

واقعیت هایی از چین

داریوش نثاری

به یاد او و برای او

که معصوم‌ترین و شایسته‌ترین بود

همسرم: حمیرا عرشیان

واقعیت‌هایی از چین

پژوهش و ترجمه: داریوش نثاری

پائیز 1399

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
1	 اشاره
	فصل اول
3	 تجارت حیات وحش
	فصل دوم
7	 قاچاق چوب
	فصل سوم
13	 معادن و سنگ‌های قیمتی
	فصل چهارم
27	 صید و تجارت غیرقانونی آبزیان
	فصل پنجم
42	 نابرابری و نیروی کار
	فصل ششم
52	 روابط اقتصادی خارجی
	فصل هفتم
70	 محیط زیست داخلی
	فصل هشتم
95	 شرکت‌های چندملیتی و سرمایه‌گذاری خارجی
	فصل نهم
111	 جامعه، مردم و حکومت
122	 سخن پایانی
123	 ضمیمه

اشاره

چنین می‌نماید که تعریف و توصیف نظام اقتصادی، ماهیت، و عملکرد حکومت چین میان متفکران و پژوهشگران و روشنفکران همچنان محل اختلاف نظر و اظهارات متنوع است. عبارت‌هایی از قبیل سوسیالیسم بازار، سمت‌گیری سوسیالیستی، سرمایه‌داری دولتی و غیره مکرر به کار می‌روند. گاه گفته می‌شود که بر حسب ضرورت، هدف حزب حاکم این بود که ابتدا نیروهای مولده (صنعت و تولید و ...) را رشد دهند و بعد به تحقق و اجرای سوسیالیسم بپردازند. اغلب نیز بر مبنای کلیشه‌ها یا مواضع عقیدتی و نه سنجشی و شاخصی، یا به دلیل تقابل چین و آمریکا اظهار نظر می‌شود.

اغلب این ادعاها و اظهار نظرها، چه در دفاع و توجیه عملکرد داخلی و جهانی چین و چه در انتقاد از سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی آن، بدون اطلاع از شاخص‌های نوین ارزیابی حکمرانی و مدیریت سرزمین، توسعه پایدار، آسیب‌های اضافه جمعیت، زندگی کارگران و دهقانان و سایر اقشار، نقش چین در تجارت غیرقانونی حیات وحش و واردات چوب جنگل‌های بارانی و تخریب منابع طبیعی، صید غیرقانونی آبزیان اقیانوس‌ها، میزان نابرابری، عملکرد شرکت‌های خارجی در چین، اجرای پروژه‌های عمرانی در کشورهای در حال توسعه بدون انجام ارزیابی زیست محیطی پروژه‌ها و با بند و بست با حاکمان، بیکار شدن و در به دری شاعلان و تخریب تولید داخلی دیگر کشورها، بدون توجه به ممنوعیت و محدودیت فعالیت‌های مدنی و صنفی در داخل و خارج و غیره، مطرح و ابراز می‌شوند.

آنچه که به این آشفتگی فکری و دیدگاهی دامن می‌زند درک ناقص و ناپویا از همان کلیات و تعریف معمول و مرسوم از سوسیالیسم است. اگر هم با نابرابری در جایی مواجه شوند به نحوی در صدد توجیه آن برمی‌آیند و آمارهای رشد اقتصادی و افزایش تولید ناخالص ملی و افزایش درآمد مردم و غیره را به میان می‌کشند. اما دقت نمی‌کنند که به چه بهایی و به چه روش‌هایی این رشد به دست آمده است؛ مثلاً چند درصد برق چین از نیروگاه‌های زغال سنگی تامین می‌شود. به وضعیت آلودگی منابع آب و رودخانه‌ها، ردپای کربن و ظرفیت اکولوژیک سرزمین، مصرف‌گرایی، فرهنگ و اخلاق عمومی و میزان مطالعه، سبک زندگی، مقدار انتشار گازهای گلخانه‌ای، سدسازی و در نتیجه بی‌آبی در کشورهای پائین‌دست، ساخت نیروگاه‌های زغال سنگی در دیگر کشورها، مواضع سیاسی، و غیره بی‌توجه اند.

در پژوهش حاضر که در 9 فصل ارائه می‌شود سعی شده است، بدون موضع‌گیری‌های سیاسی، شعاری، و سطحی متداول و مناقشه‌برانگیز، مجموعه‌ای از فاکت‌ها و آمار و ارقام مرتبط با چین و گاه جهانی از منابع گوناگون تهیه شود و در اختیار علاقه‌مندان و حقیقت‌پژوهان قرار گیرد. داوری و تحلیل را به خوانندگان وانهاده‌ام .

برای اطمینان از درستی آمار و رفع شائبه، گاه برخی اطلاعات همگون از چند منبع نقل شده‌اند.

فصل اول

تجارت حیات وحش

تجارت حیات وحش

بنا به برآوردها طی 10 سال گذشته یک میلیون مورچه‌خوار پنگولین اسیر و قاچاق شده است. البته این عدد محافظه کارانه می‌نماید. بنا به برآوردی دیگر در سال 2019 تعداد 195 هزار پنگولین شکار و قاچاق شده است. Worldwildlife.org

از عاج فیل تا گوشت و پولک پنگولین، کیسه شنای ماهی از جمله ماهی totoaba، باله کوسه، شاخ کرگدن، و پوست و اجزا بدن ببر هیچ یک از دست چینی‌ها در امان نیستند. چین اشتهای سیری ناپذیری برای محصولات حیات وحش دارد و همچنان که درآمد و جمعیت افزایش می‌یابد تقاضا برای جانوران و اعضای بدن آن‌ها فزونی می‌گیرد. بدین ترتیب جمعیت آبزیان و حیات وحش کاهش یافته و بقا و حیات کره زمین و اغلب گونه‌های در معرض خطر انقراض با تهدید جدی مواجه شده است. به گزارش wwف حیات ماهی vaquita کمیاب‌ترین و نادرترین پستاندار دریایی در لبه پرتگاه انقراض قرار دارد.

تجارت آشکار و پنهان حیات وحش هر چند مخرب اکولوژی و توازن طبیعت است اما برای بسیاری کسب و کار سودآوری به حساب می‌آید. جانوران دریایی که سهم بزرگی از این تجارت را تشکیل می‌دهند، برای تولید خوراکی، ساخت اشیاء زینتی، حیوانات خانگی، طب سنتی، خرافات، و سایر کالاهای مصرفی شکار و گرفتار می‌شوند.

این کسب و کار مجرمانه نه تنها از جمعیت حیات وحش می‌کاهد بلکه حیات اکوسیستم را به خطر می‌اندازد و در عین حال برای انسان‌ها نیز عامل بروز پاتوژن و بیماری‌های همه‌گیر است.

رشد اقتصادی سریع چین و افزایش جمعیت طبقه متوسط، بدفرهنگی و خرافات و عادت‌های بد غذایی، بازار استان‌های جنوبی این کشور را مملو از محصولات حیات وحش قانونی و غیرقانونی کرده است. Pewtrusts.org

چینی‌ها بر این باوراند که کیسه شنای ماهی، خواص دارویی و درمانی دارد. از این رو آن را خشک می‌کنند و می‌فروشند. این رویه موجب کاهش شدید جمعیت آبزیان شده است. هر چند این تجارت به ظاهر از سال 1989 در سرزمین چین ممنوع شده است. Chinadialogueocean.net

رسانه‌ها نیز اغلب بر آثار و معلول‌ها تمرکز دارند تا علل. ووهان مرکز اپیدمی و قطب سودآوری قانونی و غیرقانونی تجارت حیات وحش در چین است. قسمتی از این تجارت بر مبنای قوانین داخلی چین صورت می‌گیرد و همین امر تجارت غیرقانونی و موازی را تظهير می‌کند و مقدور می‌سازد.

هشدار و تهدید کرونا باعث شد که به طور موقت 20 هزار شرکت پرورش جانوران حیات وحش و تجارت داخلی 54 گونه ممنوع اعلام شود. بنا به گزارش آکادمی مهندسی چین، صنعت پرورش حیات وحش چین سالانه 57 میلیارد دلار فروش دارد. فعالیت این شرکت‌ها امکان ایجاد مفر و گریزگاه زیر لوای قانون را فراهم می‌کنند. امکان برآورد میزان تجارت غیرقانونی حیات وحش آسان نیست. با این حال برآوردهای جهانی سازمان ملل آن را حدود 23 میلیارد دلار تخمین می‌زند. این در حالی است که هزینه‌های ناشی از شیوع ویروس کرونا یا کوید 19 می‌تواند به 2/7 تریلیون دلار برسد. بنا بر این باید مراکز پرورش و نگهداری گونه‌های در معرض خطر انقراض مانند ببر و پنگولین بسته شوند و کمپین‌های اجتماعی خطرهای تجارت حیات وحش را به مردم گوشزد کنند. 17 مارس 2020 Theconservation.com

مقامات چین 11 نفر را به اتهام قاچاق 20 هزار کیسه‌ی شنای ماهی توتوآبا از خلیج مکزیک (محل زادآوری و زیستگاه این گونه) به ارزش 119 میلیون دلار تحت تعقیب قرار دادند. کیسه‌ی شنای این گونه در طب سنتی چین به کار می‌رود و قیمت آن تا 17 هزار دلار در بازار سیاه می‌رسد. این ماهی در فهرست به شدت در معرض انقراض اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت (IUCN) قرار دارد.

اوایل سال 2019 پنگولین‌های کشف شده در کانتینر کشتی‌ها در هنگ کنگ حدود 6 میلیون پوند قیمت داشت. همچنین 780 هزار پوند شاخ کرگدن از فرودگاه هنگ کنگ کشف شد. 7 مارس 2019 bbc.com

بازار سیاه قاچاق حیات وحش یکی از بخش‌های اصلی کسب و کار در چین است. بنا به گزارش دولت چین، ارزش مصرف و تجارت این بازار 74 میلیارد دلار است و نیروی انسانی شاغل در آن به 14 میلیون نفر می‌رسد (26 فوریه 2020). طی ده سال اخیر مقامات گمرک چین به طور میانگین هر 9 روز یک مورد قاچاق حیات وحش ثبت کرده‌اند. پنجه و کیسه‌ی صفرای خرس، پوست ببر، عاج فیل، و خفاش از موارد معمول‌اند. در میان انواع گونه‌های حیات وحش، قاچاق پنگولین در جهان سهم بزرگی دارد و چین در صف اول این بازار قرار دارد. ادعا می‌شود که پولک‌های پنگولین خواص دارویی و درمانی دارد و گوشت آن بسیار لذیذ است.

بین سال‌های 2007 تا 2016 مقامات چین 209 مورد قاچاق پنگولین ثبت کرده‌اند که حاوی 2405 پنگولین زنده و 11419 پنگولین مرده بود. بسیاری معتقدند که این تازه نوک کوه یخ است. سال 2018 گروهی از شهروندان چین گزارشی از فعالیت‌های غیرقانونی تجارت پنگولین را به مقامات گزارش دادند. بنا به این گزارش قیمت هر کیلو از یک پنگولین 5 کیلویی وارداتی در بازار قاچاق 101 دلار و پس از فروش مجدد در داخل چین به کیلویی 635 دلار می‌رسد.

قیمت پنگولین آماده ی سرو و داخل بشقاب تا 3174 دلار می‌رسد. راستی چه کسانی و گروه‌هایی توان چنین هزینه‌هایی را دارند؟

شی جین پینگ رئیس جمهور چین 3 فوریه 2020 در مجمع عمومی حزب کمونیست گفت که صنعت گوشت شکار هنوز بازار بزرگی است و خطری بالقوه برای سلامتی مردم به شمار می‌رود. او خواستار مقابله و غلبه بر تجارت غیرقانونی حیات وحش در سه بخش حقوقی، سیاست گذاری، و اجتماعی شد. بخش اجتماعی کنارنهادن عادت به خوردن گوشت جانوران حیات وحش را شامل می شود.

از زمان اعلام برنامه جامع ممنوعیت و مقابله با قاچاق و مصرف جانوران در 24 فوریه 2020 مقامات چین دست کم 350 هزار بازار، رستوران، و هتل را در سراسر چین بازرسی و 40 هزار جانور حیات وحش را ضبط کردند. دولت چین همچنین 27 هزار فروشگاه اینترنتی را بست و 750 هزار پیامک مرتبط با تجارت حیات وحش را حذف و پاک کرد. آیا باید ویروس عالمگیری پدید می آمد تا حکومت چین به بازنگری خط مشی و سیاست گذاری و الگوهای تولید و مصرف و سبک زندگی و عادت‌ها و خرافات رایج می‌پرداخت؟ این وضعیت تازه گوشه‌ای از نتایج سیاست اولویت بخشی به ثروت و قدرت و صنعت، و بی توجهی به مصالح عمومی و جهانی است. Jamestown.org

ممکن است سوال شود که چرا از غرب سخنی به میان نمی‌آید و غرب چه نقشی در این تجارت سیاه دارد. در پاسخ باید گفت: علاوه بر این که جمعیت در غرب به اندازه چین نیست، چنین می‌نماید که الگوی تغذیه نیز متفاوت است، سازمان های غیردولتی ناظر بر تجارت و صید و غیره در غرب آزادتر و فعال تر اند، خرافات غذایی کمتر است، افکار عمومی کم و بیش در عملکردها و سیاست گذاری‌ها موثر اند. همچنین در صورت نیاز به این اقلام چین صادر می کند، و اعتراض و انتقاد کمتری بروز می‌کند.

مهار قاچاق و تجارت حیات وحش و منابع طبیعی از الزامات اصلی حفاظت از طبیعت و کره ی زمین و ساکنان آن است.

فروشگاه کیسه شنای ماهی و ...

پنگولین، مورچه خوار پستاندار به شدت در معرض خطر انقراض

از پولک پنگولین به جای روکش یا چرم، پس از فراوری چکمه و کیف و غیره می‌سازند.

نمایش و فروش محصولات حیات وحش دریایی شامل صخره‌های مرجانی، پشت لاک پشت، صدف‌های بزرگ و غیره

فصل دوم

قاچاق چوب

قاچاق چوب

روستایی در شمال ماداگاسکار بدون بیمارستان و برق و آب کافی، به نظر جای مناسبی برای مهاجران نیست اما برای قاچاق چوب رزوود rosewood در کانون توجه قرار دارد. بسیاری از مردان منطقه برای کار قطع درخت به آن ناحیه آمده اند. تنه‌های درختان را نیز برای انتقال به مقصد به نزدیک ترین رودخانه حمل می کنند. تقریباً تمام چوب و تنه و الوار برداشت شده راهی چین می‌شود. جایی که مبلمان سنتی مجلل هانگمو hongmu از آن ساخته می شود. یک دست تخت‌خواب ساخته شده از چوب درخت رزوود می تواند تا یک میلیون دلار قیمت داشته باشد. بنا به گزارش دفتر جرم و مواد سازمان ملل، رزوود از نظر حجم و وزن بالاترین سهم از تجارت قاچاق منابع طبیعی را در جهان دارد.

رزوود از از چوب های معروف و مرغوب جهان و در عین حال حفاظت شده است که در صنایع مبلمان چین خواستاران بسیاری دارد. رزوود گونه‌ای از خانواده دالبرگیا dalbergia است که رایحه‌ای خوش دارد، بادوام و سخت و متراکم است، و رنگ سرخ تیره و متمایل به قهوه‌ای دارد. بنا به نظر کارشناسان جنگل، ایران از رویشگاه های رزوود نیست اما نوعی درخت مشابه رزوود با نام های جگ و شیشم در جنوب ایران و نزدیک رودخانه ها یافت می‌شود.

حامیان حفاظت از جنگل‌ها بسیار نگران سرنوشت رزوود هستند زیرا رشد آن تا رسیدن به سن تجاری ده‌ها سال و رشد کامل آن بیش از یک قرن طول می‌کشد. تا چند دهه پیش جنوب چین نیز رویشگاه گونه‌های مرغوبی از رزوود بود که بر اثر برداشت و قطع بی‌رویه مساحت آن بسیار کاهش یافت و سپس تحت برنامه‌های حفاظتی دولت چین قرار گرفت. از این رو تاجران به واردات قانونی و غیرقانونی روی آوردند. تجارت این گونه طی دو دهه اخیر شدت یافته است. بنا به گزارش اداره گمرک چین، از سال 2009 تا 2014 حجم این تجارت 14 برابر شده است.

قطع درختان رزوود پیامدهای متوالی و پیوسته‌ای دارد. گزینش و قطع این گونه باعث خشکی محیط و بروز آتش سوزی می‌شود. در ماداگاسکار بیش از سایر کشورها، درختان مرتفع رزوود زیستگاه گونه‌های کمیاب و اندمیک میمون‌های خاص هستند. همچنین هنگام حمل تنه‌های بزرگ سایر درختان مسیر آسیب می‌بینند. در اراضی خالی از درخت نیز برنج می‌کارند.

سال 2013 پیمان نامه بین المللی تجارت گونه های گیاهی و جانوری در معرض خطر CITES، تجارت چوب رزودود ماداگاسکار را ممنوع کرد. مشابه همین مقررات برای سایر کشورهای استوایی نیز وضع شد. بار دیگر در سال 2017 سایتس تجارت تمام گونه های دالبرگیا را ممنوع کرد که رزودود هم از این خانواده است. دولت ماداگاسکار به جای حمایت از فعالان حفاظت از طبیعت، از گانگسترها پشتیبانی می کند. پرداخت رشوه روش متداول برای خارج کردن چوب از کشور است. خریداران چینی با پرداخت رشوه به ماموران گمرک گواهی سایتس را دریافت می کنند. فساد با ورود چوب و تنه به چین خاتمه نمی یابد. یکی از تاجران چینی با دو دهه تجربه که این شغل را از پدرش به ارث برده است می گوید که دادن رشوه و... به ماموران راه مرسوم این تجارت است. آن ها به کارخانه و انبار می آیند و بر اساس حجم و ارزش چوب، قیمت رهاسازی را به میان می کشند. جنگل های آسیای جنوب شرقی، غرب افریقا، ماداگاسکار، و جزایر اقیانوسیه مبداء انبارهای چوب چین هستند. دالبرگیا ماداگاسکار و آسیا اقیانوسیه اغلب مرغوب تر، تیره تر و گران تر از نمونه های افریقای غربی است.

مشتریان چوب کارخانه های مبلمان هستند شامل قطب مشهور ژیان یو و دونگ یانگ در جنوب شرقی چین. نوع چوب و کشور مبداء و سایر مشخصات روی محصولات الصاق می شود. خانواده های ثروتمند چینی لوازم و مبلمان رزودود را کالای سرمایه ای و میراثی برای فرزندان تلقی می کنند. نداشتن مبلمان رزودود به معنی تعلق به طبقات پائین است.

یک فعال ضد قاچاق ماداگاسکار می گفت که اگر با مردم چین ملاقات کنم می پرسم که چرا ...؟ روابط چین و ماداگاسکار برابر و منصفانه نیست و برنده و بازنده دارد. وقتی با مشکلات سیاسی مواجه می شویم چینی ها خوشحال می شوند. چون هر چه که می خواهند خارج می کنند و می برند. وجود دولت ضعیف برای چینی ها موهبت است زیرا برای آن ها به معنی سود بیشتر است. 29 ژانویه 2019 e360.yale.edu

از سال 2012 تا 2019 با وجود منع قانونی حدود 6 میلیون اصله درخت رزودود در غنا (غرب افریقا) برای صادرات غیرقانونی به چین قطع شده است.

گزارش آژانس بازرسی محیط زیست فساد مقامات را عامل صدور اسناد جعلی برای خروج از کشور می داند. از سال 2012 بیش از 540 هزار تن رزودود معادل 23478 کانتینر 20 فوتی یا تقریباً 6 میلیون اصله درخت به صورت غیرقانونی قطع و از غنا به چین وارد شده است. بازرسان از وجود قاچاقچیان سازمان دهی شده در سطح بالایی خبر می دهند. جنگل تراشی به بحران بیابان زایی در غنا دامن زده است. 30 جولای 2019 bbc.com

سال 2017 حکومت نیجریه مقررات و مجوز صادرات چوب به چین را صادر کرد. شواهد گردآوری شده نشان می دهد که این مجوز، مسیر تبه کاران بین المللی سازمان دهی شده را برای قطع غیرقانونی و قاچاق 1,4 میلیون اصله درخت رزودود به چین هموار کرد. از سال 2012 تا 2019 تقاضا برای رزودود در چین سه برابر شده است. رقابت بر سر قاپیدن و تصاحب درختان، تاجران را به مناطق تحت کنترل گروه بنیادگرای بوکوحرام کشانده است که می توانند از این تجارت غیرقانونی سود ببرند.

سال 2016 با تلاش حامیان جنگل‌ها، آفریقای غربی به معاهده‌ی سایتس بازگشت. در نتیجه چین ورود 10 هزار کانتینر پر از رزود غیرقانونی نیجریه به ارزش دست کم 300 میلیون دلار را متوقف کرد. اما به گفته‌ی تاجران چینی مقامات ارشد نیجریه با دریافت یک میلیون دلار مجوزهای لازم را صادر کردند. در نتیجه پس از ماه‌ها زمین‌گیر شدن الوار رزود، ناگهان در سال 2017 کانتینرها برای ورود به چین آماده شدند. اینجا در هر ناحیه حدود 2000 کارگر چینی کار می‌کنند ولی تعداد بومیان به 200 نفر نمی‌رسد. 2 ژوئن 2019 thisdaylive.com

مبلمان و تخت و میز و صندلی و کمد و غیره نماد اصلی موقعیت اجتماعی در چین است. تخمین می‌زنند که حدود 30 هزار شرکت در صنعت چوب رزود فعالیت دارند و سال 2014 بیش از 22 میلیارد دلار درآمد داشته‌اند.

رزود بر اساس ارزش بازار بیش از مجموع عاج فیل و شاخ کرکدن و پولک پنگولین، بالاترین رقم و کالای تجاری حیات وحش محسوب می‌شود. بیش از یک‌سوم تجارت غیرقانونی گیاهان و جانوران توقیف شده بین سال‌های 2005 تا 2014 به نام رزود ثبت شده است.

به دلیل تنوع گونه‌های رزود و تحت حفاظت نبودن همه‌ی انواع، شناسایی حجم قاچاق محل اختلاف است. دانشمندان در تلاش‌اند با به کار بردن فنون گوناگون مانند تکنیک‌های میکروسکوپی، شیمیایی، و آنالیز ژنتیکی قادر به تشخیص گونه باشند. رویکرد ژنتیکی که کد گذاری DNA نامیده می‌شود برای گونه‌های دیگری از جمله برای کوسه‌ها و فیل‌ها و طوطی‌ها به کار گرفته شده است.

دانستن نوع گونه، و منشاء و مبداء تنه‌های رزود، جنگل‌ها را حفظ نمی‌کند اما شناسایی بهتر گونه، تعقیب قاچاق‌چیان را آسان می‌کند و تا حدودی آن‌ها را از ادامه قطع درختان باز می‌دارد. از سال 2017 تا تا نیمه 2018 نزدیک به 200 تن تنه رزود به ارزش 50 میلیون دلار فقط در هنگ کنگ ضبط و توقیف شد 3 نوامبر 2019 sciencenews.org

محرك تجارت غیرقانونی رزود از گواتمالا در امریکای مرکزی تقاضای بالای ثروتمندان نوکیسه چینی برای خرید مبلمان گران‌قیمت است. پس از تخریب و کاهش شدید سطح جنگل‌های رزود در جنوب چین، خریداران دنبال منابع جدید گشتند و گواتمالا با چهار گونه رزود یکی از آن‌ها بود. کشور گواتمالا که ریه‌های امریکای مرکزی به حساب می‌آید بین سال‌های 2001 تا 2017 به گزارش دیده‌بان جهانی جنگل 17 درصد از جنگل‌های خود را از دست داده است. 16 اوت 2019 nationalgeographic.com

چین بزرگترین واردکننده چوب در جهان است. متخصصان برآورد می‌کنند که حدود 20 درصد صادرات چوب از روسیه به چین غیرقانونی است. محصولات چوبی و مبلمان دوباره از چین به روسیه و سایر نقاط جهان صادر می‌شود. دولت روسیه تجارت غیرقانونی را نیم تا یک درصد اعلام می‌کند. dw.com

جنگل‌های بارانی برای حیات و بقای زمین و سلامت زیست‌مندان نقش بزرگ و کلیدی دارند. جنگل‌های بارانی نه تنها تنوع زیستی بالایی دارند، بلکه آب و هوا و دارو و غذا و پناهگاه زیست‌مندان را تامین می‌کنند و به خاطر ظرفیت جذب گازهای گلخانه‌ای س‌پ‌ر‌حفاظتی زمین در برابر تغییرات اقلیمی اند.

رشد یا اصلا وجود قاچاق در چین چه عللی دارند؟ آیا راه حل، سخت‌گیری و اجرای قوانینی است که با چند اسکناس زیرپا له می‌شوند؟ چرا حکومت چین نتوانسته مردمانی با احساس مسئولیت اجتماعی و جهانی، وارسته، قانون‌گرا، و اخلاق‌مدار پرورش دهد؟ آیا پیامد و حاصل حکومتی تمامیت‌خواه که مانع فعالیت‌های محیط زیستی، مدنی، و هنر و ادبیات انتقادی است، کشور را به کارگاه تولید و درآمد به هر بهایی از جمله نابودی طبیعت جهان تبدیل کرده، و سوسیالیسم مصنوعی و صوری و شکمی را به نمایش گذاشته است، غیر از این می‌تواند باشد؟

مبل‌مان ساخته شده از چوب درخت رزوود rosewood برای فروش در بازار شانگهای

ردیف پشته‌های چوب درخت رزوود rosewood در بازار شانگهای برای فروش

مردی در حال قطع درخت رزوود در پارک ملی ماسولا ماداگاسکار. از این جا و سایر جنگل های استوایی تنه ها برای ساخت مبلمان لوکس عمدتاً راهی چین می شوند.

انبار چوب درخت رزوود rosewood در یکی از بازارهای الوار دونگ یانگ، چین، قطب معروف تجارت غیرقانونی.

فصل سوم

معادن و سنگ های قیمتی

معادن و سنگ های قیمتی

قسمت اول

در این فصل، واقعیت‌ها و مطالب از حوزه چین فراتر می‌روند. همچنین به دلیل طولانی شدن متن، این فصل در چند قسمت ارائه می‌شود.

هر سال میلیاردها دلار طلا از آفریقا و از طریق امارات متحده عربی قاچاق می‌شود. جایی که دروازه بازارهای اروپا، آمریکا، و سایر نقاط است. داده‌های گمرک امارات حاکی است که در سال 2016 امارات 446 تن طلا به ارزش 15,1 میلیارد دلار یعنی بیش از هر کشور دیگری طلا از آفریقا وارد کرد. بسیاری از این طلاها در کشورهای مبدأ و صادرکننده ثبت نمی‌شوند. کارشناسان می‌گویند که بیشتر طلاها بدون پرداخت عوارض و مالیات به دولت‌ها، از آفریقا خارج می‌شوند. معدن کاری در مقیاس کوچک و دستی در حال رشد است و میلیون‌ها آفریقایی از این طریق امرار معاش می‌کنند. درآمدی که در کسب و کار سنتی تامین نمی‌شد. اما با این روش مواد شیمیایی وارد زمین و سنگ و صخره و رودخانه می‌شود. دولت‌های غنا، تانزانیا، و زامبیا از تولید غیرقانونی و قاچاق طلا از کشورشان در مقیاس بزرگ و گاه توأم با عملیات تبه‌کارانه و هزینه‌ها و صدمات بالای انسانی و محیط زیستی شکایت دارند.

بنا به پایگاه داده‌های سازمان ملل، امارات در بعضی سال‌ها مقصد نخست طلا از کشورهای آفریقایی بود. در سال 2015 چین بزرگترین مصرف کننده طلا در جهان، بیشتر از امارات واردات داشت، اما در سال 2016 امارات دو برابر چین وارد کرد و چین با 8,5 میلیارد دلار مقصد دوم بود. پس از چین، سوئیس قطب تصفیه طلا، با 7,5 میلیارد دلار در ردیف سوم قرار گرفت. بیشتر طلایی که امارات دریافت می‌کند جذب صنعت طلا می‌شود.

طی دهه‌های اخیر تقاضای بالا برای طلا، آن را برای معدن کاران غیررسمی جذاب کرد تا برای افزایش بازدهی از تجهیزات و مواد شیمیایی از جمله جیوه استفاده کنند. بدین ترتیب آب آلوده وارد رودخانه می‌شود و به تدریج آن را آلوده می‌کند. آبی که نیاز مردم و جوامع محلی برای زندگی است. شرکت‌های معدنی صنعتی هم عامل آلودگی آب و محیط‌اند.

امروزه تجارت طلا کیلویی 40 هزار دلار است که از نرخ سال 2012 پائین تر اما 4 برابر سطح دو دهه پیش است.

میانمار میلیاردها دلار درآمد مالیاتی سنگ‌های قیمتی و سنگ یشم را از دست می‌دهد. قوانین ضعیف میانمار برای تولید سنگ یشم و سنگ‌های قیمتی به این معنی است که دوسوم کل تولید کشور هیچ مالیاتی نمی‌پردازد. به نظر کارشناسان علاوه بر این، قیمت‌های پائین دائمی موجب از دست رفتن میلیاردها دلار درآمد مالیاتی می‌شود.

میانمار 90 درصد سنگ یشم جهان را تولید می‌کند و یکی از کشورهای اصلی تولید کننده یاقوت کبود و یاقوت سرخ و دیگر سنگ‌های قیمتی است. چین با عدم اظهار حجم واردات و قاچاق مرزی آن برای نخبگان و نوکیسه‌ها، بزرگ‌ترین برنده این تجارت است.

با وجود رشد اقتصادی سال‌های اخیر میانمار و تولید ناخالص داخلی 69,32 میلیارد دلار 32 درصد جمعیت در فقر به سر می‌برند. زیرساخت‌های مالی این کشور در میان 148 کشور در ردیف 146 قرار دارد. قسمتی از این وضعیت به دلیل آن است که مالیات کافی جمع‌آوری نمی‌شود. بنا به گزارش سال مالی 2017 – 2016 درآمد مالیاتی فقط 6 تا 7 درصد تولید ناخالص داخلی بود که پائین‌ترین مقدار میان کشورهای آسیایی است. از طرفی نیز جنگ‌های داخلی، مشخصه و ویژگی ثابت این کشور است و درگیری‌های قومی اوضاع را وخیم و تشدید کرده است.

چین بزرگ‌ترین خریدار سنگ یشم میانمار است. بین سال‌های 2012 تا 2016 دولت میانمار میانگین فروش سالانه 1,2 میلیارد دلار را از مراکز اصلی تجاری به ثبت رساند. اما چین 2,6 میلیارد دلار یعنی بیش از دو برابر آن مقدار را گزارش کرد. انستیتو تحقیقات دولتی میانمار تخمین می‌زند که ارزش سنگ یشم این کشور 3,7 تا 4,3 میلیارد دلار است. 15 مارس 2019 TheDiplomat.com

با افزایش رشد اقتصادی چین و ثروتمندتر شدن این کشور، تقاضا برای سنگ یشم و سنگ‌های قیمتی افزایش یافته است.

کارگران در حال کار در معدن یاقوت سرخ در معدن mogok در شمال mandalay ، میانمار

کارگر معدن در داخل تونل معدن یاقوت سرخ در mogok شمال mandalay ، میانمار

کودکی در حال کار در معدن یاقوت سرخ، میانمار، می گوید که در تعطیلات تابستانی است و تا چند روز دیگر باید به مدرسه برگردد.

معادن و سنگ های قیمتی

قسمت دوم

صادرکنندگان سنگ های قیمتی (غیر از الماس) از جنوب صحرای آفریقا عبارت اند از: موزامبیک، ماداگاسکار، نامیبیا، کنیا، و اتیوپی. سنگ های قیمتی اصلی نیز شامل تانزانیت، آمتیست ها، تورمالین، گارنت، و زمرد اند.

واردکنندگان اصلی را هنگ کنگ (چین)، سنگاپور، تایلند، چین، و ایالات متحده تشکیل می دهند. به طور کلی ارائه اطلاعات دقیق تولید و صادرات دشوار است. زیرا 75 درصد سنگ های قیمتی جهان را بهره برداران و کارگاه های کوچک و متوسط تولید می کنند. دلالت و واسطه ها سنگ ها را از معدن کاران می خردند و به صادرکنندگان می فروشند، آن ها نیز دوباره می فروشند. سپس سنگ ها برش و پولیش می خورند و وارد بازارهای جهانی می شوند و در نهایت به خرده فروشان فروخته می شوند.

کودکان در این معادن در شرایطی غیرایمن و خطرناکی کار می کنند و سلامتی آن ها در معرض خطر است، مانند آسیب به سیستم تنفسی و ریه ها، سردرد و مشکلات شنوایی و بینایی ناشی از سرو صدا و آلودگی شیمیایی، و صدمات ناشی از سقوط از طبقات معدن، کار با ابزارهای برنده، و ریزش سنگ و ریزش معدن.

تخمین می زنند که در زامبیا 40 درصد زمرد از معدن کاوی غیرقانونی تولید می شود. انواع سنگ ها در تانزانیا و زامبیا با به کارگرفتن کودکان استخراج می شود. بچه ها در معادن یا قوت کبود موزامبیک نیز کار می کنند. در ماداگاسکار از بچه ها برای ورود به حفره ها و کانال های تنگ و باریک و اطلاع از وجود سنگ قیمتی استفاده می کنند. verite.org

معادن سنگ های قیمتی

ارزش بازار سنگ های قیمتی حدود 23 میلیارد دلار برآورد می شود و سرمایه گذاران به دلیل رشد و تورم قیمت الماس همچنان در جست و جوی سنگ های قیمتی جایگزین اند.

یاقوت موزامبیک

موزامبیک به خود می‌بالد که دارای بزرگ‌ترین ذخایر سنگ یاقوت سرخ در شمال شرق کشور به ارزش حدود یک میلیارد دلار است. این ناحیه به وسعت 33600 هکتار منبع عظیمی به شمار می‌رود. ظرفیت تولید این معدن روباز 150 تن در ساعت است. این سنگ‌ها قدمتی 500 میلیون ساله دارند. سن یاقوت سرخ میانمار که در بازار هم معروف است، 25 میلیون سال است. یاقوت سرخ بعد از الماس از گران قیمت‌ترین سنگ هاست و اغلب بر حسب قیراط (یک پنجم گرم) فروخته می‌شود.

زمرد زامبیا

از سال 2010 ارزش زمرد زامبیا 500 درصد افزایش یافته و این کشور کانون بزرگ‌ترین عملیات استخراج زمرد شده است. بنا به برآوردها، معدن kagem یک چهارم زمرد جهان را تولید می‌کند. چنین سنگ سبز و سختی فقط در شرایط خاص زمین شناختی پدید می‌آید و آن را به یکی از نادرترین سنگ‌های جهان تبدیل می‌کند. زمردهای به دست آمده از معدن کاگم بیش از 1,3 میلیارد سال عمر دارند.

یاقوت کبود ماداگاسکار

تاراج یاقوت کبود ماداگاسکار از سال 2016 شروع شد. وقتی که 45000 نفر معدنچی از ساحل نزدیک به موزامبیک به جزیره سرازیر شدند، تولید یاقوت کبود ماداگاسکار حدود نیمی از یاقوت کبود جهان است، اما 70 درصد آن به سریلانکا قاچاق می‌شود. تخمین می‌زنند که ارزش سالانه آن 150 میلیون دلار است. معدنکاری در جنگل‌های بارانی شمال ماداگاسکار با تنوع زیستی بی‌نظیرش، موجب تخریب زیستگاه‌ها و جنگل‌ها شده و گروه‌های محیط زیستی به شدت از آن انتقاد کرده اند.

سنگ اوپال استرالیا

کوپریدی استرالیا یکی از مکان‌های شگفت انگیز دنیاست. سنگ رنگین اوپال صدها سال پیش در این ناحیه کشف شد و مردمان بسیاری را از سراسر جهان به خود جذب کرد. اوپال بر حسب رنگ و جنس انواع گوناگونی دارد. استرالیا بزرگ‌ترین معادن اوپال دنیا را در اختیار دارد.

سنگ لاجورد افغانستان

سنگ کریستالی لاجورد از رنگ‌های آبی تا بنفش دیده می‌شود و به طور گسترده‌ای در اشیاء باستانی به چشم می‌خورد. معادن بدخشان افغانستان مهم‌ترین معادن این سنگ در خاورمیانه است.

افغانستان کشور ثروت‌های بزرگ معدنی است که علاوه بر لاجورد، سنگ‌های دیگری مانند یاقوت سرخ و زمرد نیز در دل خود جای داده است. سنگ قیمتی لاجورد آبی از دوران نوسنگی در منطقه هندوکش استخراج شده است.

امروزه لاجورد همچنان در دره‌های شمال افغانستان استخراج می‌شود. بیشترین لاجورد دنیا از افغانستان به دست می‌آید. نوع آبی تیره آن سالانه 9000 کیلو استخراج می‌شود.

سنگ یشم میانمار

سنگ یشم میانمار به ارزش 3 تا 6 میلیارد دلار دومین سنگ رایج در بازار سنگ جهان است و میانمار بزرگ‌ترین تولید کننده ی سنگ یشم جهان است. تولید سالانه ی سنگ یشم میانمار با حدود 70 درصد از تولید جهانی 30000 تن برآورد می‌شود که معادل نصف تولید ناخالص داخلی این کشور است. طی تاریخ سهم ناچیزی از این ثروت نصیب مردم شده است و مردم در فقر به سر می‌برند.

تانزانیت تانزانیا

سنگ تانزانیت در کوهپایه ها و تپه ماهورهای کوه کلیمانجارو در تانزانیا یافت می‌شود. تشکیل این سنگ ها به 585 میلیون سال پیش برمی‌گردد.

به دلیل محدودیت ذخیره ی معادن این سنگ، پیش بینی می‌شود استخراج بیش از دو دهه دوام نیاورد.

بریل سرخ یوتا، ایالات متحده

طی 25 سال اخیر 60 هزار قیراط بریل سرخ از این منطقه استخراج شده است. این سنگ به طور انحصاری در کوه های wah در ناحیه ی beaver ایالت یوتا به دست می‌آید. جایی که سنگ های بیش از یک قیراط یافت می‌شود.

به دلیل کمیابی هر قیراط سنگ بریل سرخ تا 10000 دلار فروخته می‌شود.

17 آوریل 2019 mining-technology.com

در مسیر رودخانه بند و آبگیر درست می‌کنند و شب و روز برای شستن خاک و یافتن طلا کار می‌کنند. موزامبیک

لختی آسایش، کارگران معدن طلا، موزامبیک

کودکان نیمی از کارگران معدن سنگ میکای ماداگاسکار را تشکیل می دهند. این سنگ ها عمدتاً به چین صادر می شوند و در صنایع گوناگون به کار می روند.

معدن کاری دستی در مالی، بیش از 200 هزار نفر در این معادن کار می‌کنند.

معادن و سنگ های قیمتی

قسمت سوم

کل ذخایر جهانی طلا 54000 تن برآورد می شود. بیشترین ذخایر طلا را به ترتیب کشورهای استرالیا، آفریقای جنوبی، روسیه، ایالات متحده، اندونزی، برزیل، پرو، چین، کانادا، ازبکستان، مکزیک، و گینه نو در اختیار دارند.

سال 2018 حدود 3260 تن طلا در سراسر جهان تولید شد. چین تولید کننده اصلی طلا است و بعد از آن استرالیا و روسیه قرار دارند. 2 جولای 2019، [statista.com](https://www.statista.com)

ذخایر طلای ایالات متحده در سال 2019 حدود 3000 تن برآورد شد، استرالیا 10000 تن، و آفریقای جنوبی 5300 تن. تولید جهانی طلا در سال 2019 به 3300 تن رسید. سهم چین از تولید جهانی 13 درصد بود. هند بیشترین جواهرات طلای جهان را می سازد.

تخمین می زنند که در سال 2018 حدود 147 میلیون قیراط الماس از معادن جهان استخراج شده است. تولیدکنندگان اصلی را کشورهای استرالیا، کنگو، بوتسوانا، آفریقای جنوبی، و روسیه تشکیل می دهند.

ذخایر الماس جهان را 1,2 میلیارد قیراط تخمین می زنند. بیشترین ذخایر به روسیه تعلق دارد. بیشترین الماس جهان در دوبی، نیویورک، هنگ کنگ، بمبئی، و تل آویو پرداخت و فروخته می شود. ارزش و قیمت الماس به طرز هنگفتی از تولید تا فروشگاه صعود می کند. سال 2017 ارزش الماس استخراج شده به 17,5 میلیارد دلار رسید. اما ارزش جهانی بازار جواهرات الماس حدود 82 میلیارد دلار بود. حدود نیمی از تقاضای جهانی برای الماس پرداخت شده از سوی ایالات متحده بود با 48 درصد.

حدود نیمی از الماس استخراج شده کیفیت سنگ قیمتی را ندارند و برای مصارف صنعتی به کار می روند. امروزه سهم بزرگی از تقاضای جهانی برای الماس با الماس مصنوعی تامین می شود. الماس مصنوعی در جواهرات به کار می رود و قیمت پائین تری دارد.

ذخایر الماس روسیه 650 میلیون قیراط و کنگو 150 میلیون قیراط برآورد می‌شود. بر حسب تولید، روسیه و استرالیا در سال 2019 بزرگ‌ترین تولیدکنندگان بودند، روسیه 19 میلیون قیراط و استرالیا 13 میلیون قیراط.

13 نوامبر 2019 ، statista.com

یک میلیون کارگر معدن افریقا روزانه کمتر از یک دلار دستمزد می‌گیرند. گاه معدن‌چی‌ها بر اثر حوادث جان‌شان را از دست می‌دهند. گرسنگی و بیسوادی و مرگ نوزادان فراگیر است و صدها هزار کارگر معدن از آب آشامیدنی سالم و بهداشت محروم اند. brilliantearth.com

حدود 90 میلیون قیراط الماس خام و 1600 تن طلا هر سال برای ساخت جواهرات به کار می‌روند که بیش از 300 میلیارد دلار درآمد تولید می‌کنند.

خرید جواهرات عروسی هیجان انگیز و مهم اند. برای مثال حدود نیمی از جواهرات طلای هند برای عروسی‌ها خریداری می‌شوند. اما امریکایی‌ها با خرید حدود 10 میلیارد دلار، بیشتر برای مناسبت‌های دیگری مانند والتاین و روز مادر هزینه می‌کنند.

معادن الماس و طلا برای میلیون‌ها کارگر منبع مهم معاش است. اما شرایط استخراج می‌تواند سببانه باشد. کودکانی که در معادن ناایمن کار می‌کنند آسیب می‌بینند و می‌میرند، ساکنان بومی به اجبار از محل زندگی‌شان رانده می‌شوند، غیرنظامی‌ها از جنگ‌ها به شدت رنج می‌برند و رفتار نظامی‌هایی که از طلا و الماس بهره‌برداری می‌کنند، همراه با توهین و خشونت است. استفاده از مواد شیمیایی در معادن، خاک و آب‌های جاری را آلوده می‌کنند و به معاش و سلامتی کل جامعه آسیب می‌زنند.

عرضه الماس

هر سال حدود 130 میلیون قیراط الماس خام استخراج می‌شود که شامل الماس مرغوب برای ساخت جواهرات و الماس مناسب صنعت است. حدود 70 درصد یا 90 میلیون قیراط کیفیت بالایی دارند و برای ساخت جواهرات به کار می‌روند.

روسیه، بوتسوانا، کانادا، و استرالیا بزرگترین تولیدکنندگان الماس هستند و 10 معدن بزرگ نیمی از الماس جهان را تولید می‌کنند. حدود 20 درصد از الماس مرغوب از معادن کوچک غیرصنعتی به دست می‌آید. دو شرکت غول معدنی بر صنعت الماس حاکم اند. یکی شرکت روسی ALROSA و دیگری شرکت De Beers که در بوتسوانا، کانادا، نامیبیا، و آفریقای جنوبی فعال اند. این دو کمپانی نیمی از فروش الماس خام جهان را در اختیار دارند. الماس خام پس از استخراج به قطب‌های تجاری صادر می‌شود، جایی که بر اساس شکل و اندازه و وزن تفکیک می‌شوند. بزرگترین قطب‌های تجاری در انتورپ بلژیک و دوی واقع اند. الماس‌ها قبل از برش و پولیش ممکن است چند بار دست به دست شوند. دست کم 70 درصد الماس‌ها به دلیل نیروی کار ارزان در هند برش و پولیش می‌خورند و 20 درصد نیز در چین، سپس به سوی

جواهرسازان و فروشندگان جواهرات ره می‌سپارند. ایالات متحده با داشتن 40 درصد از تقاضای جهانی بزرگ‌ترین بازار جواهرات الماس است.

عرضه طلا

حدود 3200 تن طلا در سال در 80 کشور جهان استخراج می‌شود. بزرگ‌ترین تولیدکنندگان طلا چین، استرالیا، روسیه، و ایالات متحده هستند.

بیشترین طلا از معادن بزرگ صنعتی به دست می‌آید و 15 تا 20 درصد از معادن کوچک دستی عمدتاً آفریقا، آسیا، و آمریکای لاتین. حدود 50 درصد از تقاضای طلای جهان جذب جواهرسازی می‌شود. شرکت‌های معدنی بزرگ از کانادا، ایالات متحده، و آفریقای جنوبی هستند.

طلای معادن صنعتی می‌تواند به طور مستقیم به تصفیه‌کننده‌ها صادر شود در صورتی که طلای معادن کوچک دستی می‌تواند قبل از تصفیه از تاجری به تاجر دیگر فروخته شود. طلاها پس از تصفیه به بانک‌ها، جواهرسازان، شرکت‌های ساعت‌سازی و الکترونیک یا دیگر کسب و کارها فروخته می‌شوند.

چین و هند بزرگترین بازار جواهرات طلا هستند که نیمی از تقاضای جهانی طلا را جذب می‌کنند.

تجاوز به حقوق بشر در عرضه طلا و الماس

در سرتاسر جهان میلیون‌ها نفر در معادن طلا و الماس و ... کار می‌کنند. بیشتر آن‌ها، حدود 40 میلیون نفر، در معادن کوچک و دستی مشغول به کاراند؛ تجهیزات کمی در اختیار دارند و معمولاً به بخش غیر رسمی تعلق دارند. معدن‌کاری دستی و کوچک اغلب منبع معاش اصلی این جمعیت به حساب می‌آید. در معدن‌کاری صنعتی حدود یک میلیون نفر مشغول‌اند.

در هر صورت معدن‌کاری با تجاوز به حقوق بشر همراه است. دیده‌بان حقوق بشر و سایر سازمان‌های اجتماعی تجاوز گسترده به حقوق بشر را در معادن طلا و الماس مستند کرده‌اند که شامل تجاوز به حقوق کار، حقوق شهروندی، تخریب محیط زیست، و دیگر انواع تخلف و تخطی و بی‌حرمتی می‌شود. تخمین می‌زنند یک میلیون کودک و احتمالاً بیش از آن، در معادن دستی و کوچک کار می‌کنند که با نقض حقوق بشر مواجه‌اند مانند کار در زیر زمین و زیر آب، یا کار با مواد شیمیایی که ممنوع شده و بدترین نوع کار برای کودکان است. این ممنوعیت‌ها به صورت روشنی در قوانین محلی کشورها آمده است، با این حال اغلب کودکانی که در معادن کار می‌کنند با خطرهای شدیدی مواجه‌اند. بسیاری از کودکان در اعماق زمین یا حفره‌های نامطمئن کار می‌کنند و تعدادی بر اثر حوادث مجروح یا کشته می‌شوند. کودکان به دلیل استنشاق گرد و غبار از بیماری‌های تنفسی رنج می‌برند؛ بر اثر حمل بار سنگین دچار کمر درد می‌شوند؛ و در معرض مواد سمی مانند جیوه قرار می‌گیرند که در فرایند استخراج طلا به کار می‌رود.

در بعضی معادن طلا و الماس کودکان و بزرگسالان قربانی کار اجباری و قاچاق انسان شده‌اند. یعنی در شرایطی ناخواسته تن به کار طاقت فرسا و نایمن داده‌اند.

آسیب‌های محیط زیستی

فعالیت معادن طلا و الماس گاه موجب خطرات جدی و تهدید حقوق مردم برای برخورداری از آب و غذا و محیط زیست سالم می‌شوند. برای مثال معادن بزرگ با تخلیه پسماند و نشت مواد اسیدی محیط را می‌آلایند. معادن دستی کوچک طلا سالانه 1400 تن جیوه به محیط تخلیه می‌کنند؛ فلزی سمی که در فرآیند طلا یابی به کار می‌رود؛ به سیستم عصبی آسیب می‌زند و می‌تواند باعث مرگ شود. پخش سرب در معادن دستی کوچک نیجریه جان بیش از 400 کودک را گرفت. وقتی بومیان علیه عملیات معدن‌کاری اعتراض می‌کنند، سرکوب می‌شوند و حتی به قتل می‌رسند.

تجارت و خشونت

معادن طلا و الماس با پول‌شویی و خشونت و درگیری مالی و تجاوز گروه‌های نظامی همراه است. برای مثال تجارت غیرقانونی طلا در کنگو با استفاده از گروه‌های مسلح و جنایت علیه غیرنظامیان، قتل عام، و خشونت‌های جنسی صورت می‌گیرد. صاحبان معادن طلا در کلمبیا نیز برای تامین مالی گروه‌های مسلح پول خرج می‌کنند.

نیروهای مسلح دولت‌های خودکامه و سرکوبگر نیز از معادن سودجویی و سهم‌خواهی می‌کنند. در زیمبابوه گاردهای مسلح بین سال‌های 2008 تا 2014 برای اطمینان از پرداخت سهم حزب حاکم و نظامیان، به معادن الماس اعزام می‌شدند. سال 2015 در آنگولا سربازان و گاردهای امنیتی با هدف کنترل عملیات معدن‌کاری غیرنظامیان را شکنجه و به قتل رساندند. دیده بان حقوق بشر، 8 فوریه 2018، hrw.org

چه دنیایی

مرور این سه قسمت نشان می‌دهد که چطور در اقتصاد جهانی منفعت‌طلبی و زورگویی و پول‌شویی و تبه‌کاری بر تلاش‌ها و رویه‌های خردمندانه و انسانی و شفاف غلبه دارند؛ و چطور افراط در استفاده از تزئینات و جواهرات و گسترش بازار و افزایش جمعیت و ثروت و بد فرهنگی و مال‌اندوزی، طبیعت و جنگل‌ها و تنوع زیستی و زیستگاه‌ها را له و نابود می‌کند و قدرت‌مندان و عوامل‌شان، آگاهان و دلسوزان را حبس و سرکوب می‌کنند.

عبور دانش آموزان از رودخانه آلوده به جیوه در مالایا، فیلیپین

پیترا 15 ساله از زندگی‌اش می‌گوید: من در یک معدن قدیمی چینی کار می‌کنم. باربری می‌کنم. زمین را می‌کنم و در کار شست و شو همکاری دارم. از دستمزد برای خرید غذا و لباس استفاده می‌کنم و مقداری هم به مادرم می‌دهم. از کلاس پنجم به بعد از تحصیل بازماندم. کاش می‌توانستم در مدرسه بمانم و به تحصیل ادامه دهم. غنا

به همراه دوستم در حال کندن بودیم. داخل حفره بودم. در حین برگشت سقف فروریخت و سطح آن تا سینه ام بالا آمد. آن‌ها با کندن حفره مرا نجات دادند و به بیمارستان رساندند. تانزانیا

به جان خسته تا مرگ!

فصل چهارم

صید و تجارت غیرقانونی آبزیان

صید و تجارت غیرقانونی آبزیان

قسمت اول

کشتی‌های صیادی ترال چین اقیانوس‌ها را برای اشتباهی سیری ناپذیر این کشور و تولید غذاهای دریایی جارو می‌کنند، این رویه منجر به برخورد و نزاع با نیروهای گارد ساحلی دیگر کشورها شده است.

5 ژانویه 2019 businessinsider.nl

چین بالاترین جمعیت ماهیگیر و پرورش دهنده ماهی دنیا را دارد. سال 2016 حدود 9,4 میلیون نفر در فعالیتهای ماهیگیری و 5 میلیون نفر در پرورش ماهی اشتغال داشتند. FAO 2018

چین کشتی‌های بزرگ ماهیگیری در آب‌های ساحلی دارد. ناوگان ساحلی اغلب کمتر از 24 متر طول دارند. در عین حال چین بزرگ‌ترین صنعت پرورش ماهی دنیا را دارد. سال 2016 تولید محصولات خوراکی آن به 49,244 میلیون تن رسید که 61,5 درصد تولید کل جهان بود. sciencedirect.com issue 5 September 2019

دریای جنوب چین طی دهه اخیر به یکی از مخاطره‌آمیزترین و آسیب‌دیده‌ترین عرصه‌های ماهیگیری تبدیل شده است و تنش و مناقشه برای تصرف و مالکیت جزایر شدت گرفته است. دریای جنوب شرق چین با دو گونه مناقشه مواجه است. یکی ادعای حاکمیت و اختیار تام بین کشورهای چین، تایوان، برونئی، مالزی، فیلیپین، و ویتنام برای جزایر و صخره‌های مرجانی است و دیگری اختلاف بین این گروه و اندونزی برای تقسیم دریا است.

دریای جنوب چین در سال 2015 حدود 12 درصد از کل صید جهان را داشت و بیش از نیمی از کشتی‌های ماهیگیری جهان در آن ناحیه به صید می‌پرداختند. تعداد ماهیگیران رسمی به 3,7 میلیون نفر می‌رسید که با احتساب شمار غیررسمی‌ها رقمی بالاتر به دست می‌آمد. اما دریای جنوب چین به شدت با اضافه‌صید آسیب دیده است. کل ذخایر ماهیان از سال 1950 تا 2019 بین 70 تا 95 درصد کاهش یافته است و بازدهی صید طی 20 سال اخیر 66 تا 75 درصد کم شده است. در هر دهه از حجم صخره‌های مرجانی که رشد و تولیدمثل آبزیان به وجود آن‌ها وابسته است، 16

درصد کم می‌شود. این کاهش طی 5 سال اخیر به دلیل صید مفرط صدف و ساخت جزیره‌های مصنوعی شدت یافته است. حدود 160 کیلومتر از صخره‌های مرجانی تخریب شده اند.

مناقشات و اختلاف کشورهای مجاور برآورد دقیق صید را ناممکن ساخته است. بعضی دولت‌ها به ماهیگیران یارانه سوخت می‌دهند و آن‌ها را به صید بیشتر تشویق می‌کنند. امروزه با ترکیب انواع فناوری‌های مونتورینگ مانند سیستم شناسایی اتوماتیک ASI، ردیابی تصویری مرئی مادون قرمز VIIRS، و رادار روزنه مصنوعی یا سار SAR، برآورد صید مقدور شده است. 9 ژانویه 2019 ocean.csis.org

وقتی کارخانه تولید و صادرات خوراک ماهی چین نزدیک ساحل گامبیا دایر شد، صیادان محلی خوشحال شدند که صیدشان مشتری بیشتری خواهد داشت. اما آینده برای صنعت ماهیگیری گامبیا و جوامع محلی امید بخش و خوش آیند نبود.

علاقه و منافع کسب و کارهای آن‌سوی آب‌ها برای تامین خوراک ماهی، محرک تقاضا برای ماهی ساردین بود و همین امر منبع غذایی اصلی فقرای گامبیا را از بشقاب‌شان ربود و دریایی تهی و درو شده برای آن‌ها باقی گذاشت. تجارت خوراک ماهی و دام، محیط زیست دریایی و اشتغال محلی و امنیت غذایی را از بین برد. ابتدا زنان محلی بیکار شدند که ماهی‌ها را از ماهیگیران دستی می‌خریدند، بو و دود می‌دادند، یا به صورت تازه به بازار محلی می‌فروختند. گاهی نیز ماهی‌ها را به بازار داخل شهر می‌بردند که علاوه بر مصرف خود به کشورهایمانند مالی و ساحل عاج صادر می‌کردند. اما کارخانه‌هایی که سهم شیر از صیادان اخذ می‌کردند، کسب و کار زنان و دیگران را در زنجیره عرضه مختل کردند.

خوراک ماهی حدود 68 درصد غذای ماهی پرورشی را تشکیل می‌دهد و برای رسیدن ماهی به وزن یک کیلوگرم 5 کیلو خوراک ماهی مصرف می‌شود.

اکوتوریسم در روستای کارتونگ گامبیا به دلیل تخلیه ضایعات سمی کارخانه خوراک ماهی آسیب دید. مدیران چینی کارخانه انکار کردند. آژانس ملی محیط زیست گامبیا خواست که مواد سمی را تصفیه یا به کار خود پایان دهند. با این حال چراغ سبز ادامه کار را گرفتند. کارخانه هیچ اطلاعاتی در باره مصرف ماهی خود و نحوه کار ارائه نمی‌دهد. یکی از کارگران می‌گوید که ظرفیت کارخانه کارتونگ روزانه 500 تن ماهی تازه است. او از سال 2017 آنجا کار می‌کند و هیچ قراردادی با او نبسته اند.

متخصصان هشدار داده‌اند که کارخانه‌های خوراک ماهی نه تنها امنیت غذایی جوامع شمال غرب آفریقا را تهدید می‌کنند بلکه موجب صید اضافی و کاهش جمعیت آبزیان می‌شوند. تحقیقات نشان می‌دهد که جمعیت ماهی ساردین که در اقیانوس اطلس بین گامبیا و مراکش مهاجرت می‌کنند، به دلیل صید مفرط کاهش یافته است. حجم صید کارخانه‌ها گاهی چنان بالاست که ماهیان مرده را به دریا می‌ریزند و باعث آلودگی ساحل و محیط دریایی می‌شوند. توریست‌ها نیز به دلیل بوی بد آنجا را ترک کرده‌اند. نشریه گاردین با وزیران صیادی و تجارت گامبیا تماس گرفت اما هیچ پاسخی دریافت نکرد. 15 می 2019 bhekisisa.org

شیلات و ماهیگیری جهان با بحران مواجه است. سازمان خوار و بار و کشاورزی ملل متحد FAO تخمین می‌زند که 90 درصد آبزیان با کاهش جمعیت مواجه اند و مقدار محدودی پایداری دارند و چین عامل و بازیگر اصلی است.

سال‌هاست که چین برای صید در اعماق دریاها بزرگترین ناوگان ماهیگیری دنیا را دارد. دولت چین برای حفظ و تداوم این وضعیت به کشتی‌ها یارانه سوخت می‌پردازد تا بتوانند اشتهای سیری ناپذیر این کشور را به غذاهای دریایی برآورده سازند که یک سوم مصرف جهانی است. یارانه ممکن است برای مردم شغل ایجاد کند اما کل اکوسیستم دریایی را تهدید می‌کند. در بندر شهر ژوشان ساحل شرقی چین 500 کشتی ترال برای اعزام و آغاز صید پشت سر هم ردیف شده‌اند. هر چند جمعیت ماهیان دریاهای اطراف چین به شدت کاهش یافته‌اند، با این حال ناوگان صید تجاری هنوز عظیم است و در کنار حدود 200 هزار قایق نیمی از فعالیت ماهیگیری جهان را تشکیل می‌دهند. بسیاری از متخصصان می‌گویند که برای حفظ حیات و جمعیت ماهیان خیلی دیر شده است.

البته روی کاغذ قوانین و تنبیه‌هایی وجود دارند اما اغلب سوپرترال‌ها صید خود را گزارش نمی‌دهند و ثبت نمی‌کنند. مقصد سوپرترال‌های چین شمال غرب اقیانوس آرام، امریکای جنوبی، و غرب آفریقا است. جایی نمانده که ذخایر ماهیان لطمه ندیده باشند.

بنا به مطالعاتی که سازمان صلح سبز در مورد اثر کشتی‌های ترال بر آفریقای غربی انجام داده است، معاش و شغل 7 میلیون نفر به وجود ماهی وابسته است و بسیاری دیگر به غذا و پروتئین دریایی متکی‌اند. ماهیگیری برای مردم محلی وسیله معاش و برای ناوگان صیادی وسیله تجارت است. صلح سبز تاکید می‌کند که مردم چین آگاهی ناپذیری در باره لزوم پایداری منابع طبیعی دارند و از این رو ایجاد کمپین‌های آموزشی بسیار ضروری است.

اغلب متخصصان ابراز نگرانی می‌کنند که اگر چین و سایر کشورها الگوی غذایی خود را تغییر ندهند برای نسل بعد چندان چیزی باقی نخواهد ماند. 4 اکتبر 2018 abc.net.au

سال 2017 صید جهانی به 92 میلیارد تن رسید که بیش از 4 برابر مقدار صید سال 1950 بود. ذخایر ماهیان اقیانوس‌ها به یک سوم کاهش یافته است. فائو هشدار می‌دهد که ذخایر ماهیان بیش از حد صید شده‌اند و جمعیت برخی گونه‌ها چنان کم شده‌اند که در وضعیت حفاظتی قرار گرفته‌اند.

امروزه کشتی‌های ترال نیمی از صید جهان را انجام می‌دهند. تورهای عظیم آن‌ها تمام ماهی‌های مسیر خود را جارو می‌کنند و چون در کف دریا حرکت می‌کنند با تخریب صخره‌های مرجانی و آبزیان کفزی و گونه‌های ناخواسته به شدت به اکوسیستم دریایی آسیب می‌زنند. 3 می 2019 phys.org

فروشندگان محلی چشم انتظار رسیدن قایق‌های ماهیگیری در Gunjur ، گامبیا

کارخانه خوراک ماهی چینی کنار ساحل کارتونگ، گامبیا

لوله تخلیه ضایعات کارخانه خوراک ماهی چینی به دریا در ساحل گامبیا

صید و تجارت غیرقانونی آبزیان

قسمت دوم

آمار صید و تولید

10 کشوری که در سال 2017 بیشترین صید ماهی را داشتند، برحسب میلیون تن

چین 15,37 ، اندونزی 6,69 ، هند 5,43 ، امریکا 5,04 ، روسیه 4,87 ، پرو 4,16 ، ویتنام 3,28 ، ژاپن 3,2 ، نروژ 2,37 ، میانمار 2,15 .

کل تولید ماهی (صیادی و پرورشی) در سال 2016 به 171 میلیون تن رسید. از این مقدار 88 درصد یعنی بیش از 151 میلیون تن برای مصرف مستقیم انسانی بود و 12 درصد باقی (20 میلیون تن) عمدتاً برای مصارف غیرغذایی مانند خوراک ماهی و روغن ماهی به کار رفته است.

47 درصد کل تولید به صورت پرورشی بود که طی سال های اخیر زیاد شده است. صید ماهی در سال 2016 به 90,9 میلیون تن رسید که 88,2 درصد از آب های آزاد و 12,8 درصد از آب های داخلی بود.

Statista.com FAO 2018

صید غیرقانونی، گزارش نشده، و خارج از ضوابط و مقررات (IUU) سالانه 26 میلیون تن برآورد می شود. این رویه با ربودن ماهیان، کسب و کار صیادان قانونی و بقا و زندگی جوامع محلی را تهدید می کند. Pewtrusts.org

ارزش سالانه صید غیرقانونی، گزارش نشده، و خارج از ضوابط برابر 23 میلیارد دلار برآورد می شود. FAO

اقیانوس ها در خط مقدم تجاوز و بی قانونی قرار دارند. صید غیر قانونی سال هاست که اقیانوس ها را به هلاکت و تباهی کشانده است. اقیانوس آرام در قلب این بحران قرار دارد.

مطالعات انستیتو جهانی منابع نشان می دهد که نیمی از منابع دریایی وارد شبکه غیرقانونی بین المللی می شود. کشتی های صیادی IUU تهدیدی جدی برای امنیت ملی به حساب می آیند. آن ها اغلب مواد مخدر، اسلحه، و انسان نیز قاچاق می کنند.

اما تکنولوژی ماهیگیری پنهان را به زیر نور و دید آورده است. دیده‌بان جهانی ماهیگیری و سایر تلاش‌ها با استفاده از ماهواره کشتی‌ها را ردیابی می‌کنند. توافق‌نامه اندازه‌گیری و ارزیابی بندری PSMA سازمان ملل از کشورها می‌خواهد که اطمینان دهند صید غیرقانونی در بنادر تخلیه نشوند. اولویت اول داشتن گواهی و اسناد معتبر است؛ هر دولتی باید بنادر خود را کنترل کند و هر کشتی باید پرچم کشور خود را حمل کند. امر مهم دیگر ارائه و به اشتراک گذاشتن اطلاعات است. هر کشتی باید اطلاعات پایه‌ای مانند کشور مبدا، زمان رسیدن به بندر، مالکیت کشتی، و مجوزهای لازم را داشته باشد. 12 نوامبر 2019 weforum.com

ارزش صید دریایی گزارش نشده که به صورت غیرقانونی از اقیانوس آرام تجارت می‌شود 3,7 تا 7,2 میلیارد دلار برآورد می‌شود. خسارتی که به درآمد خالص اقتصاد رسمی وارد می‌شود 4,3 تا 8,3 میلیارد دلار است. 19 اکتبر wri.org تخمین می‌زنیم که 24 درصد از صید اقیانوس آرام مخفیانه و بدون اعلام صورت می‌گیرد که معادل 15 میلیون قطعه ماهی است. 16 دسامبر wri.org

اقدام جهانی علیه تبه کاری بین المللی سازمان یافته

در بررسی این بنیاد بر اساس 40 شاخص 152 کشور ساحلی رتبه‌بندی شده و به هر یک عددی اختصاص یافته است. چین با امتیاز 3,93 بدترین عملکرد و بلژیک با امتیاز 1,43 بهترین جایگاه را داشته است. میانگین جهانی 2,29 است و امتیاز 64 کشور بدتر از میانگین جهانی است.

در واقع IUU تهدید اصلی برای بهره‌برداری پایدار از منابع دریایی جهان است. بنا به همین بررسی چین، تایوان، کامبوج، روسیه، ویتنام، یمن، سودان، لیبیا، و سومالی به ترتیب بدترین عملکرد و بلژیک، لاتویا، استونی، فنلاند، لهستان، سوئد، بلغارستان، بلژیک، تونگا، و ایرلند به ترتیب بهترین عملکرد را داشته‌اند.

ژانویه 2019 the illegal, unreported, and unregulated fishing index

The global initiative against transnational organized crime

برآورد می‌شود که چین یک سوم خوراک دریایی جهان را مصرف می‌کند.

صید و تجارت غیرقانونی آبزیان

قسمت سوم

غارث گونه ها

اسب دریایی یا اسب ماهی نوعی ماهی از خانواده سوزن ماهیان است که در آب های حاره ای و معتدل یافت می شود. طول دوره بارداری 10 روز تا 6 هفته متغیر است و دارای 40 گونه است. بدن آن ها پوشیده از استخوان است.

اسب دریایی از لحاظ شکل، دوره زندگی، و تولید مثل منحصر بفرد است. بدن استخوانی، سری شبیه اسب، و دم میمون وار دارد. برخلاف سایر جانوران جنس نر باردار می شود و بعضی گونه ها تک همسری اند. در طب سنتی چین و آسیای جنوب شرقی استفاده می شود و معتقدند که برای درمان ناباروری و نفس تنگی و غیره موثر است. از این رو اسب آبی منبع درآمد مهمی برای بسیاری از ماهیگیران و فروشندگان ماهی است.

صید بی رحمانه و بی ملاحظه آسیب بزرگی به جمعیت این گونه زده است. تخمین می زنند که سالانه در جهان 37 میلیون اسب دریایی صید می شود که قسمتی از آن به طور ناخواسته وارد تورهای ماهیگیری می شود. اکثر آن ها برای طب سنتی و آکواریوم ها صید می شوند.

سایتس فروش و صادرات اسب دریایی را در صورتی مجاز می داند که کشور مبدا پایداری آن را تضمین کند. از این رو شماری از کشورها صادرات آن را ممنوع کردند به ویژه تایلند که بزرگترین منبع اسب دریایی بود از سال 2016 صادرات آن را به حالت تعلیق درآورد.

تحقیقات نشان می دهند که تاجران آن را با کیف و چمدان قاچاق می کنند. خریداران می گویند که واردکنندگان قانونی نمی توانند تقاضای آن ها را تامین کنند در نتیجه به فروشندگان چمدانی و خیابانی روی می آورند. یکی دیگر از تهدیدها صید ناخواسته و ترال است که موجب مرگ آن ها می شود. IUCN اسب دریایی را در معرض خطر انقراض اعلام کرده است. 28 اکتبر 2019 illegalwildlifetrade.net

خيار دريایی در شاخه‌ خارپوستان جای دارند، طی دوران تکاملی 540 میلیون ساله در اقیانوس‌ها پدیدار شده‌اند و دارای 6 رسته‌اند.

خيار دريایی از اجزای مهم زنجیره غذایی در اکوسیستم‌های معتدل و صخره‌های مرجانی‌اند و نقش مهمی به عنوان پوده خوار یا معلق خوار ایفا می‌کند. آن‌ها مسئول بهم زدن و مخلوط کردن رسوبات بوده و ضمن تسريع بازچرخه مواد پوده ای، نفوذ اکسیژن به رسوبات را تسهيل می‌کنند.

تخم، لارو، و نوزاد آن‌ها نیز منبع غذایی مهمی برای سایر آبزیان به شمار می‌رود. اغلب بین آبسنگ‌های مرجانی یا بسترهای شنی زندگی می‌کنند. طول آن‌ها از چند میلی متر تا بیش از دو متر متغیر است و رنگ‌های متنوعی دارند. بیش از 1400 گونه خیار دريایی در آب‌های جهان شناسایی و گزارش شده‌اند.

"شناسایی و رده‌بندی و موارد مصرف خیارهای دريایی"

عرفان پارسا و حمیدرضا احمدی نیای مطلق، گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد Profdoc.um.ac.ir

با تاریک شدن هوا ده‌ها قایق چوبی مجهز به تجهیزات ماهیگیری وارد آب‌های حفاظت شده و تالاب منحصربفرد مارپیکولو در جنوب ایتالیا و نزدیک بندر تورنتو می‌شوند. با تورهای ترال، تله‌های قفسه‌ای، و حتی بمب‌های دست‌ساز زیر نور مهتاب دنبال شکارهای سودآور می‌روند. این تالاب با داشتن اسب ماهی‌ها و دیگر جانوران چنان از نظر تنوع زیستی غنی است که به آن اکوموزه می‌گویند. اما علیرغم هشدار متخصصان مبنی بر خطر انقراض گونه‌ها، تجارت غیرقانونی و سازمان‌یافته مرتبط با چین در حال تخریب آن و دیگر زیستگاه‌های ساحلی منطقه پوگلیا است.

جمعیت اسب ماهی بین سال‌های 2016 و 2017 فروپاشیده است. متخصصی که سال‌ها در این زمینه تحقیق کرده می‌گوید که با قتل عام مواجه‌ایم. ابتدا گمان می‌کردیم که کاهش جمعیت ناشی از دمای آب یا کاهش اکسیژن است اما بعد محرز شد که تجارت غیرقانونی و منفعت‌طلبی آزمندانه عامل اصلی است.

علیرغم ممنوعیت صید خیار ماهی ماه گذشته گارد ساحلی 228 جعبه پلاستیکی خیار دريایی به وزن حدود 4 تن ضبط کرد که در قایق جاسازی شده بود و به مقصد یونان در حرکت بود. در بازار ایتالیا تقاضایی برای این گونه وجود نداشت تا این که تقاضای خارجی به میان آمد. شواهد حاکی است که تبه‌کاران بین‌المللی سازمان‌یافته خیار دريایی را با استفاده از شبکه اجتماعی وی‌چت تبلیغ می‌کنند و می‌فروشند.

مقامات ایتالیا می‌گویند که ماهیگیران محلی برای انتقال حجم انبوه اسب دريایی و خیار دريایی با قاچاق‌چیان چینی ارتباط تنگاتنگ دارند و از طریق هوا یا دریا و یونان به جنوب شرق آسیا می‌فرستند. ماهیگیران محلی هر کیلو خیار دريایی را 80 یورو می‌فروشند. قیمت هر کیلو خیار دريایی تا به چین برسد به 200 تا 600 دلار می‌رسد. قیمت هر کیلو

اسب دریایی نیز در چین حدود 700 دلار است. این گونه‌ها در طب سنتی چین به کار می‌روند. فعالان حفاظت از منابع دریایی از طرف گروه‌های تبه‌کار تهدید به مرگ شده‌اند. 9 دسامبر 2019 theguardian.com

کره شمالی خیار دریایی به چین صادر می‌کند. اشتباهی سیری ناپذیر چینی‌ها به خیار دریایی خشک شده فرصتی طلایی برای ماهیگیران کره شمالی فراهم کرده است.

وقتی به بازار غرب هان‌چون چین می‌روید مغازه‌های بسیاری را می‌بینید که خیار دریایی خشک شده می‌فروشند. خیار دریایی یکی از غذاهای مرسوم نوکیسه‌هاست. صادرات امسال کره شمالی مقداری بیش از معمول بود زیرا برخورد مقامات چینی نسبت به سال‌های قبل شل و سهل‌گیرانه بود. خیار دریایی منبع درآمد ارزی سودآوری است.

ماهیگیران در ماه اکتبر بر آن تمرکز دارند زیرا خیار دریایی کفزی منحصر بفردی است که در تابستان به خواب می‌رود و وقتی دمای آب بالای 8 درجه و زیر 20 درجه شد فعال می‌شود. بنابراین بهترین زمان برای صید و جمع‌آوری خیار دریایی در آب‌های شبه جزیره کره از اکتبر تا اواسط مارس است. 26 نوامبر 2019 rfa.org

خیار دریایی با پوستی چرم‌گون و ناصاف غذایی خوشمزه برای بسیاری در آسیای جنوب شرقی است. اما ذخایر آن به شدت رو به کاهش است. دلالتان مواد مخدر و کاسبان جدید اروپایی سعی می‌کنند آن را به تجارتی سودآور تبدیل کنند.

تا سال 2014 این موجود کم تحرک لزج فقط برای طعمه قلاب‌های ماهیگیری در جنوب اسپانیا به کار می‌رفت. اما بعد گفته شد که از خشک شده آن غذای خوشمزه و گران‌قیمتی در چین و هنگ‌کنگ و سنگاپور و ژاپن تهیه و تناول می‌شود.

سالانه حدود 10 هزار تن خیار دریایی خشک شده تجارت می‌شود که معادل 200 میلیون خیار دریایی زنده است. وقتی غواصان آن‌ها را از کف دریا جمع می‌کنند، پلیس اسپانیا از دور با دوربین و لوازم تصویربرداری حرارتی آن‌ها را تماشا می‌کند، مانند بازی موش و گربه.

ممکن است این جانور ساده و بی ارزش قلمداد شود اما آن‌ها پاک‌کننده کف اقیانوس هستند، با پوست خاردار و زمخت خود روی ماسه‌ها حرکت می‌کنند، کف اقیانوس را لایروبی می‌کنند، جلبک‌های مرده و پوسیده و دیگر ضایعات دریایی را می‌بلعند و بازیافت و تمیز می‌کنند. 29 مارس 2020 wired.co.uk

فروش اسب‌های دریایی خشک شده در فروشگاه طب سنتی چین، هنگ کنگ

خيار دریایی، آب‌های جنوب ایتالیا

کره شمالی خیار دریایی به چین صادر می‌کند.

اسب ماهی یا اسب دریایی در آب‌های جنوب ایتالیا Mare Piccolo

اسب ماهی آب های جنوب ایتالیا برای فروش در شبکه اجتماعی چینی وی چت

قفسه های شیشه ای اسب ماهی خشک شده برای فروش در مغازه های دارویی در کوانگ ژو، چین

فصل پنجم

نابرابری و نیروی کار

نابرابری و نیروی کار

قسمت اول

نابرابری فزاینده، دستمزد پائین، و نقض حقوق کار در چین علیرغم رشد اقتصادی چشمگیر و افزایش ثروت عمومی غیرقابل چشم پوشی است، هر چند در مطالب و نشریاتی که شبیه بروشورهای تبلیغاتی اند، این مسائل نادیده گرفته می‌شوند.

حاکمیت قدرتمند و تمامیت‌خواه و غیردموکراتیک با استفاده از تبلیغات ملی‌گرایانه و سیاسی، جلوگیری از رشد فرهنگ و افکار عمومی، و کنترل و مهار سراسری توانسته است مانع از گسترش اعتراض‌ها و فراگیری آنها شود. کارگران و کارکنان شرکت‌های دولتی و خصوصی و چندملیتی نیز به دلیل نداشتن تشکل و اتحادیه‌های غیردولتی و نگرانی از بیکار شدن به ناچار به شرایط سخت کاری موجود تن می‌دهند.

در چنین اوضاعی اعتراض‌های جمعی و گروهی معمولاً به صورت خودانگیخته و در مقیاس‌های کوچک صورت می‌گیرد. این حرکت‌ها عمدتاً در اعتراض به پایمال‌شدن حقوق کار و عقب افتادن دستمزدها شکل می‌گیرند. اعتصاب بزرگ کارگری به 5 سال پیش برمی‌گردد اما امروزه از این گونه موارد به ندرت به چشم می‌خورند.

شمار شرکت‌کنندگان حدود 95 درصد از 712 اعتراض جمعی ثبت شده در نیمه اول سال 2019 کمتر از 100 نفر بوده‌اند. بخش صنعت ساختمان و حمل و نقل از نظر تعداد بیشترین سهم را داشتند. اعتراضی با حضور بیش از هزار نفر در نیمه اول سال 2019 وجود نداشت. در حالی که در سال 2014 تعداد 149 اعتراض با شمار بیش از هزار نفر رخ داد که 37 مورد در صنایع تولیدی بود مانند اعتصاب کارخانه تولید کفش Yue Yuen در آوریل 2014 با 40 هزار کارگر که دو هفته برای افزایش دستمزد و تامین اجتماعی مقاومت کردند.

قسمتی از این کاهش چشمگیر در اعتراض‌های بزرگ با تمایل و هماهنگی تولیدکنندگان برای افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار توضیح داده می‌شود که باعث شد سایر کارخانه‌های بزرگ نیز از این رویه پیروی کنند و همچنین حاکی از عزم و تصمیم ژنرال جین پینگ، رئیس جمهور برای پیشگیری از اعتراض‌های بزرگ است که می‌تواند پایداری اجتماعی را تهدید کند.

در نقشه اعتصاب‌های نیمه اول 2019 تعداد 95 اعتصاب و اعتراض کارگران کارخانه‌ها ثبت شده است که 13 درصد از کل آنها است. این مقدار به همان اندازه نیمه اول سال 2018 است. اختلافات تجاری آمریکا و چین تاثیر ناچیزی بر این اعتراض‌ها داشته است. اغلب مناقشه‌ها در واحدهای خصوصی با مالکیت داخلی روی می‌دهد. حدود 80 درصد از 601

مورد ثبت شده در نیمه اول سال 2019 در واحدهای خصوصی با مالکیت داخلی رخ داده است، 15 درصد در واحدهای دولتی و فقط دو درصد در واحدهای با مالکیت مشترک خارجی هنگ کنگ و تایوان.

تا کنون بیشترین رشد اعتراض‌های کارگری در بخش خدمات و فروشگاه‌های روستاها بوده است. بسیاری از این اعتراض‌ها در مراکز شهری (12 تا در پکن و 7 تا در هر یک از شهرهای شانگهای و شنزن) اتفاق افتاده است که شامل نیروی کار ماهر، رفته‌گران، حسابداران، کادر درمانی، کارگران هتل‌ها و رستوران‌ها، کارکنان نمایندگی‌های فروش، کارگران سالن‌های زیبایی و ورزشی، فروشندگان سنتی، و بخش دولتی اینترنتی بوده است. کارگران بخش خدمات کمترین دستمزد را دریافت می‌کنند و برای هر سنت باید بجنگند. رانندگان تاکسی، کارگران تحویل غذا و پیک‌ها به دلیل پائین بودن دستمزدها و بالا بودن حقوق مدیران و هزینه بالای سوخت و مقررات ناکارآمد دولت پی در پی اعتراض می‌کنند. بیش از یک سوم اعتراض‌های جمعی کارگران حمل و نقل برای دستمزد بالاتر بوده است.

در کل اعتراض کارگران چینی به عدم دریافت دستمزد بیش از اعتراض به پائین بودن دستمزد است. دستمزدهای عقب افتاده عامل 80 درصد اعتصاب‌های نیمه اول سال بود. در صنایع ساختمان که 42 درصد از کل اعتصاب‌ها را داشت 99 درصد به دلیل عدم پرداخت دستمزد بوده است.

دستمزد عقب افتاده مسئله‌ای فراگیر طی دهه‌های اخیر بوده است با این حال دولت کاری برای آن انجام نداده است و اتحادیه رسمی کارگران در قبال آن بی‌تفاوت است. 9 جولای 2019 China labour bulletin clb.org.hk

نابرابری

در سال 2015 یک درصد جمعیت چین 13,9 درصد درآمد را در اختیار داشت و 50 درصد جمعیت 14,8 درصد درآمد را.

سال	درآمد یک درصد	درآمد 50 درصد
2000	10,4	18,1
2005	15,1	14,3
2015	13,9	14,8

سال	درآمد 10 درصد	درآمد 50 درصد
2000	35,6	18,1
2005	41,9	15
2010	42,6	14,3
2015	41,4	14,8

پایگاه اطلاعات نابرابری در جهان wid.world

ضریب جینی چین، نابرابری توزیع درآمد از سال 2008 تا سال 2018

ضریب جینی شاخصی برای اندازه‌گیری نابرابری توزیع درآمد است. عدد شاخص را بین صفر و یک یا بین صفر و 100 در نظر می‌گیرند. شاخص یا ضریب جینی هرچه به یک یا 100 نزدیک‌تر باشد، نابرابری بیشتر است. ضریب جینی چین:

سال 2008، 49,1؛ سال 2010، 48,1؛ سال 2012، 47,4؛ سال 2014، 46,9؛ سال 2016، 46,5؛ سال 2018، 46,8
Statista.com

ضریب جینی را شخصی ایتالیایی به نام کورادو جینی در سال 1912 ابداع و عرضه کرد. ضریب جینی نشانگر توزیع درآمد و ثروت در هر کشور است و برای شاخص درآمد و ثروت عمومی به کار نمی‌رود. کشوری با درآمد بالا و کشوری با درآمد پایین می‌توانند ضریب جینی یکسانی داشته باشند. از طرف دیگر به دلیل محدودیت‌هایی مانند میزان اعتبار و دقت داده‌ها و اطلاعات تولید ناخالص داخلی و سطوح درآمدها، ضریب جینی می‌تواند غیردقیق باشد.

ده کشور نخست بالاترین ضریب جینی (نابرابری بیشتر)

لسوتو 63,2؛ آفریقای جنوبی 62,5؛ هائیتی 60,8؛ بوتسوانا 60,5؛ نامیبیا 59,7؛ زامبیا 57,5؛ کامرون 55,9؛ هنگ‌کنگ 53,9؛ گواتمالا 53؛ پاراگوئه 51,7

در آفریقای جنوبی 10 درصد جمعیت ثروتمند 71 درصد ثروت کشور را در اختیار دارند و 60 درصد جمعیت فقیر فقط 7 درصد از ثروت را. بیش از نیمی از جمعیت در فقر به سر می‌برند و ماهانه کمتر از 83 دلار درآمد دارند.

ده کشور نخست پائین‌ترین ضریب جینی (نابرابری کمتر)

جزایر فاروئه 22,7؛ اسلواکی 23,7؛ اسلونی 24,4؛ سوئد 24,9؛ جمهوری چک 25؛ اوکراین 25,5؛ بلژیک 25,9؛ قزاقستان 26,3؛ بلاروس 26,5؛ مولداوی 26,8

ضریب جینی چند کشور دیگر:

چین 46,5؛ آمریکا 45؛ ایران 44,5؛ روسیه 41,2؛ ترکیه 40,2؛ ژاپن 37,9؛ آلمان 27؛ نروژ 26,8

سال 2019 worldpopulationreview.com

پنج نفر نخست از فهرست 394 نفری ثروتمندان میلیارد در چین سال 2019

1. 38.2 Jack Ma میلیارد دلار

2. 36 Ma Huateng میلیارد دلار

3. 27.7 Hui Ka Yan میلیارد دلار

4. 25.8 Sun Piaoyang میلیارد دلار

5. 23.9 Yan Huiyan میلیارد دلار Forbes.com

در کل 21 فرد چینی در میان 200 ثروتمند بزرگ جهان قرار می‌گیرند. ارزش دارایی هر یک از 13 نفر نخست فهرست ثروتمندان میلیاردی چین بیش از 10 میلیارد دلار است. Businessinsider.com

وضعیت کارگران

کارگران چینی اغلب به دلیل عدم دریافت دستمزد، ساعات طولانی کار، فساد، و شرایط خطرناک و ناایمن محیط کار دست به اعتراض می‌زنند.

آن روی رشد اقتصادی تحسین‌آمیز چین، داستان واقعی استثمار و مقاومت است. ثروت نوکیسه‌ها و میلیاردرهای چینی از کار میلیون‌ها کارگر به دست می‌آید که برای دستمزد ناچیز تن به کار طولانی مدت و طاقت‌فرسا سپرده‌اند. کارفرمایان که شامل شرکت‌های چند ملیتی نیز می‌شوند بیشترین سود را کسب می‌کنند.

بنا به ارقام دولتی طی سال‌های اخیر بهبود چشمگیری در شرایط محیط کار و ایمنی ایجاد شده است. آمار کشته‌ها از 100 هزار در میانه سال 2000 به 43000 در سال 2016 کاهش یافته است. این تعداد هنوز 10 برابر مرگ در حین کار انگلستان است. آمارها را پنهان و دور از دسترس نگه می‌دارند. سال 2015 آمار حوادث غیر محیط کار تولیدی را از کل حوادث خارج کردند.

میزان مرگ و میر معادن را کم نشان می‌دهند. سایر مشاغل نیز مخاطره‌آمیز اند. بنا به تخمین یک گزارش به طور میانگین هر 2,5 روز یک راننده فقط در شهر شانگهای جان خود را از دست می‌دهد. معمولاً این موارد در شمار حوادث کار به حساب نمی‌آیند.

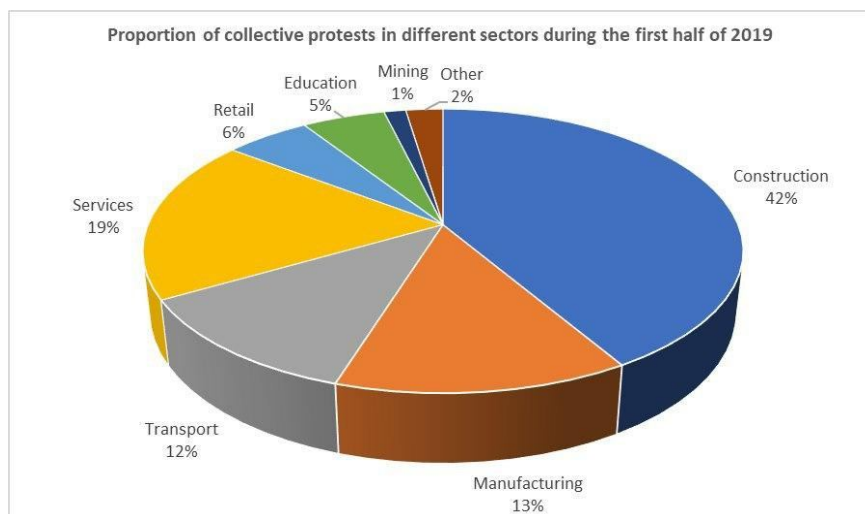
حدود 6 میلیون نفر از بیماری شغلی و حرفه‌ای ریوی و تنگی نفس رنج می‌برند که ناشی از تنفس هوای آلوده در محیط‌های کار است و فقط 10 درصد از این‌ها در آمار رسمی به حساب محیط کار گذاشته می‌شود.

کارگران همچنین به رویه‌های خطرآفرین اعتراض می‌کنند و خواستار معاینه و رسیدگی به وضعیت کارگران آسیب‌دیده هستند. کار سخت و اضافی اجباری نیز سلامتی کارگران را تهدید می‌کند و موجب مرگ زودرس می‌شود؛ شاید تعجب‌آور نباشد که روزانه 12 ساعت و گاه کار اجباری بیشتر برای 6 روز در هفته.

کارگران مهاجری که از مناطق دور کشور آمده‌اند به دلیل نداشتن امنیت شغلی داوطلبانه این وضعیت غیرانسانی و استثمار را می‌پذیرند، نداشتن کارت شناسایی محلی یا مجوز اقامت مانع اعتراض می‌شود چون به سادگی اخراج و به استان و محل اقامت قبلی شان بازگردانده می‌شوند.

بسیاری از معلم‌ها نیز به ساعت طولانی کار و دستمزد کم اعتراض می‌کنند. نظام آموزشی چین نیز تحت تاثیر نئولیبرالیسم به تغییراتی همانند غرب روی آورده است. مانند استفاده از معلمان ناوارد و بدون صلاحیت با حقوق کم و امنیت شغلی کمتر. معلم‌ها به این وضعیت واکنش نشان دادند و خواستار دستمزد بیشتر و پرداخت اضافه‌کاری‌ها شدند.

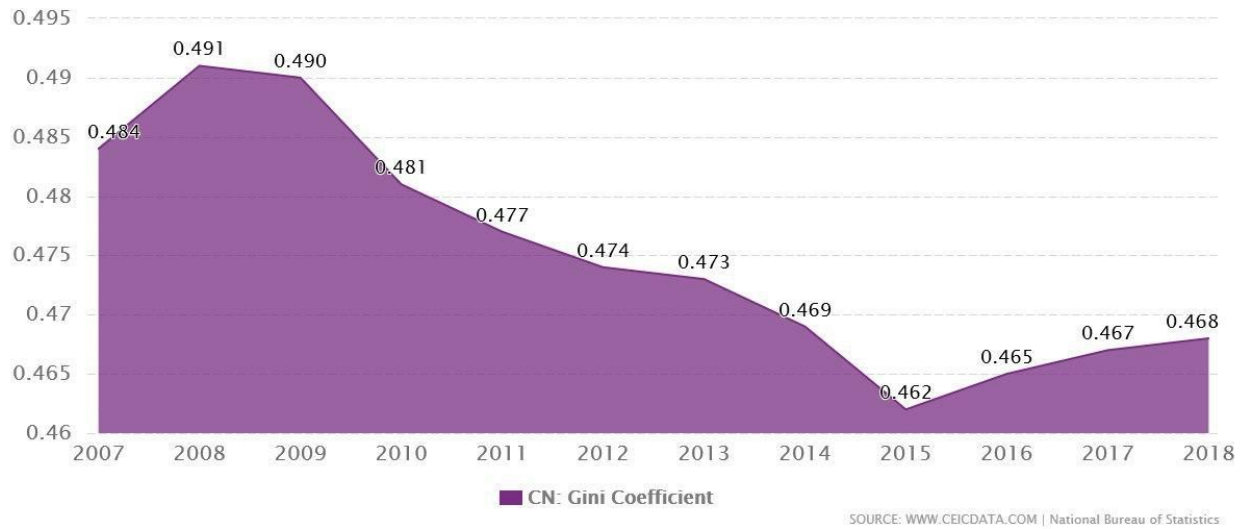
Simon Gilbert - socialistreview.org.uk 2018 آوریل

سهم بخش‌های مختلف در اعتراض‌های کارگری چین در نیمه اول سال 2019

موقعیت اعتراض‌های کارگری چین بر مبنای استان در سال 2019

ضریب جینی (شاخص نابرابری و توزیع ثروت) در چین

جک ما Jack Ma مالک شرکت معروف علی بابا

نابرابری و نیروی کار

قسمت دوم

چه معصومانه حقیقت می‌تواند در برابر رویاها قربانی و کتمان شود. حیف است که دانش و بینش اجتماعی به جای جست و جو و کشف واقعیت، بیانگر آرزوهای ما باشد. با کمی جسارت و پرهیز از محافظه‌کاری می‌توان واقعیت‌ها را به گونه‌ای عینی و تا حد ممکن دقیق، بررسی و بازبینی و ترسیم کرد تا بتوان با معیارهای به‌روز و طبیعت‌محور و انسان‌گرایانه و عدالت‌خواهانه در ترازوی ارزیابی و نقد قرار داد، تبدیل به تجربه کرد، و برگ‌ی به دانش اجتماعی افزود.

پیشرفت چین ظرف 40 سال اخیر زندگی همه طبقات را بهبود بخشید و 850 میلیون نفر را از فقر شدید نجات داد که این یکی از بزرگترین موفقیت‌های تاریخ به حساب می‌آید. با این حال دوسوم نیروی کار، یعنی حدود 250 میلیون نفر، روستائیان و ساکنان نقاط دوراند که بعید است حتی با معیارها و استانداردهای چین نیز از سطح زندگی طبقه متوسط برخوردار باشند. آنچه که اغلب طبقه متوسط خوانده می‌شود مجوز اقامت دارند ولی 40 درصد نیروی کار با حاشیه‌نشینی دست به گریبان اند. مهاجران تهدید به اخراج می‌شوند، بخصوص در بخش‌های ساختمان و ساخت و تولید، کارهای سخت را به عهده دارند، و به ندرت از تامین اجتماعی برخوردار اند. از این رو همین افراد مستعد شورش اند.

ثروت عظیم چین از اقتصاد کارگرسازی است که افراد هفته‌ای 60 ساعت برای 63 دلار کار می‌کنند و از آن‌ها خواسته می‌شود که بهتر از روبات‌ها کار کنند. شرکت آپل بسیاری از محصولات خود را در چین تولید می‌کند و شرایط کار در مرز اعتصاب و گاه خودکشی است. اقشار فقیر و فاقد قدرت، از روشنفکران منتقد جدا از مردم و حتی معترضان شجاع هنگ‌کنگ، تهدید بزرگتری برای رژیم به حساب می‌آیند. این توده عظیم از انزوای اجتماعی و دوری از خانواده هم رنج می‌برند. حدود 60 میلیون نفر بچه‌های خود را پشت‌سر گذاشته و به مراکز کار آمده‌اند و بیش از 58 میلیون نفر نیز والدین خود را. تحقیقات نشان می‌دهند که فرزندان این افراد دچار انواع آسیب‌های روحی می‌شوند. حدود 600 میلیون روستایی نیز در فقر به سر می‌برند.

حدود 90 درصد ثروتمندان بزرگ چین ثمره و فرزندان مقامات بالا هستند. همین قشر مخالف تغییرات دموکراتیک اند و به توده‌ها اجازه نمی‌دهند امتیازات آن‌ها را تهدید کنند.

فاصله بین لفاظی و زبان بازی‌های مساوات گرایانه با واقعیت‌ها آنچنان بزرگ است که قابل انکار نیست. چنانچه نیازهای صدها میلیون فقیر نادیده گرفته شوند، پیامدهایش نه فقط برای چین بلکه برای کل جهان وخیم خواهد بود.

18 اکتبر 2019 quillette.com

با توی کفش چین

بنا به گزارش معاونت بازرگانی آمریکا، حدود 70 درصد واردات کفش این کشور از چین است. تولیدکنندگان چینی در سال 2018 حدود 1,7 میلیارد جفت کفش به آمریکا صادر کردند.

صنعت کفش چین مملو از کارگران ارزانی است که از بخش‌های فقیر چین آمده‌اند. تخمین می‌زنند حدود 288 میلیون روستایی از جنوب چین و استان دانگوان روزانه حداقل 12 ساعت و هفته‌ای 6 روز کار می‌کنند و ماهانه حدود 570 دلار دستمزد می‌گیرند. اما همین شرایط در حال تغییر است. کارفرمایان به مرور کارخانه‌ها را به ویتنام و کامبوج منتقل می‌کنند که دستمزد کمتری به کارگران می‌دهند. marketplace.org

اسناد درزیافته نشان می‌دهند که نوجوانان با شرایط سخت کاری و ساعت‌های طولانی کار به استخدام شرکت‌های فاکس کان (سازنده اپل) و آمازون در می‌آیند. 18 اوت 2019 theguardian.com

هیچ شرکتی به اندازه اپل از چین پول در نیآورده است. اپل در سال مالی 2019 از چین بزرگ (شامل هنگ‌کنگ و تایوان) حدود 44 میلیارد دلار درآمد کسب کرد که عمدتاً از فروش گوشی‌های آیفون بوده است.

20 فوریه 2020 economist.com

میلیاردرها

چین دومین کشور جهان با بیشترین میلیاردر است و هنگ‌کنگ، پکن، شنزن، و هانگ‌ژو در میان 15 شهر میلیاردرها قرار می‌گیرند.

چین در سال 2018 تعداد 285 میلیاردر با ثروت کل 996 میلیارد دلار داشت درحالی که آمریکا با 705 میلیاردر (بالاترین در دنیا) با ثروت خالص 3,013 تریلیون دلار.

در سال 2018 تعداد میلیاردرها نسبت به سال قبل در دنیا 5,4 درصد کاهش یافت و به 2604 نفر رسید و ارزش دارایی آن‌ها با 7 درصد کاهش به 8,6 تریلیون دلار.

میلیاردرها به صورتی فزاینده در مجموعه‌ای از شهرها متمرکز می‌شوند. تعداد 773 میلیاردر در 15 شهر زندگی می‌کنند که حدود 30 درصد از کل میلیاردرهای جهان در سال 2018 بودند. نیویورک با 105 میلیاردر در راس این شهرها جای دارد.

مردان در میان میلیاردرها دست بالا را دارند؛ یک زن در برابر 9 مرد. 10 می 2019 chinadaily.com

جف بیزوس Jeff Bezos مدیر و مالک شرکت آمازون با ثروتی به ارزش 116 میلیارد دلار ثروتمندترین فرد جهان است. پس از او بیل گیتس با 110 میلیارد دلار، برنارد آرنولت با 88,3 میلیارد دلار، و وارن بافت با 88,3 میلیارد دلار قرار می‌گیرند. 28 فوریه 2020 ceoworld.biz

تقسیمات نیروی کار

سال 2018 در چین 26,1 درصد نیروی کار در بخش کشاورزی، 27,6 درصد در صنعت، و 46,3 درصد در بخش خدمات مشغول به کار بودند. در حالی که سال 2008 سهم کشاورزی 39,6 درصد، صنعت 27,2 درصد، و خدمات 2,33 درصد بود. Statista.com

چین دومین اقتصاد بزرگ جهان است. تولید ناخالص داخلی این کشور در سال 2019 برابر 14140 میلیارد دلار و در سال 2018 برابر 13368 میلیارد دلار بود.

سهم کشاورزی از تولید ناخالص داخلی 7,1 درصد است. هرچند فقط 15 درصد از اراضی چین معادل 1,2 میلیون کیلومتر مربع مزروعی و قابل کشاورزی است. چین بزرگترین تولیدکننده غلات، برنج، پنبه، سیب زمینی، و چای است. در دامداری، پرورش و تولید گوسفند و خوک بیشترین سهم را دارند و بزرگترین تولیدکننده ماهی پرورشی است. زغال سنگ دوسوم از مصرف انرژی اولیه را تامین می‌کند که از منابع اصلی تولید گازهای گلخانه‌ای است.

سهم بخش صنعت از تولید ناخالص داخلی 40,6 درصد و از اشتغال 28,2 درصد است.

سهم بخش خدمات از تولید ناخالص داخلی 52,1 درصد است و 45,1 درصد از نیروی کار در این بخش مشغول اند.

نیمی از صادرات چین از طرف شرکت‌های با سرمایه خارجی است.

سهم بخش دولتی از تولید ناخالص داخلی 40 درصد است. nordeatrade.com

Top ten richest in Greater China in 2019

Rank	Name	Wealth (b yuan)	Change (y-o-y %)	Main company	Age	Global ranking
1	Jack Ma and family	260	▲22	Alibaba	55	22
2	Pony Ma Huateng	255	▼19	Tencent	48	24
3	Hui Ka Yan (Xu Jiayin)	250	▼10	China Evergrande	61	26
4	Li Ka-shing	200	▼3	CK Hutchison	91	29
5	Lee Shau-kee	180	▼21	Henderson Land	91	32
6	Yang Huiyan	160	▼28	Country Garden	38	35
7	He Xiangjian and He Jianfeng	130	▼34	Midea	77 52	44
8	Yan Hao and family	120	▼5	China Pacific Construction	33	53
9	Henry Cheng Kar-shun and family	115	▼11	Chow Tai Fook	71	57
10	Wang Jianlin and family	115	▼37	Wanda Group	65	65

Source: Hurun Research Institute

SCMP

10 ثروتمند بزرگ چین بزرگ (شامل هنگ‌کنگ و تایوان) در سال 2019، ثروت بر حسب میلیارد یوان

فصل ششم

روابط اقتصادی خارجی

روابط اقتصادی خارجی

قسمت اول

چین با بیش از 200 میلیارد دلار مبادلات اقتصادی بزرگ‌ترین شریک تجاری افریقا است. بیش از 10 هزار شرکت چینی در سراسر قاره افریقا حضور دارند. ارزش مبادلات اقتصادی چین با افریقا از سال 2005 تا کنون بیش از 2 تریلیون دلار برآورد شده است و 300 میلیارد دلار در دست مذاکره و اقدام است. 3 اکتبر 2019 forbes.com

پول، افراد، و نفوذ چینی‌ها بر افریقا سایه انداخته است. زیرساخت‌های بزرگی مانند خط آهن کنیا، خط ریلی شهری اتیوپی، و بنادر تانزانیا نشان می‌دهند که افریقا حیات خلوت چین است. حتی کشورهایی مانند امریکا و ژاپن و فرانسه قادر به رقابت با چین نیستند.

بعضی پروژه‌ها با منافع همگانی سازگار و مفید اند، در صورتی که بعضی دیگر آشکارا ائتلاف وقت و پول و منابع اند و می‌توانند به معیشت مردم آسیب بزنند. برای مثال سد بوی bui در غنا را که شرکت چینی سینوهیدرو ساخت، بدون مشورت با ساکنان و جوامع محلی احداث شد و مسائل پایه‌ای مانند بهداشت و سلامتی، امنیت معاش، و تامین خسارت ساکنانی را که تحت تاثیر بالا آمدن آب قرار گرفتند، نادیده گرفت. مقامات سیاسی به سادگی ساخت سد را تصویب می‌کنند، دلالتان امور مالی در آکرا پایتخت غنا معامله را جوش می‌دهند، و نگرانی‌ها و سرنوشت مردم به محاق می‌رود.

برعکس، پروژه‌هایی مانند ساخت جاده در نایروبی کنیا که شرکت‌های چینی و ژاپنی به عهده داشتند، مطلوب و مقبول افتاده‌اند و تا حدودی ترافیک آزاددهنده و قفل شده شهر را گشوده‌اند.

بیش از 10 هزار شرکت چینی در افریقا فعالیت دارند و بیش از 1,5 میلیون نفر چینی ساکن اند. این اعداد و ارقام با کشورهای دیگر قابل مقایسه نیست.

تلاش چینی‌ها برای پوشش و احاطه بر افریقا ناخشنودی رهبران و شهروندان را برانگیخته است. این ناخشنودی ناشی از برتری جویی و نژادپرستی چینی‌ها، ایجاد بدهکاری، رقابت مستقیم با تولیدات داخلی، و حقوق و مسائل کارگری است.

بدهکاری آفریقا هرچند اتفاق تازه‌ای نیست اما در حال گسترش است. بدهی انگولا در ارتباط با پروژه‌های نفتی از سال 2000 تا کنون به 21,2 میلیارد دلار رسیده است که تقریباً برابر با کل وام چین به قاره آفریقا است. کنیا نیز 5,3 میلیارد دلار بدهکار است. بسیاری از کشورهای آفریقا به چین بدهکارند بخصوص وقتی که به اقتصاد تک محصولی متکی‌اند.

هر چند وام‌های چین سریع‌تر از ژاپن و دیگر کشورها پرداخت می‌شود اما شرایط و پیوست‌های خاصی دارند مانند انتظار منافع بالا، مواد اولیه، و نیروی کار. چینی‌ها اصرار دارند که تجهیزات و افراد خودشان به کار گرفته شوند؛ کارگرانی از مناطق روستایی چین که بیکار مانده‌اند.

در داکا پایتخت سنگال مردم از برکنار ماندن بازار پوشاک داخلی به واسطه ورود کالای ارزان چینی عصبانی‌اند. مغازه‌های رو به افزایش تاجران چینی مملو از کالاهایی‌اند که از چین وارد می‌شوند.

در سرتاسر قاره تاجران و کالاهای چینی شرکت‌های متوسط و کوچک را فلج کرده و از گردونه خارج کرده‌اند. مراکز خرید در حال تبدیل شدن به شعبه‌های شرکت‌های چینی‌اند. در سراسر قاره چینی‌ها ذرت پفکی می‌فروشند. در لسوتو کیک و سیگار و نوشیدنی‌ها را تاجران چینی می‌فروشند، با تاجران کوچک کشور فقیر رقابت می‌کنند، و موجب نگرانی و اضطراب آن‌ها می‌شوند.

مسئله دردآور دیگر بدرفتاری با کارگران و تبعیض است. کارگران شرکت راه‌آهن کنیا حق کشیدن سیگار و استفاده از موبایل را ندارند اما برای کارگران چینی چنین قانونی وجود ندارد. کنیایی‌ها حق نشستن کنار میزی که چینی‌ها می‌نشینند، ندارند.

کالاها و خدمات ژاپنی گران‌تراند، کیفیت و زمان بندی پروژه‌ها مطمئن و تضمین شده است، و دانش فنی را نیز منتقل می‌کنند. 8 فوریه 2019 thediplomat.com

ظرف یک دهه چندین روستا و 48 کیلومتر نوار از ساحلی در شمال دارالسلام برای احداث بندر بزرگ و منطقه تجاری با صرف 10 میلیارد دلار و پشتیبانی مقامات عمان تخریب و محو می‌شود.

منطقه‌ای در جنوب باگامویو که زمانی مکان تجارت برده بود و از 12 سال پیش به صورت ناموفقی به عنوان سایت میراث جهانی معرفی شده است، شنزن جدیدی برای چین است. اگر طرح باگامویو طبق برنامه پیش برود بزرگترین بندر آفریقا خواهد بود. پس از سال‌ها تاخیر دولت تانزانیا می‌گوید که در مرحله نهایی مذاکره با هولدینگ دولتی چین است. خط ساحلی برای احداث اسکله و دسترسی کشتی‌های بزرگ باری، عقب می‌رود و دیوارکشی و بتون ریزی می‌شود. پلان طرح منطقه محصور صنعتی، بلوک‌های آپارتمان‌ها برای اسکان 75 هزار نفر را نشان می‌دهد. حتی برای احداث فرودگاه نیز مذاکره شده است. بسیاری از روستاها وعده جبران و جایگزین خانه‌هایشان را پذیرفته‌اند.

حالا 9 سال از پیش افتادن چین از آمریکا که بزرگ‌ترین شریک تجاری آفریقا بود، می‌گذرد. گرچه تنها دو کشور کنیا و اتیوپی از میان 30 کشور آفریقایی بودند که موافقت‌نامه کمربند و جاده را ماه می گذشته در پکن امضا کردند، با این حال چین در این قاره سخت مشغول و فعال است. کنیا پرچم‌دار پروژه کمربند و جاده با طرح خط ریلی 466 کیلومتری از

نایروبی به شهر بندری مومباسا است که سال قبل به روی عموم گشوده شد. طرح‌های دیگری برای گسترش شبکه ریلی به جنوب سودان، اوگاندا، رواندا، و برونئی نیز وجود دارد.

در همین حال سرزمین محصور اتیوپی خط ریلی 756 کیلومتری از پایتخت، آدیس‌آبابا، به بندر دیکتاتوری جیبوتی را به دست آورد. پروژه 2,5 میلیارد پوندی بانک چینی که شرکت‌های چینی ساختند و در ژانویه افتتاح شد، خط ریلی شهری آدیس‌آبابا را نیز شرکت متروگروپ شنزن ساخت.

جیبوتی برای تامین بدهی و بازپرداخت وام سرمایه‌گذاری یک خط لوله و دو فرودگاه، امکان ساخت و احداث اولین پایگاه نظامی چین را فراهم کرد.

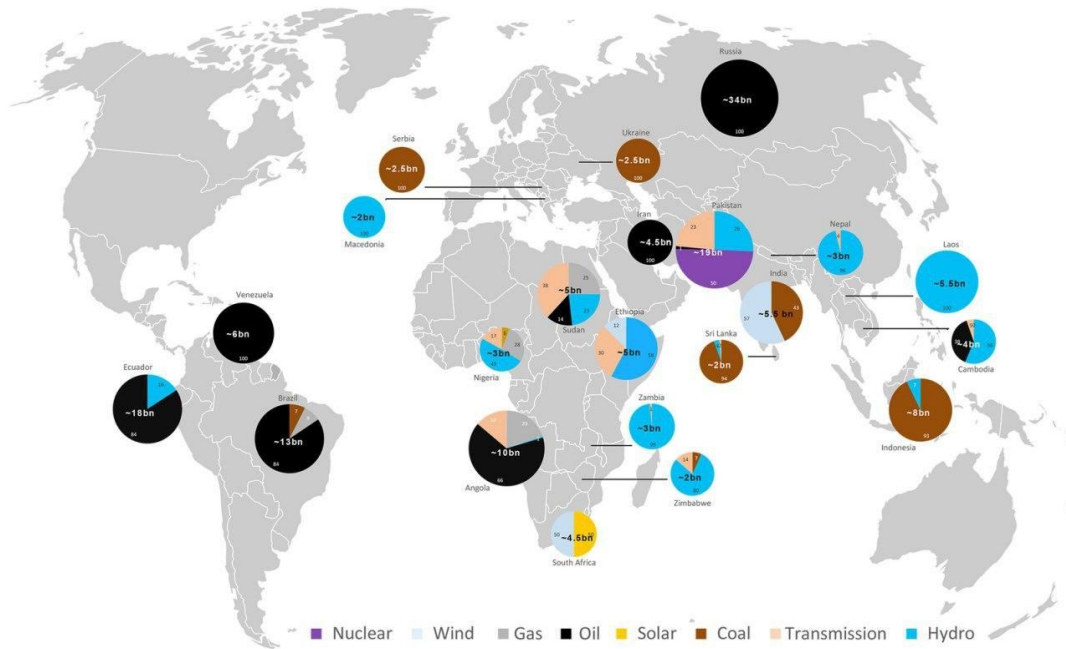
پروژه‌های زیرساختی چین تا آنگولا و نیجریه امتداد یافت و بندرهایی از سواحل داکاتا تا لیبرویل و لاگوس طراحی شده‌اند. پکن همچنین پشتیبانی خود را از پیشنهاد اتحادیه آفریقا برای شبکه ریلی سریع سراسری آفریقا اعلام کرد. طرح جاده و کمر بند تا کجا پیش می‌رود؟ یک استاد دانشگاه چین می‌گوید که تعریف آن روشن نیست اما همه چیز می‌تواند در آن گنجانده شود.

بندر جدید باگامویو بزرگ‌ترین پروژه چین در آفریقا عامل رونق اقتصادی خواهد بود. خط ریلی تزارازا از معادن مس زامبیا تا دارالسلام کشیده می‌شود. اما نگرانی‌هایی نیز بابت بازپرداخت بدهی‌ها وجود دارد. بررسی‌های مرکز تحقیقات توسعه نشان می‌دهد که جیبوتی برای بازپرداخت بدهی‌ها آسیب‌پذیرتر است و این بدهی از 50 تا 85 درصد تولید ناخالص داخلی را می‌بلعد.

چین بین سال‌های 2000 تا 2015 برابر 95,5 میلیارد دلار وام به قاره داده است. پژوهشگران انستیتو تحقیقاتی چین - آفریقا معتقداند که بیشترین وام‌ها برای رفع شکاف‌های زیرساختی آفریقا هزینه می‌شود؛ حدود 40 درصد برای پروژه‌های نیروگاهی است. نیروگاه‌های زغالی و ... که بعد به آن می‌پردازیم [و 30 درصد برای نوسازی زیرساخت‌های حمل و نقل، وام‌ها در مقام مقایسه نرخ بازپرداخت پائین و دوره بازپرداخت طولانی دارند.

ریسک وام‌گیرندگان آفریقایی به سودآوری پروژه‌ها بستگی دارد. آیا خواهند توانست چنان فعالیت اقتصادی داشته باشند که بتوانند از عهده بازپرداخت بدهی‌ها برآیند؟ چینی‌ها معتقدند که بندرها و مناطق ویژه اقتصادی ابزار توسعه برد - برد هستند.

بسیاری از مردم آفریقا خوش‌بین هستند. تقریباً دوسوم تانزانیایی‌ها چین را در مقایسه با قیمت‌های اروپایی و آمریکایی گزینه مطلوبی می‌دانند. باگایومو در حال حرکت و انتقالی بزرگ از روستایی آرام به آبرندر است. ساکنان نظر مساعد و مثبتی دارند. همه امیدوارند که کاسبی بهتری داشته باشند از راننده تاکسی تا فروشندگان پوشاک و رستوران داران.

22 کشور اصلی دریافت کننده اعتبارات مالی از چین برای تولید برق

پلان اصلی منطقه تجاری ویژه باگامویو، تانزانیا

مراسم افتتاح اولین پایگاه نظامی بیرونی چین در جیبوتی

طرح کمربند و جاده، جاده ابریشم جدید چین

روابط اقتصادی خارجی

قسمت دوم

همچنان که چین به خط‌مشی انرژی پاک در داخل کشور تاکید می‌ورزد صنایع آلوده‌کننده زغالی را به مکان‌های پاک مانند جزیره لامو کنیا صادر می‌کند. ساکنان بومی نگران تخریب محیط زیست اند چرا که زندگی‌شان به آن وابسته است.

اشتیاق چین به پیشگامی و رهبری مقابله با تغییرات اقلیمی در سطح جهان، دولت این کشور را به کاهش گازهای گلخانه‌ای در داخل سوق داده است. اصلاحات بزرگی برای تغییر مسیر منابع به سمت انرژی پاک مانند استفاده از گاز طبیعی در جریان است. چین 10 نیروگاه زغالی را تعطیل یا تغییر سوخت داده است و ساخت بیش از 100 نیروگاه زغالی جدید در سال آینده را به تعلیق درآورده است.

انتشار گاز کربن دی‌اکسید چین در سال 2018 به مقدار 2,3 درصد افزایش یافت و این افزایش کمتر از پیش‌بینی هاست. با سرمایه‌گذاری در انرژی‌های جایگزین برای تامین تقاضای رو به افزایش داخلی، نیروگاه‌های زغالی رو به افول گذاشتند و این اقدامات نیروی کار مازاد و تجهیزات اضافی و بی‌مصرف بجا گذاشت. برای مقابله با این وضعیت، صنایع زغال چین تشویق شدند که برای بقای خودشان به بازارهای خارجی نظر افکنند.

چین به منظور پایبندی به توافقات پاریس در داخل، سرمایه‌گذاری و کسب سود در خارج را دنبال کرد. محدودیت‌های داخلی در خارج وجود ندارد و از این رو با دورزدن فشارهای جهانی برای خروج از زغال، فناوری و تجهیزات اصلی نیروگاهی زغالی را به بیرون انتقال داد.

چین در در پروژه‌های نیروگاه زغالی 34 کشور سرمایه‌گذاری کرد که 11 تا از آن‌ها در افریقا هستند. این پروژه‌ها پس از تکمیل در مجموع 102 گیگا وات برق تولید خواهند کرد. کشورهای محصور که در حال حاضر امکان و ظرفیت ناپیزی برای دسترسی به ذغال دارند و دچار وابستگی می‌شوند.

جزیره لامو در 321 کیلومتری شمال بندر مومباسا یکی از جاهایی است که برای انتقال مازاد صنعتی چین انتخاب شده است. یونسکو این جزیره را در فهرست سایت‌های میراث جهانی قرار داده است. لامو مجموعه‌ای از جزایر با تنوع زیستی منحصر بفرد است، تا مدت‌ها بکر و دست‌نخورده بود، و احساسی از بهشت برای گردشگران و ساکنان محلی ایجاد می‌کرد.

لامو در کانون علاقه و توجه دولت‌های کنیا برای چشم‌انداز 2030 قرار دارد تا بتوانند به هدف تبدیل کشور به قطب صنعتی شرق آفریقا دست یابند. تا سال 1970 طرح‌های زیرساختی متعددی روی میز بودند اما هیچ وقت به دلیل نبودن بودجه اجرا نشدند. امروزه عمدتاً به واسطه وام‌های چین، مظهر نوین کریدور حمل و نقل بندر لامو- جنوب سودان - اتیوپی در حال تحقق است که نیروگاه زغالی را نیز شامل می‌شود.

ناحیه لامو به دلیل دوربودن و دسترس پذیری به زغال از طریق کشتی‌ها انتخاب شده است. چون زیرساختی برای انتقال زغال ندارد، با آفریقای جنوبی برای واردات زغال قرارداد دارد تا وقتی که کنیا بتواند خط ریلی از لامو به ناحیه کیتوی بکشد که 321 کیلومتر فاصله دارد و شرکت‌های چینی بتوانند استخراج از معدن زغال‌سنگ را شروع کنند.

استدلال منتقدان پروژه شامل هزینه‌های بلند مدت آلودگی، سمی شدن آب، بروز اضافه جمعیت، و وارداتی بیش از تاب‌آوری برای چند سنت برق است.

مالک پروژه نیروگاه زغالی آمو کنسرسیومی متشکل از کشورهای کنیا، عمان، آمریکا، و شرکت چینی هوادیان huadian است که دومین شرکت بزرگ نیروگاه‌های زغالی دنیاست و در سال 2017 قرارداد 2 میلیارد دلاری با نیروگاه آمو امضا کرد. بانک صنعتی بازرگانی چین 1,2 میلیارد دلار تامین مالی کرد. ماه می 2018 شرکت جنرال الکتریک آمریکا 20 درصد سهام را به قیمت 400 میلیون دلار خرید. جنرال الکتریک می‌گوید که طراحی، ساخت، و تحویل قطعات تکنولوژی پاک زغالی و سیستم‌های پایش کیفیت هوا را انجام می‌دهد.

متخصص صلح سبز می‌گوید که آلودگی در نیروگاه زغالی آمو 5 تا 10 برابر بیشتر از آلودگی مجاز نیروگاه‌های چین خواهد بود.

بدهی کنیا 7,3 میلیارد دلار است و چین بزرگ‌ترین وام‌دهنده است هر چند برای دیدن اثرات سرمایه‌گذاری چین و آمریکا هنوز زود است، اما نگرانی مردم رو به فزونی است. سال 2018 مطالبی از رسانه‌های دولتی درز کرد مبنی بر اینکه بندر مومباسا که 80 درصدش وابسته به اعتبارات چینی‌هاست، باعث اتلاف منابع مالی و بدهکاری می‌شود و بندر به دست چینی‌ها می‌افتد. مواردی از این قبیل در سری‌لانکا، جیبوتی، و پاکستان روی داده است. نخست‌وزیر مالزی به ظهور گونه جدیدی از استعمار هشدار داد. رئیس‌جمهور چین این ادعا را مردود خواند و استدلال کرد که در پائیز گذشته تامین 60 میلیارد دلار برای توسعه آفریقا را به عهده گرفته‌اند.

بنا به گزارش سازمان ردیابی نیروگاه‌های زغالی، چین بیش از 200 پروژه نیروگاه زغالی در 34 کشور دارد و بنا به اظهارات یک متخصص چینی، این کشور در حال طراحی و احداث 300 پروژه نیروگاه زغالی در سراسر جهان است.

بسیاری از این طرح‌ها قسمتی از طرح کمربند و راه یا جاده ابریشم جدید هستند که درصدد گسترش پروژه‌های زیرساختی ساحلی در سراسر جهان است. 9 ژوئن 2019 forienpolicy.com

چین بزرگ‌ترین آلوده‌کننده شناخته شده است. چرا چین علیرغم گام‌های بزرگ برای پاکیزگی و مبارزه با تغییرات اقلیمی همچنان صدها نیروگاه زغالی در کشورهای دیگر می‌سازد؟

رئیس جمهور چین در گردهمایی جاده ابریشم جدید از توسعه زیرساخت‌ها در چندین کشور سخن گفت. این گردهمایی که با حضور نمایندگان حدود 40 کشور 25 تا 27 آوریل 2019 در پکن تشکیل شد با انتقادهایی هم مواجه بود از جمله در زمینه اثرات زیست محیطی همان طرح، رئیس جمهور در جمع خبرنگاران نیز شعار توسعه باز، پاک، و سبز را تکرار کرد. با این حال فعالیت خطرآفرین چین در سایر کشورها شامل نیروگاه‌های برق زغالی است که منتشرکننده اصلی گازهای گلخانه‌ای اند.

چین در حال برنامه‌ریزی یا ساخت بیش از 300 نیروگاه زغالی در عرصه‌ای گسترده از ترکیه تا ویتنام و اندونزی و بنگلادش و مصر و فیلیپین است. این در حالی است که رشد نیروگاه‌های زغالی در کشور خود را محدود کرده است. سال‌ها بود که چهار نیروگاه بزرگ در پکن زغال می‌سوزاند و هوا را آلوده می‌کرد. اما 4 سال است که سوزاندن زغال را متوقف کرده‌اند. در عین حال مهندسان، فلزکاران، و کارگرانی که نیروگاه زغالی می‌ساختند باید مشغول باشند پس می‌توانند آن‌ها را به خارج اعزام کنند. آن‌ها نیروگاه‌های زغالی را به عنوان بخشی از طرح جاده ابریشم جدید می‌سازند.

چین از سال 2000 به بعد بیش از 244 میلیارد دلار برای صنایع انرژی در خارج سرمایه‌گذاری کرده است که بیشتر آن مربوط به سال‌های اخیر است. بیش از 50 میلیارد دلار برای نیروگاه‌های زغالی بوده است و مابقی برای صنایع نفت و گاز. مقامات رسمی چین می‌گویند که در طرح جاده ابریشم جدید، قصد آلوده کردن دیگر کشورها را ندارند و سعی می‌کنند که برای آن‌ها فرصت‌های توسعه فراهم کنند.

در کشور همسایه، ویتنام، که وابستگی زیادی به زغال دارد، چین سرمایه‌گذار بخش انرژی است. چین در ساخت 15 نیروگاه زغالی در حال کار دخیل بود، 6 نیروگاه در دست ساخت دارد، و دست کم 2 نیروگاه در مرحله برنامه‌ریزی است. 29 آوریل 2019 npr.org

670 گیگا وات برق از نیروگاه‌های زغالی جدید، تهدید توافق 1,5 درجه اقلیمی است.

چهار روز قبل از ارائه گزارش ویژه هیأت بین‌دولتی تغییرات اقلیمی IPCC برای مقابله با افزایش گرمایش جهانی به بیش از 1,5 درجه، سازمان‌های غیردولتی فهرست جهانی جدید 120 شرکت سازنده نیروگاه‌های زغالی را منتشر کردند؛ با این عنوان که "ساخت نیروگاه‌های جدید زغالی تجاوز به اهداف کنفرانس تغییر اقلیم پاریس" است.

هرچند سال 2017 حدنصاب‌های جدیدی برای انرژی‌های تجدیدپذیر به جا گذاشت با این حال نیروگاه‌های زغالی همچنان در بسیاری از نقاط جهان در حال افزایش اند. در حال حاضر (با توجه به تاریخ منبع) احداث 1380 نیروگاه در 59 کشور برنامه‌ریزی شده است. در صورت ساخت و بهره‌برداری، این نیروگاه‌ها 672124 مگاوات برق به ظرفیت

نیروگاه‌های زغالی جهان می‌افزایند، افزایشی معادل 33 درصد. به منظور جلوگیری از چنین سرمایه‌گذاری وحشتناکی برای نیروگاه‌های زغالی جدید، سازمان محیط زیستی urgewald آلمان و 28 سازمان غیردولتی هم‌اندیش بیانیه‌ای منتشر کردند و نام و جزئیات پروژه‌های 120 شرکت را که در 68 درصد این پروژه‌ها شرکت دارند، منتشر کردند.

یافته‌های کلیدی

بزرگ‌ترین سازنده و عرضه‌کننده نیروگاه زغالی جهان، گروه ملی سرمایه‌گذاری چین NEI است که برای ساخت 37837 مگاوات نیروگاه جدید هدف‌گذاری کرده است. دومین شرکت بزرگ جهان شرکت چینی هوادیان Huadian با هدف تولید 25097 مگاوات و سومین، شرکت ملی نیروی حرارتی هند NTPC با ظرفیت سازی 25056 مگاوات برق است.

هرچند این شرکت‌ها قبلاً پروژه‌های بزرگی راه‌اندازی کرده‌اند اما 28 درصد از 120 شرکت اصلی نیروگاهی جهان تاکنون هیچ نیروگاهی احداث نکرده‌اند مانند گروه منسوجات texhong که در حال برنامه‌ریزی برای نیروگاه 2100 مگاواتی زغالی پارک صنعتی ویتنام است یا شرکت کانادایی معدن‌کاوی مس که در حال ساخت نیروگاه زغالی در پاناما و بوتسوانا است.

تحلیل‌ها نشان می‌دهند که بسیاری از کشورهای دارای معادن زغال‌سنگ، محرک احداث نیروگاه‌های زغالی اند. بنا به گزارش فوق 46 شرکت از 120 شرکت نیروگاهی درعین حال تولیدکننده زغال‌سنگ اند و توجیه‌کننده اصلی در کشورهای آماده‌ای مانند تانزانیا، موزامبیک، یا بوتسوانا.

از میان 59 کشوری که برای احداث نیروگاه زغالی برنامه‌ریزی شده‌اند، 11 کشور 600 مگاوات یا کمتر نیروگاه زغالی دارند و 16 کشور هیچ نیروگاه زغالی ندارند.

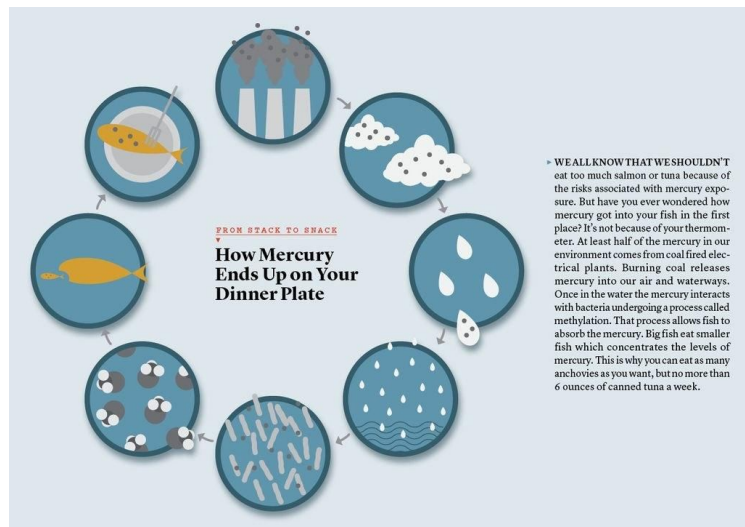
دفاتر مرکزی 120 شرکت اصلی و بزرگ سازنده نیروگاه‌های زغالی در 42 کشور قرار دارند و تقریباً یک پنجم آن‌ها در چین مستقر اند.

هر چند چین بزرگ‌ترین تولیدکننده انرژی خورشیدی است و مقام اول تولید انرژی بادی را در جهان دارد، با این حال برای افزودن ظرفیت نیروگاه زغالی خود به مقدار 259624 مگاوات برنامه‌ریزی کرده است که معادل یک سوم نیروگاه‌های زغالی جدید جهان است.

شرکت‌های چینی نقش کلیدی در نیروگاه‌های زغالی جهان دارند و در حال ایجاد ظرفیتی معادل 59619 مگاوات در 17 کشور هستند. تقریباً 19 درصد ظرفیت‌سازی در خارج از چین است. شرکت‌های ژاپنی نیز رقیب چین در دیگر کشورها به حساب می‌آیند. در مجموع شرکت‌های ژاپنی 37044 مگاوات در دست احداث دارند که از این مقدار 21930 مگاوات یا 59 درصد در خارج از ژاپن است. از توافق‌نامه پاریس در دسامبر 2015 به بعد 92000 مگاوات ظرفیت جدید نیروگاه زغالی ایجاد شده است که معادل مجموع ظرفیت نیروگاه‌های زغالی در حال کار دو کشور روسیه و ژاپن است. 4 اکتبر 2018 urgewald.org

دانش‌آموزان محلی با پوستری در دست با مضمون نجات لامو، جنبش زنان در سواهیلی، ترویج و ارتقا آگاهی در باره اثرات زیست محیطی سوخت زغال سنگ در شهر لامو، 27 نوامبر 2017

چه مقدار جیوه در نهایت وارد بشقاب می‌شود؟ منبع: popsci.com

ساخت نیروگاه زغالی، سال 2018 در بیابان ترپارکر، استان سند جنوبی پاکستان با همکاری چین

DIRTY 30 BANKS BY UNDERWRITING, 2017 - Q3 2019		
Banks	Country	Underwriting (US\$ bn)
Industrial and Commercial Bank of China	China	32.995
Ping An Insurance Group	China	27.391
CITIC	China	25.687
Bank of China	China	24.108
Shanghai Pudong Development Bank	China	22.353
China Construction Bank	China	22.011
Agricultural Bank of China	China	19.596
China Merchants Group	China	18.552
China Everbright Group	China	18.296
Industrial Bank Company	China	17.043
Mizuho Financial	Japan	14.259
Haitong Securities	China	13.764
CSC Financial	China	13.191
Mitsubishi UFJ Financial	Japan	12.643
Bank of Communications	China	12.189
SMBC Group	Japan	10.471
Guotai Junan Securities	China	9.778
Daiwa Securities	Japan	9.408
Nomura	Japan	9.169
Bank of Beijing	China	9.049
Citigroup	United States	8.848
China Minsheng Banking	China	8.672
Bank of Ningbo	China	7.930
GF Securities	China	7.921
China International Capital Corporation	China	7.828
ICICI Bank	India	6.754
Hua Xia Bank	China	6.554
JPMorgan Chase	United States	6.154
HSBC	United Kingdom	6.152
Standard Chartered	United Kingdom	5.882
		Total: 414.647

30 بانک کثیف وام دهنده به نیروگاه‌های زغالی از سال 2017 تا سه ماهه سوم 2019

روابط اقتصادی خارجی

قسمت سوم

سدسازی در بالادست رود مکونگ

رود مکونگ با 4350 کیلومتر طول از ارتفاعات هیمالیا در چین سرچشمه می‌گیرد و پس از عبور از کشورهای کامبوج، لائوس، تایلند، میانمار، و ویتنام به دریای جنوب چین می‌ریزد.

سدسازی و فعالیت‌های چین در بالادست رود مکونگ سال‌هاست که بحث‌انگیز بود اما برداشت آب و سدسازی‌های اخیر به نقطه بحرانی رسیده و معاش میلیون‌ها نفر را تهدید می‌کند.

سدسازی چین حجم بزرگی از جریان آب مکونگ را مسدود کرده و سال گذشته موجب کمبود شدید آب در کشورهای پائین دست شد. حوضه آبریز مکونگ رگ حیاتی کشورهای جنوب شرق آسیاست و معاش و امنیت غذایی حدود 200 میلیون نفر وابسته به آن است.

چین اولین سد را در بالادست مکونگ سال 1990 ساخت، حالا 11 سد دیگر در مسیر رود ساخته است و در نظر دارد برای تولید برقابی سدهای بیشتری بسازد. به این ترتیب نظام آب‌شناختی حوضه آبریز مکونگ دستخوش تغییر شده و جریان آب در پائین‌دست به کمترین حد خود رسیده است.

جوامع پیرامون رود در کامبوج که 70 درصد از پروتئین مورد نیاز خود را از صید ماهی به دست می‌آوردند می‌گویند که از حجم صید 80 تا 90 درصد کم شده است. امروزه قسمت‌های پُرجمعیتی از ویتنام در دلتای مکونگ به طور کامل دسترسی به آب شرب را از دست داده‌اند.

پکن (مانند ترکیه) آب را بی‌چون و چرا کالایی مصرفی می‌داند نه منبعی طبیعی که به طور برابر باید در اختیار حقابه‌داران و ذینفعان پائین دست باشد. چین منکر این واقعیت‌هاست و می‌گوید که سدسازی تاثیر ناچیزی بر کم شدن

آب در پائین دست دارد و کمبود آب ناشی از کاهش بارش و کاهش ورود آب از شاخه‌های فرعی است. در صورتی که بنا به آمارها و گزارش‌های رسمی بارش بیش از میانگین سال‌های گذشته بوده است. اول می 2020 cnbc.com

رود مکونگ با 4350 کیلومتر طول معمولاً 12 مین رود طویل دنیا خوانده می‌شود هرچند برخی پژوهشگران طول آن را 4909 کیلومتر می‌دانند و بدین ترتیب آن را هشتمین رود طویل دنیا به حساب می‌آورند.

مکونگ از کوه‌های هیمالیا در چین سرچشمه می‌گیرد جایی که منطقه سه رود نامیده می‌شود. دو رود دیگر یانگ‌تسه با 6300 کیلومتر طول و رود زرد با 5464 کیلومتر طول هستند.

رود مکونگ برحسب حجم آب خروجی با 475 کیلومترمربع آب در سال که به دریای جنوب چین می‌ریزد، 14 مین رود جهان به حساب می‌آید.

حوضه آبریز مکونگ 795000 کیلومترمربع وسعت دارد؛ 25 درصد در لائوس، 23 درصد در تایلند، 21 درصد در چین، 20 درصد در کامبوج، 8 درصد در ویتنام، و 3 درصد در میانمار.

تنوع زیستی این حوضه شامل 20 هزار گونه گیاهی، 430 گونه پستاندار، 1200 گونه پرنده، 800 گونه خزنده و دوزیستان، و حدود 850 گونه ماهی است. Wle-mekong.cgiar.org

کشت موز در لائوس دستمزدها را بالا برد اما مصرف مواد شیمیایی رودخانه و اراضی را آلوده و سمی کرد.

چین کشت موز را ابتدا 6 سال پیش در استان بوکئو، شمال لائوس در مرز تایلند و میانمار شروع کرد. امروزه اراضی زیر کشت موز به بیش از 11000 هکتار رسیده است. بنا به گزارش سال 2017، سالانه 100 میلیون دلار صادرات دارد و 95 درصد صادرات این استان را تشکیل می‌دهد.

اغلب کارگران کشت موز شرایط خطرناک کار را پذیرفته‌اند زیرا بیشتر از سایر مشاغل درآمد دارد. مالکان زمین‌ها را به چینی‌ها اجاره می‌دهند هر چند که می‌دانند آلودگی ایجاد می‌کند.

بنا به گفته یک دلال ملک، 5 سال پیش کاسبان چینی توانستند هر هکتار را به قیمت سالی 500 دلار اجاره کنند. دو سال پیش قیمت 800 دلار بود و سال گذشته به 1000 دلار رسید. علاوه بر موز، هندوانه و نارگیل هم کاشته می‌شود.

کشت موز تحت تاثیر افزایش قیمت برنج قرار نمی‌گیرد زیرا دولت اجاره دادن زمین‌های مسطح مناسب زراعت برنج را ممنوع کرده است. بنابراین از اراضی شیب‌دار و تپه‌ای برای کشت موز استفاده می‌شود.

مالکی می‌گوید: هر چقدر که کار کنیم فایده ندارد چون آبی در اراضی وجود ندارد و اگر باران کافی نبارد نمی‌توانیم برنج برداشت کنیم. با این ریسک‌ها او ترجیح می‌دهد برای تضمین درآمد، زمین‌اش را برای کشت موز اجاره دهد. پدر بزرگاش می‌گوید که 4,8 هکتار از اراضی قبلاً جنگل بودند، او برای کشت برنج درختان را قطع کرده است و حالا به موزکاران اجاره می‌دهند. "مجبور بودم کارگران زیادی برای کار روی زمین به کار بگیرم که هیچ برگشتی نداشت. فکر کردم بهتر است درآمد ثابتی داشته باشم. حالا پول اجاره را پس انداز می‌کنم یا برای نوه‌هایم طلا می‌خرم. حالا که کم‌تر

کشاورزی می‌کنم می‌توانم وقت بیشتری برای کسب درآمد از سایر کارها مانند ساخت در و پنجره به دست آورم. وقت بیشتری برای استراحت دارم. ثروتمند نیستم اما زندگی بهتری دارم." ادامه دارد:

او احساس دوگانه‌ای نسبت به کشت موز چینی‌ها دارد: خوب‌اند چون شغل ایجاد کرده‌اند و بد‌اند چون مواد شیمیایی زیادی استفاده می‌کنند. مواد شیمیایی وارد رودخانه‌ها می‌شوند قبل از اینکه بتوانیم آب بنوشیم یا آب‌تنی کنیم. به ناچار آب مورد نیاز خود را از آب‌های زیرزمینی تامین می‌کنیم. همچنین جمعیت ماهی‌ها بسیار کم شده‌اند زیرا مواد شیمیایی آن‌ها را کشته‌اند.

دولت نیز نگران است. مشاور تحقیقاتی به این نتیجه رسیده است که کشت موز برای محیط و سلامتی کارگران خطرناک است. از این رو توسعه کشت را از ژانویه 2017 ممنوع کرد. پژوهشگر دیگری می‌گوید که ممنوعیت از ماه سپتامبر برداشته شد و قرار شد کشت بر اساس مقررات و مدیریت نو شامل اخذ گواهی برای استفاده کمتر از مواد شیمیایی صورت گیرد. اما دولت هیچ تجربه و راهی برای نظارت ندارد.

چینی‌ها از مقررات جدید پیروی نمی‌کنند. آن‌ها انبوه ضایعات پلاستیک را دفن می‌کنند، و تپه‌ای از ضایعات جعبه، موزهای فاسد شده، و پسماند بطری‌های خالی مواد شیمیایی روی هم تلنبار می‌کنند. پس از شست و شوی موزها و بسته‌بندی و حمل به کامیون، دور ریختن بطری‌های مواد شیمیایی تنها دستور چینی‌هاست. بطری‌های آفت‌کش کلریپریفوس که ماده‌ای سمی است و می‌تواند باعث سرطان ریه و مرگ شود.

کارگرانی که به طور تمام وقت در مزارع کار و زندگی می‌کنند برای یک دوره 7 تا 10 ماهه استخدام می‌شوند. معمولاً زن و شوهر، فرزند را نیز همراه می‌آورند. به طور معمول هر زوج باید در زمینی به مساحت 2 تا 3 هکتار از 4000 تا 5000 درختچه موز مراقبت کنند.

کارگری می‌گوید: "ما اجازه نمی‌دهند به منزل‌مان سر بزنیم مگر اینکه کسی مرده باشد. هر کسی بدون اجازه محل را ترک کند اخراج می‌شود." آن‌ها حدود 2300 دلار برای کل دوره دریافت می‌کنند. نیمی از آن به صورت هر پانزده روز 65 دلار پرداخت می‌شود و مابقی پس از برداشت و چیدن موزها. اگر توفان محصول را قبل از برداشت از بین ببرد، هیچ دستمزدی پرداخت نمی‌شود. مالکی می‌گفت سال گذشته یک زن که توفان درختچه‌های موز تحت مراقبت او را تخریب و فروافکنده بود، در آخر فقط 13 دلار به خانه برد.

محل اسکان و اقامت کارگران جای راحت و مناسبی نیست و بسیار گرم است. کلبه‌هایی اند ساخته شده از ورق‌های فلزی موج‌دار که به 6 یا 10 اتاق تقسیم می‌شوند. هر یک برای یک زوج کارگر با هر تعداد بچه که داشته باشند. بسیاری از کمپ‌ها توالت و حمام ندارند. کارگران در جنگل اجابت مزاج می‌کنند و در آب باریکه نهرها حمام می‌کنند که به سموم شیمیایی آلوده اند.

به کودکان زیر 16 سال پیشنهاد کار نمی‌شود اما هیچ تضمینی برای اجرای این رویه وجود ندارد. کارگر 16 ساله‌ای می‌گفت که از 14 سالگی در این مزرعه مشغول کار است.

هنگام برداشت محصول حدود 20 کارگر باربر برای حدود یک ماه و حمل و انتقال موزها از مزرعه به محوطه بسته‌بندی استخدام می‌شوند؛ که کاری فرساینده و طاقت‌فرسات. کارگری می‌گفت که سال اول کشت صاحب مزرعه وقتی

پیشنهاد کار کرد 10 نفر از روستا را به کار گرفت اما سال بعد یک یا دو نفر داوطلب شدند. آن‌ها می‌گویند که کار ساختمانی از کشت‌کاری بهتر است حتی اگر روزی 11 دلار مزد دریافت کنند.

کارگرانی که شست و شوی موزها را به عهده دارند روزی حدود 18 دلار دستمزد می‌گیرند. این مزد خوبی است اما کار خطرناکی است چون با مواد شیمیایی سر و کار دارند و اغلب هیچ پوشش محافظتی ندارند. علیرغم شرایط سخت کار و اثرات بیماری‌زای مزرعه‌داری، کمبود نیروی کار وجود ندارد.

زراعت موز چینی‌ها سالانه 28 میلیون دلار برای خانوارهای روستایی لائوس درآمد دارد اما آیا به هزینه‌هایش می‌ارزد؟
14 اکتبر 2019 chinadialogue.net

پی‌نوشت:

کارشناسان با اتکا به یافته‌های جدید نسبت به کاربرد سم آفت‌کش کلرپیریفوس هشدار داده‌اند. متأسفانه این سم به صورت گسترده در اختیار افراد غیرمتخصص برای سمپاشی منازل نیز قرار می‌گیرد.

کلرپیریفوس یکی از حشره‌کش‌های ارگانوفسفره است که در سال‌های اخیر به دلیل عوارض مخرب زیاد بر روی پوست، دستگاه عصبی و تنفسی، و گوارش بیشتر مورد مطالعه قرار گرفته است.

از جمله آفت‌کش‌های مورد استفاده می‌توان به آفت‌کش‌های ارگانوفسفره، کاربامات‌ها، و پایروتریوئیدها اشاره کرد.

کلرپیریفوس یکی از پرمصرف‌ترین سم‌های این خانواده در ایران است که برای محصولات کشاورزی اعم از خیار، گوجه‌فرنگی، خربزه، و غیره به کار می‌رود و مصرف زیاد آن عوارض فراوانی به دنبال دارد. مطالعات نشان می‌دهند که خطر ابتلا به بیماری پارکینسون در افرادی که در تماس با آفت‌کش‌ها، حتی با مقادیر اندک، هستند، می‌تواند تا 70 درصد افزایش یابد.

اثرات سم کلرپیریفوس، سبا راستگار قره‌شیران، پروین تراب‌زاده، صفورا صفاری؛ مجله پژوهش‌های بالینی دامپزشکی، دوره هفتم، شماره دوم، پائیز و زمستان 1395.

تنها صید ماهیگیر در رود مکونگ، شمال شرق تایلند

اتاقک کارگر 35 ساله مزرعه موز در لائوس، او با همسرش در کمپ زندگی می‌کند و کودکی سه ماهه دارد. آن‌ها به نوبت از بچه مراقبت و در مزرعه کار می‌کنند.

کمپ کارگران مزارع موز در لائوس

کارگری در حال شستن لباس‌هایش در نهري در جنوب مزرعه موز، لائوس

موهین و کودکش در راه مزرعهٔ موز، کارگران معمولاً از 7,5 صبح تا 6,5 بعدازظهر کار می‌کنند.

یکی از 11 سدی که چین در بالادست رود مکونگ در استان یونان ساخته است. رودی که منبع خوراک و معاش میلیون‌ها نفر در جنوب شرق آسیا و پائین‌دست رودخانه است.

فصل هفتم

محیط زیست داخلی

محیط زیست داخلی

قسمت اول

نتایج یک نظرسنجی از مردم در مورد درجه اهمیت مسائل محیط زیستی چین بدین قرار است:

آلودگی هوا 43 درصد

مدیریت پسماند 33 درصد

آلودگی آب 31 درصد

گرمایش جهانی و تغییرات اقلیمی 26 درصد

کاهش منابع طبیعی 25 درصد

منابع انرژی آینده و عرضه کنندگان 23 درصد

بسته بندی زیادی کالاهای مصرفی 19 درصد

کیفیت پائین آب شرب 16 درصد

پخش و انتشار گازها به جو 16 درصد

اضافه جمعیت 14 درصد

حفاظت از حیات وحش 12 درصد

تعداد افراد نظردهنده بیش از هزار نفر، دوره نظرخواهی 22 فوریه تا 8 مارس 2019، و گروه سنی 18 تا 74 سال بودند. پاسخ دهندگان 3 گزینه را باید انتخاب می کردند. مارس 2019 [statista.com](https://www.statista.com)

اثرات محیط زیستی استخراج منابع

خلاصه و نتیجه پژوهش

استخراج منابع طبیعی چین طی سال‌های 1992 تا 2015 با 372 درصد افزایش از 6,3 میلیارد تن به 30 میلیارد تن رسید. در همین دوره پتانسیل گرمایش جهان GWP استخراج منابع طبیعی از 350 میلیون تن معادل کربن دی‌اکسید به یک میلیارد تن معادل کربن دی‌اکسید رسید و 195 درصد افزایش نشان داد. پتانسیل کاهش منابع غیرجاندار ADP از 72 هزار تن معادل کاهش منابع معدنی، تجدیدپذیر، و فسیلی sb به 100 هزار تن معادل sb رسید و ذرات و غبار 2,5 میکرون زیان آور RI از 210 هزار تن به 1,1 میلیون تن به مقدار 408 درصد فزونی گرفت.

بر حسب نوع مواد، مواد معدنی غیرفلزی با 80 درصد افزایش بیشترین سهم را از استخراج منابع داشتند. سوخت‌های فسیلی 75 درصد افزایش GWP، مواد معدنی فلزی 79 درصد افزایش ADP، و مواد معدنی غیرفلزی 64 درصد افزایش RI به جا گذاشتند.

از لحاظ مواد خاص، برداشت شن و ماسه با 55 درصد افزایش بیشترین سهم را داشت، زغال 57 درصد افزایش GWP، کانه (سنگ معدن) آنتیموان با 31 درصد سهم بیشتر از ADP، و شن و ماسه 44 درصد از افزایش RI.

بررسی‌ها نشان می‌دهند که برداشت شن و ماسه، و سنگ معدن آهن اثرات محیط زیستی بیشتری داشته‌اند. هرچند این مواد منابع پایه‌ای هر جامعه‌ای اند، با این حال بهبود فنون استخراج و مهار تقاضا ابزار مطلوبی برای کاهش اثرات زیست محیطی اند. 14 مارس 2019 tandfonline.com

90 درصد پلاستیک‌ها در جهان از 10 رودخانه وارد اقیانوس‌ها می‌شوند.

طی دهه اخیر ورود پلاستیک‌ها به اقیانوس‌ها به حد خطرناکی رسیده است. سالانه بیش از 8 میلیون تن پلاستیک وارد اقیانوس‌ها می‌شود. چنانچه این روند ادامه یابد تا سال 2050 مقدار پلاستیک‌ها از ماهی‌ها بیشتر خواهد شد.

بیشتر پلاستیک‌ها از راه رودخانه‌ها وارد اقیانوس‌ها می‌شوند و 90 درصد آن‌ها فقط از 10 رودخانه. از این میان 8 رودخانه در آسیا واقع اند شامل یانگ‌تسه، سند، زرد، های، گنگ، پرل (مروارید)، آمو، و مکونگ، و دو رودخانه دیگر در آفریقا واقع اند: نیل و نیجر.

رودخانه‌ها دو ویژگی مشترک دارند؛ عموماً جمعیت زیادی در پیرامون‌شان زندگی می‌کنند و مدیریت پسماند مطلوبی ندارند.

یانگ‌تسه طولانی‌ترین رودخانه آسیاست و اهمیت اکولوژیکی بالایی دارد. حوضه این رودخانه سکونت‌گاه حدود 500 میلیون نفر است، یعنی بیش از یک سوم مردم چین. یانگ‌تسه همچنین بزرگ‌ترین عامل انتقال پلاستیک به اقیانوس است.

اخیراً چین برای مهار پسماند تلاش‌هایی انجام داده است. طی سال‌های گذشته چین میلیون‌ها تن پسماند از کشورهای دیگر وارد می‌کرد، اما حالا افزایش حجم پسماند برای بازیافت، دولت را به تغییر خط مشی واداشته است. سال 2017 چین به واردات زباله پایان داد و به تازگی فلزات نیز مشمول این مقررات شده‌اند. دولت امسال به 46 شهر اعلام کرد که تفکیک پسماند خود را شروع کنند تا بتوانند تا سال 2020 نرخ و میزان بازیافت را به 35 درصد برسانند.

بنا به گزارش برنامه محیط زیست سازمان ملل، هر چند چین بیشترین پسماند پلاستیک را تولید می‌کند، با این حال تلاش‌های بزرگی برای مهار آن به کار گرفته است.

رودخانه‌های سند و گنگ که در هند جریان دارند، به ترتیب دومین و ششمین عامل ورود پسماند به اقیانوس هستند.

دسامبر سال 2017 در مجمع عمومی محیط زیست سازمان ملل، هند به همراه 193 کشور دیگر قطع‌نامه کاهش ورود پسماند پلاستیکی به دریا را امضا کردند. علیرغم چند تعهدنامه و بخش‌نامه چندان تغییری در حجم ورود پلاستیک به رودخانه‌های هند ایجاد نشده است. 8 ژوئن 2018 weforum.org

یانگ‌تسه سومین رود طویل دنیا طی تاریخ نقش بزرگی در وحدت شمال و جنوب چین ایفا کرده است.

این رود به عنوان قطب اقتصادی منطقه از طریق کشتی‌رانی، بازرگانی، و کشاورزی 42 درصد در تولید ناخالص داخلی موثر است. با این حال پیشرفت‌های اقتصادی هزینه سنگینی برای محیط زیست داشته است.

حدود 90 درصد پلاستیک اقیانوس‌ها از طریق 10 رودخانه حمل و منتقل شده است. از این میان تعداد 8 رود در آسیا واقع اند و یانگ‌تسه با 333000 متریک تن بیشترین نقش و سهم را داشته است. در حالی که آب و غذای یک سوم مردم چین به یانگ‌تسه وابسته است. این فاجعه با افزایش جمعیت سال به سال وخیم‌تر می‌شود؛ شانگهای با 22 میلیون نفر جمعیت، ووهان با 9,8 میلیون نفر، و ...

توسعه سریع اقتصادی چین به تغییر سبک زندگی و مصرف منجر شد و مصرف تولیداتی که با پلاستیک بسته‌بندی می‌شوند، بیشتر شدند.

هرچند آلودگی پلاستیکی مسئله‌ای جهانی است، اما مدیریت پسماند در چین نسبت به دیگر کشورها مانند ژاپن یا آمریکا، به دلیل جمع‌آوری غیررسمی پسماند، نبود مقررات محکم و الزام‌آور در سطح محلی، و سطح پائین تفکیک، کم اثر است. قبلاً چین انبوهی از ضایعات پلاستیک از دیگر کشورها وارد می‌کرد، که برچسب قابل بازیافت داشتند. اما حالا به دلیل تکمیل ظرفیت بازیافت، یا در کوره‌ها می‌سوزانند یا راهی محل‌های دفن زباله می‌شود یا به طور مستقیم وارد رودخانه‌هایی مانند یانگ‌تسه می‌شوند که در نهایت به دریا راه می‌یابند. این مسئله در مناطق روستایی به دلیل کمبود امکانات فرآوری پسماند وخیم‌تر است.

آلودگی پلاستیکی رودخانه‌هایی مانند یانگ‌تسه از عوامل موثر کمبود آب، کاهش جمعیت ماهیان، و تهدید پایداری سیاسی به حساب می‌آیند.

چین سکونت‌گاه 20 درصد جمعیت دنیاست اما فقط به 7 درصد منابع آب شیرین دسترسی دارد. کمبود آب در چین به دلیل قیمت نازل و بهره‌وری پائین آبیاری در مناطق روستایی تشدید شده است.

دولت چین تصمیم بلند پروازانه‌ای برای انحراف و برگرداندن سالانه 44,8 میلیارد متر مکعب آب یانگ‌تسه از جنوب به مناطق شمالی گرفته است. اما انباشت پلاستیک در یانگ‌تسه این پروژه را در طولانی مدت به مخاطره می‌افکند. [البته از دیدگاه محیط زیستی نیز دستکاری بسیار مخربی در نظام آبی طبیعت به حساب می‌آید و اثرات محیط زیستی شدیدی به بار می‌آورد].

صنعت مد و رشد سریع آن از دیگر عوامل تهدید امنیت آبی است. بیش از 80 درصد مواد شیمیایی نساجی در کمربند اقتصادی رود یانگ‌تسه تولید می‌شود اما فقط یک درصد آن بازیافت می‌شود. الیاف شیمیایی نیز از منابع آلودگی پلاستیکی به شمار می‌روند و بیشتر آن‌ها وارد اقیانوس‌ها می‌شوند و به بحران آلودگی پلاستیکی جهان دامن می‌زنند.

دولت چین مسئولیت و پاسخگویی کیفیت آب و تعیین هزینه برای استفاده از کیسه‌های پلاستیکی یک‌بار مصرف و انتقال کارخانه‌های آلوده کننده به خارج از محدوده یانگ‌تسه را به اعضای محلی حزب سپرده است.

پس از چین اندونزی عامل نامدیریتی پسماندهای عمومی است. شرق آسیا در کل از بزرگترین عوامل آلوده کننده آب‌ها در جهان است. 5 فوریه 2019 greenbiz.com

بنا به اعلام وزارت اکولوژی و محیط زیست چین، این کشور در سال 2018 مقدار 200,7 میلیون مترمکعب پسماند به آب‌های ساحلی ریخت؛ 27 درصد بیشتر از سال قبل و بالاترین مقدار در دهه گذشته.

بیشترین پسماندها به دلتای رودهای یانگ‌تسه و پرل ریخته شده اند که هر دو مناطق اصلی ساحلی و شرقی چین هستند.

گروه‌های محیط زیستی اعلام کردند که چین به جای پاکسازی رودخانه‌هایش، زباله‌های بیشتری وارد دریاها می‌کند. با این حال قائم مقام وزارت خانه می‌گوید که وضعیت آب‌های ساحلی از لحاظ ورود آب آلوده از طریق رودخانه‌ها، در حال بهبودی است و چین نباید برای بحران جهانی آلودگی اقیانوس‌ها سرزنش شود.

او اضافه می‌کند: چین با سهمی معادل 30 درصد بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده محصولات پلاستیکی در جهان است اما به این معنی نیست که کشور اصلی آلودگی پلاستیکی است.

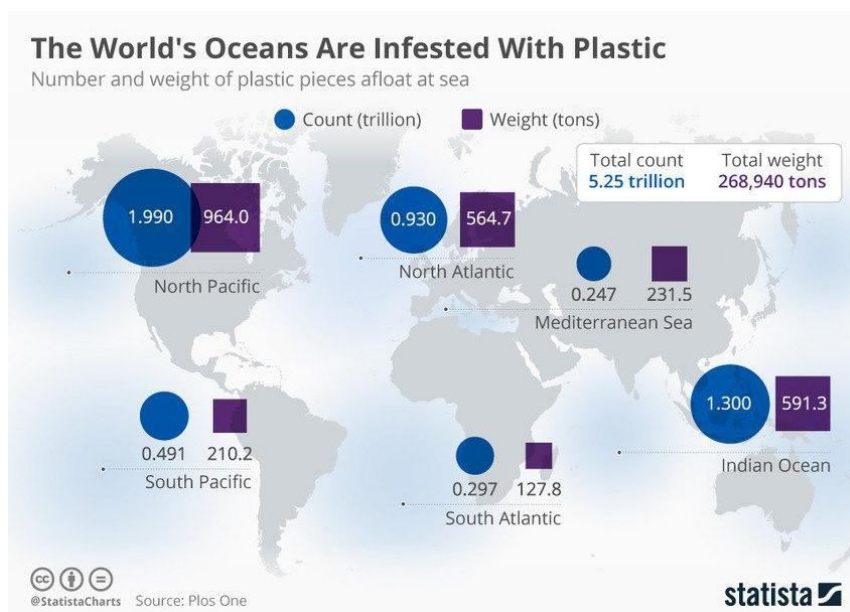
چین سال گذشته مقدار زباله شناور خود را در هر 1000 متر 24 کیلوگرم برآورد کرد که 88,7 درصد آن پلاستیک بود. 29 اکتبر 2019 reuters.com

کارگران در حال پاک کردن زباله‌های رود یانگ‌تسه، استان جیانگ‌سو، چین

از میان 10 رودخانه‌ای که منشأ اصلی ورود پلاستیک به اقیانوس‌ها هستند، 8 رودخانه در آسیا قرار دارند.

محیط زیست داخلی

قسمت دوم

سال گذشته آلودگی 86,7 درصد از حدود 2300 پیکره آبی و 295 شهر چین مهار شد و اقدامات موثری برای مقابله با ورود پساب و فاضلاب به محیط‌های آبی به وسیله سیستم سونار، اشعه مادون قرمز، و بررسی منطقه‌ای و بازرسی محلی صورت گرفت.

بیش از 60 هزار نقطه و منشاء ورود فاضلاب به بدنه اصلی و شاخه‌های رود یانگ‌تسه و دریاچه تای‌هو شناسایی شد. نزدیک به 19 هزار منبع ورود فاضلاب در طول 3600 کیلومتر سواحل دریای بوهای وجود داشتند. به تازگی معلوم شد که آلودگی و ورود فاضلاب‌ها 25 تا 30 برابر گزارش‌های مقامات محلی بودند.

به دنبال انقراض پاروماهی paddlefish رود یانگ‌تسه، وزارت اکولوژی و محیط‌زیست چین نشستی برای حفاظت از آبزیان در معرض انقراض یانگ‌تسه ترتیب داد و خواستار تلاش‌های فوری و مشترک شد. شبکه جهانی تلویزیون چین [17 ژانویه 2020 news.cgtn.com]

انقراض پاروماهی بزرگ چین

پاروماهی بزرگ چین یکی از بزرگ‌ترین ماهی‌های آب شیرین در جهان است نه، بود. کارشناسان چینی ضمن انتشار مقاله‌ای انقراض پاروماهی را اعلام کردند. این ماهی از سال 2003 به بعد دیده نشده است و تصور می‌رود بین سال‌های 2005 تا 2010 از بین رفته است.

رود یانگ‌تسه طولانی‌ترین رود آسیا و سومین رود طویل دنیاست. اما به دلیل عواملی مانند احداث سد، ماهیگیری بیش از حد، بنادر رودخانه‌ای، و آلودگی به شدت آسیب دیده است. پاروماهی سومین گونه (بزرگ) یانگ‌تسه است که در سال‌های اخیر پس از دلفین (سفید) یانگ‌تسه (در سال 2006) و سایه‌ماهی چینی (در سال 2015) منقرض شده است.

انقراض این ماهی ضربه‌ای دیگر به اکوسیستم رودخانه 6300 کیلومتری یانگ‌تسه است. این رود زیستگاه بیش از 4000 گونه آبی است اما با افزایش آلودگی، ترافیک، و ماهیگیری بیش از حد بسیاری از گونه‌های دیگر مانند ماهی خاویار چینی و گرازماهی بی‌باله در معرض خطر جدی ناپدید شدن قرار دارند.

پکن اعلام کرد که طرح ممنوعیت ماهیگیری تجاری در یانگ‌تسه را به مدت 10 سال اجرا می‌کند. شواهد حاکی از آن است که سدهای بزرگ مسیر یانگ‌تسه از عوامل اصلی کاهش جمعیت ماهیان رودخانه هستند. پاروماهی نیز از ماهی‌هایی است که برای تخم‌گذاری به سمت بالادست رود شنا می‌کند اما سد گول‌پیکر سه دهانه مسیر را دگرگون و تخریب کرده است. 21 ژوئن 2020 elmsider.com

تجویز برای انقراض

طب سنتی چین (در بسیاری موارد خرافات صدها سال پیش) پرچم پروژه راه و کمر بند (جاده ابریشم جدید) قلمداد می‌شود. اما دانشمندان می‌گویند که طب سنتی به دلیل استفاده از اعضای بدن جانورانی مانند ببر و خرس و کرگدن و پنگولین، و ... به انقراض آن‌ها می‌انجامد.

از حدود 400 سال پیش به شاخ کرگدن مانند ماده‌ای خیالی و افسانه‌ای نگریسته می‌شد. همچنین گمان می‌کردند که آب شرب طب سنتی کرگدن سردی مزاج را پائین می‌آورد و بدن را بازبایی می‌کند. در صورتی که در کرگدن چنین چیزی نبود.

اواسط دهه 2000 شایع شد که شاخ کرگدن سرطان یکی از مقام‌های سیاسی سابق ویتنام را درمان کرده است. در نتیجه جمعیت کرگدن با افزایش تقاضا برای پودر شاخ آن تخریب و کاهش یافت و سه گونه از بین رفت. آخرین کرگدن ویتنام در سال 2011 ساقط شد.

شاخ کرگدن مانند ناخن و مو عمدتاً از کراتین تشکیل شده است و هیچ گونه شواهد علمی در مورد اثر آن بر سرطان وجود ندارد. نام آن سیاست‌مدار هیچ وقت اعلام نشد و تصور بر این است که آن شایعه را تاجران بانفوذ شاخ کرگدن پخش کرده‌اند. حالا هر گرم شاخ کرگدن از طلا گران‌تر است. جنگل‌های جنوب شرق آسیا زمانی خانه هزاران کرگدن بود و حالا جمعیت‌شان به حدود 100 راس کاهش یافته است.

دکتر جان گودریچ دانشمند و رئیس انجمن پانترا و برنامه جهانی حفاظت از گربه‌سانان حیات وحش می‌گوید: آشکار است که امروزه عامل نخستین تجارت غیرقانونی حیات وحش طب سنتی آسیا است.

مائو رهبر انقلاب چین به پزشک شخصی خود (دانش‌آموخته غرب) گفته بود: "به طب سنتی باور ندارم و آن را چینی نمی‌دانم." اما به منظور دستیابی به اهداف انقلاب خلاف این عمل کرد. چون برای اغلب جمعیت 500 میلیونی چین طب تجربی نوین در دسترس نبود و گفت که برای یکسان‌سازی خدمات پزشکی باید تلاش کنیم.

سال 2016 یک مقام بالای دولتی برنامه گسترش طب سنتی را به تمام عرصه‌های بهداشتی و درمانی آشکار و اعلام کرد که تا سال 2030 باید برای همه در دسترس باشد.

درمانگران طب سنتی علاوه بر شاخ کرگدن، خواستار کیسه صفرای خرس، پولک پنگولین، استخوان ببر، و ... هستند.

معاونت طب سنتی دولت چین سالانه 130 میلیارد دلار به این صنعت اختصاص داده است که 295 میلیون دلار آن برای صادرات طب گیاهی به کشورهای پروژه راه و کمر بند یا همان جاده ابریشم جدید است. این ارقام به همان اشاره مائو دلالت دارد و برای مردمی است که در جنوب شرق آسیا به طب امروزی دسترسی ندارند؛ مانند ویتنام با 150 هزار بیمار سرطانی که فقط 25 دستگاه رادیوتراپی دارند.

همچنان که رنسانس مورد نظر چین شامل جاده‌سازی و ریل‌گذاری و احداث پل و غیره در کشورهای میزبان در حال اجرا و پیشروی است، ده‌ها بیمارستان و درمانگاه و مراکز خدمات عمومی از مراکش تا مالزی، به عنوان هدیه چین، در حال ساخت اند. اما این هدیه پیامدهای مرگباری برای حیات وحش دارد.

اواسط دهه 1990 دولت چین استفاده از استخوان ببر و شاخ کرگدن را ممنوع کرد. اما هنوز در سراسر کشور صدها نوع موسسه در زمینه تجارت غیرقانونی حیات وحش فعالیت دارند. 26 ژوئن 2019 southeastasiaglobe.com

پاروماهی رودخانه یانگ‌تسه که از سال 2009 به بعد هیچ گونه شواهد تصویری از این گونه وجود ندارد. یعنی تمام دست‌آورد دیگری از ...

به دنبال گزارش‌های مرتبط با از بین رفتن پاروماهی در رودخانه یانگ‌تسه، توجه عمومی به حفاظت از تنوع زیستی افزایش یافت. عکس از

AP

مغازه‌ای مملو از انواع داروهای طب سنتی که از چین وارد شده است؛ 21 اکتبر 2019 در یکی از خیابان‌های هانوی ویتنام. تجارت داروهای طب سنتی چین در شهرهای بزرگ ویتنام، مانند هانوی و هوشی‌مین، رو به رشد است و رونق دارد. بسیاری از افراد به ویژه سالمندان داروهای طب سنتی را به داروهای شیمیایی ترجیح می‌دهند.

حالا در ویتنام تنها جایی که می‌توانید یک کرگدن مشاهده کنید باغ وحش است، مانند این در باغ وحش هوشی‌مین.

نقشه نابودی ببرها در آسیا؛ جنوب شرق آسیا بحرانی‌ترین منطقه از نظر تجارت غیرقانونی حیات وحش

محیط زیست داخلی

قسمت سوم

سازمان ملل خواستار بازاندیشی فوری برای مقابله با سر به فلک کشیدن استفاده از منابع کره زمین شد.

استخراج منابع در جهان از سال 1970 تا 2017 به طور میانگین 3 برابر شده است، از جمله 5 برابر افزایش در استفاده از کانی‌های غیرفلزی و 145 درصد افزایش در سوخت‌های فسیلی.

گزارش چشم‌انداز جهانی منابع سال 2019 پنل بین‌المللی منابع، روندهای استخراج منابع طبیعی و الگوهای مصرف را از سال 1970 برای پشتیبانی از سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران و ایجاد اقتصاد پایدار بررسی و ارزیابی می‌کند.

بنا به یافته‌های گزارش، طی 5 دهه گذشته جمعیت جهان دو برابر و تولید ناخالص داخلی 4 برابر شده است. طی همان دوره استخراج جهانی مواد از 27 میلیارد تن به 92 میلیارد تن (تا سال 2017) افزایش یافته است.

استخراج و فرآوری مواد، سوخت‌ها، و مواد غذایی مسبب تولید نیمی از گازهای گلخانه‌ای و 90 درصد نابودی تنوع زیستی اند.

از سال 2000 رشد استخراج منابع سالانه 3,2 درصد افزایش یافته است که عمدتاً برای سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و ارتقا سطح زندگی در کشورهای در حال توسعه بوده است. با این حال کشورهای ثروتمند هنوز با سرانه مصرف مواد 9,8 تن در سال 2017 همچنان از هر جای دیگر جهان مصرف بیشتری دارند.

مصرف سوخت‌های فسیلی از 6 میلیارد تن در سال 1970 به 15 میلیارد تن در 2017 رسیده است و زیست‌توده از 9 میلیارد تن به 24 میلیارد تن که عمدتاً برای پخت و پز، خوراک دام، و انرژی به کار می‌رود.

گزارش تاکید می‌کند که برای بهبود بهره‌برداری از منابع ضروری است که به جای افزایش خطی استخراج و مصرف، با گسترش چرخه زندگی تولیدات، طراحی هوشمندانه محصولات، و بازمصرف و بازیافت به سمت جریان چرخشی مواد حرکت کنیم. 12 مارس 2019 unenvironment.org

میانگین مصرف سرانه کشورهای ثروتمند 60 درصد بیشتر از میانگین مصرف سرانه کشورهای با درآمد متوسط و 13 برابر کشورهای کم درآمد است.

جداسازی یا منفک کردن مصرف منابع طبیعی که همراه با اثرات محیط زیستی است، از رشد اقتصادی و رفاه عمومی نیاز و عامل اساسی در انتقال به آینده‌ای پایدار است. 5 مارس 2019 sdg.iisd.org

(همان که در ایران فعالان محیط زیست رفع وابستگی معیشتی به منابع طبیعی می‌گویند و چقدر هم تصمیم‌گیران گوش می‌کنند.

این هدف وقتی محقق می‌شود که به جای حیف و میل و بالا کشیدن منابع مالی و چاپ اسکناس، در گسترش درست صنعت پیشرفته و گسترش حمل و نقل عمومی سرمایه‌گذاری شود که علاوه بر ایجاد اشتغال و ثروت‌زایی، بهره‌وری بالایی در مصرف مواد و آب و انرژی دارند. این هم در شرایط کنونی بعید می‌نماید.)

کسری ظرفیت زیستی کشورها

چین:

یک هکتار سرانه ظرفیت زیستی منهای 3,7 هکتار سرانه ردپای اکولوژی مساوی است با 2,7- هکتار کسری ظرفیت زیستی

امریکا:

3,6 هکتار سرانه ظرفیت زیستی منهای 8,1 هکتار ردپای اکولوژی مساوی است با 4,5- هکتار کسری ظرفیت زیستی

ایران:

0,7 هکتار سرانه ظرفیت زیستی منهای 3,2 هکتار ردپای اکولوژی مساوی است با 2,5- هکتار کسری ظرفیت زیستی

کسری ظرفیت زیستی کشورها (به ترتیب 10 کشور بالای جدول و چند نمونه دیگر)، درصدی که ردپای کربن از ظرفیت زیستی تجاوز می‌کند:

1. سنگاپور 9950

2. برمودا 5260

3. رئونیون 2380

4. باربادوس 2190

5. جزایر کیمن 1850

6. اسرائیل 1840

7. بحرین 1560

8. امارات متحده عربی 1480

9. عربستان سعودی 1390

10. کویت 1360

34. ایران 337

38. چین 278

47. آلمان 199

رئوین (فرانسه): جزیره‌ای در جنوب غربی اقیانوس هند

جزایر کیمن (بریتانیا): در شرق دریای کارائیب سال 2015 data.footprintnetwork.org

بیابان‌زایی در چین

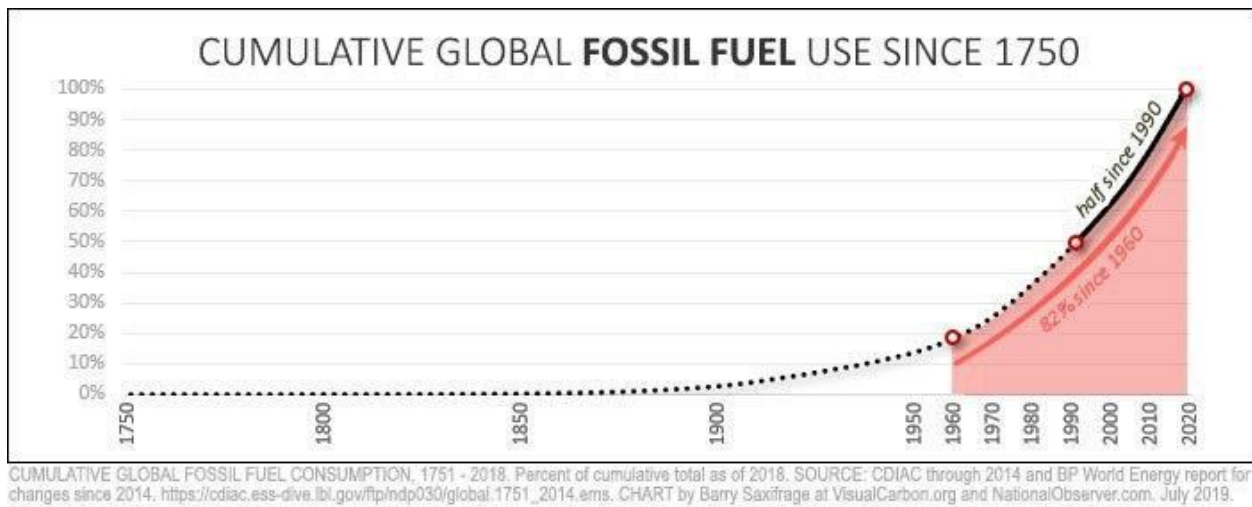
اراضی نیمه خشک طی دهه‌های اخیر دامن گسترده‌اند و احتمالاً با استلزام چین به تامین امنیت غذایی و آبی تداوم خواهد یافت.

بنا به تحقیق پژوهشگران، بیابان‌زایی به ویژه در مناطق نیمه خشک در حال پیش‌روی است.

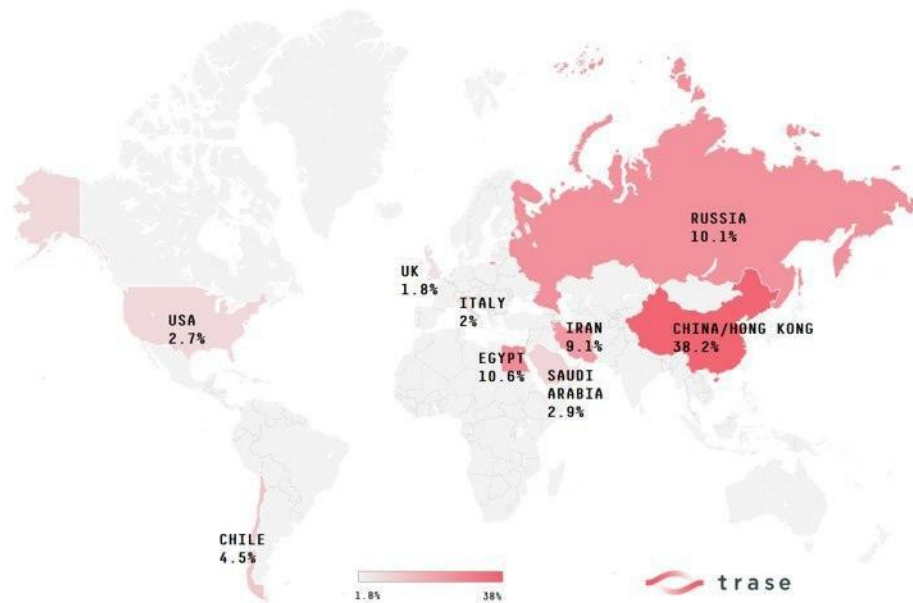
حدود 50 درصد مساحت چین را زمین‌های خشک تشکیل می‌دهند که از آن میان اراضی نیمه بیابانی دست بالا را دارند. این اراضی در حال گسترش اند و خطر تخریب خاک و اراضی و بیابان‌زایی را در پی دارند.

بنا به یافته‌های پژوهشگران اراضی نیمه بیابانی در مناطق خشک شمال کشور غلبه دارند. تغییر اقلیم نیز اراضی نیمه بیابانی را گسترش داده و به گرما و خشکی آن‌ها افزوده است.

مناطق نیمه بیابانی چین طی سال‌های 1994 تا 2008 به نسبت سال‌های 1948 تا 1968 به مقدار 33 درصد بیشتر شده است. 8 اوت 2019 asianscientist.com

Main importers of Brazilian beef and live cattle (2017)

محیط زیست داخلی

قسمت چهارم

جمعیت چین در انتهای سال 2019 به 1,4 میلیارد نفر رسید (بدون احتساب هنگ کنگ، تایوان، و ماکائو)؛ با نرخ رشد جمعیت 0,3 درصد، تراکم جمعیت 148 نفر در هر کیلومترمربع، و 806 میلیون نفر نیروی انسانی. 11 مارس 2020 [statista.com](https://www.statista.com)

جمعیت جهان در میانه سده 1800 کمتر از 800 میلیون نفر بود. حالا با گذشت کمتر از 250 سال بیش از 7,7 میلیارد نفر جمعیت داریم و همچنان در حال افزایش است.

آسیا پُرجمعیت‌ترین قاره

حدود 61 درصد جمعیت جهان در آسیا زندگی می‌کنند؛ پُرجمعیت‌ترین قاره جهان. چین 1,44 میلیارد و هند 1,39 میلیارد نفر به ترتیب 19 و 18 درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد.

مناطق دارای اضافه جمعیت با چالش‌های گوناگونی مواجه اند مانند بیابان‌زایی، کاهش منابع آبی، و استخراج مفرط منابع طبیعی. مطالعات اخیر نشان می‌دهند که بالا آمدن سطح اقیانوس‌ها یکی از بزرگ‌ترین خطرهای برای مناطق پُرجمعیت است. در حال حاضر حدود 300 میلیون نفر در مناطق ساحلی زندگی می‌کنند و در معرض طغیان آب و سیلاب قرار دارند.

آسیا به دلیل تغییر اقلیم و زمین‌هایی با ارتفاع کم و جمعیت زیاد با بیشترین خطر مواجهه با آب‌گرفتگی و سیلاب مواجه است. از 300 میلیون نفر افراد در معرض خطر 237 میلیون نفر در 6 کشور بنگلادش، هند، چین، ویتنام، تایلند، و اندونزی سکونت دارند. سال 2019 [activesustainability.com](https://www.activesustainability.com)

چین می‌تواند ظرف 8 سال جمعیت خود را کاهش دهد.

هرچند چین سیاست تک فرزندی را از سال 2016 کنار گذاشت اما متخصصان زنگ خطر افزایش جمعیت را به صدا در می آورند.

آکادمی علوم انسانی چین می گوید که اگر نرخ زادآوری یا باروری (میانگین تعداد نوزادی که هر مادر به دنیا می آورد) در همان 1,6 کنونی باقی بماند، جمعیت چین می تواند تا سال 2027 کاهش یابد. حتی می تواند تا سال 2065 به سطح سال 1990 یعنی 1,172 میلیارد نفر برسد.

علیرغم رها و شل کردن کنترل جمعیت، اغلب زنان چین به دلایل متعدد مایل به داشتن فرزند بیشتر نیستند. زنان در چین نیز مانند بیشتر جوامع در حال ثروتمند شدن به ویژه در مناطق شهری یا بچه نمی خواهند یا فقط یک فرزند می آورند. با این حال شواهد حاکی است که دولت چین به رها کردن و کنار گذاشتن کنترل جمعیت است. سال گذشته روزنامه دولتی پپلز دیلی نوشت که فرزندانآوری نه تنها مقوله ای خانوادگی است بلکه اهمیت ملی دارد و از استان ها خواست که برای تشویق مردم به داشتن فرزند بیشتر ایفای نقش کنند. دولت مرکزی کمیسیون مسئول خط مشی کنترل جمعیت را منحل کرد. 4 ژوئن 2019 qz.com

نرخ رشد جمعیت جهان از 2 درصد در سال 1970 به 1,1 درصد در سال 2020 کاهش یافت. با توجه به این ارقام، چنانچه نرخ 2 درصد همچنان حفظ می شد ظرف 35 سال جمعیت جهان دو برابر می شد، در صورتی که با نرخ رشد 1,1 درصد ظرف 63 سال دو برابر می شود. البته نرخ رشد همچنان رو به کاهش است و بنابراین زمان دو برابر شدن می تواند بیشتر هم بشود.

رشد جمعیت کشورها متفاوت اند. بین 20 کشور پُرجمعیت جهان نرخ رشد جمعیت سه کشور اتیوپی، نیجریه، و کنگو بیش از 2,5 درصد بوده است. در صورتی که جمعیت ژاپن با نرخ منفی 0,3 درصد رو به کاهش است و چین، روسیه، آلمان، و تایلند نرخ رشد پائینی دارند.

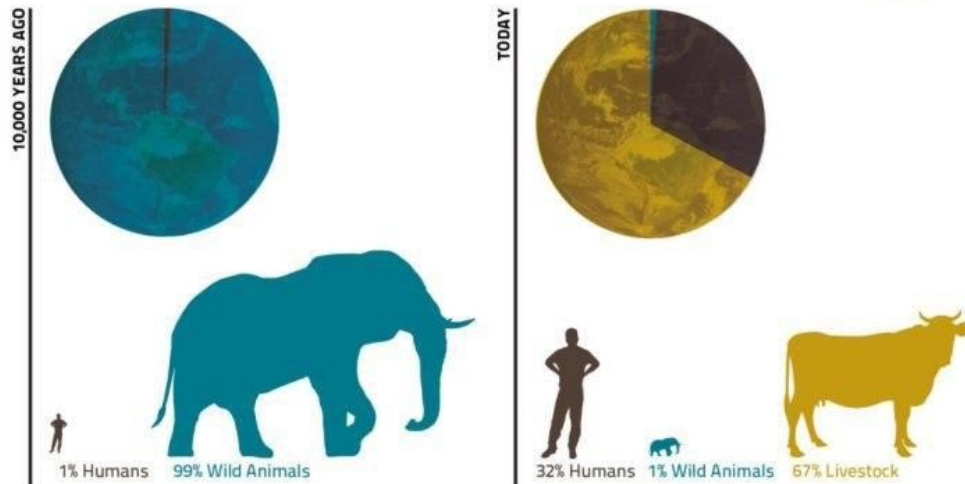
ساختار جمعیت کشورها نیز متفاوت اند. جمعیت بالای 65 سال ژاپن 28 درصد و زیر 15 سال 12 درصد است. جمعیت بالای 65 سال نیجریه 3 درصد و زیر 15 سال 44 درصد است.

رشد جمعیت با تغییر اقلیم و از دست دادن اراضی مرتبط است. در صورت برابر بودن عوامل دیگر، جمعیت بیشتر به معنی تصرف اراضی بیشتر، مصرف منابع طبیعی بیشتر، و انتشار کربن بیشتر است. هرچند که نرخ رشد جمعیت از سال 1970 سیر نزولی داشت اما مصرف منابع طبیعی با این تغییر تناسب نداشت.

مصرف منابع طبیعی به شکل تاسف باری بین کشورهای جهان متفاوت و نابرابر است. مصرف سرانه نفت امریکا در سال 2019 دو برابر ژاپن و 350 برابر مصرف سرانه کشور کنگو بود. گفتن این که مهار نشدن رشد جمعیت سیاره را می کشد آسان است اما در صورت وجود برابری معتبر است. بر عکس می توان گفت مهار نشدن مصرف سیاره را می کشد. 19 می theconversation.com 2019

Weight of vertebrate land animals

population matters

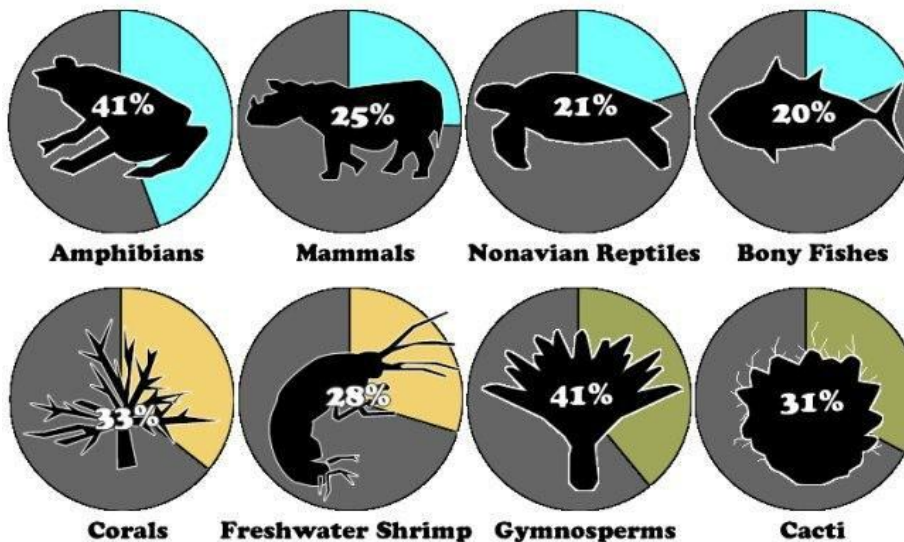
Calculations based on Smil (2011)

Biodiversity Is Threatened

Vertebrates, invertebrates, and many plants are among the most threatened groups of organisms.

The charts below show the percent of threatened species in eight taxa.

Current extinction rate is **1000x** the background rate

Leafcutter Media / Matthew Taylor

(cc) BY

Source: IUCN Red List

مردی در کار بازیافت بطری‌های پلاستیکی، بیرون هانوی، ویتنام

محیط زیست داخلی

قسمت پنجم

سوخت‌های فسیلی هنوز 84 درصد انرژی جهان را تولید می‌کنند.

بیریتیش پترولیوم "BP" مرور آماری انرژی 2020 " خود را اواخر خرداد 1399 منتشر کرد. این گزارش اطلاعات سال 2019 را در بر می‌گیرد و تصویری جامع از عرضه و تقاضای منابع اصلی انرژی کشورها را ارائه می‌دهد. این گزارش سالانه یکی از مهم‌ترین منابع اطلاعات انرژی دنیا به حساب می‌آید و از اولین منابع ارجاع شرکت‌ها، دولت‌ها، و سازمان‌های غیردولتی است.

مصرف انرژی اولیه در سال گذشته 1,3 درصد رشد کرد که کمتر از رشد آن در سال 2018 (2,8 درصد) بود.

سهام انرژی‌های تجدیدپذیر از این افزایش 41 درصد بود و سهم گاز طبیعی 36 درصد. با این حال نفت با سهم 33 درصدی از کل مصرف، همچنان در ردیف اول مصرف قرار دارد. باقی مصرف انرژی اولیه را زغال سنگ با 27 درصد، گاز طبیعی با 24 درصد، برقی با 6 درصد، تجدیدپذیرها با 5 درصد، و انرژی هسته‌ای با 4 درصد تشکیل می‌دهند.

در مجموع 84 درصد انرژی اولیه جهان در سال 2019 به سوخت‌های فسیلی وابسته بود. چین مسئول سه چهارم افزایش مصرف انرژی جهان بود و هند و اندونزی پس از آن قرار می‌گیرند. آلمان و آمریکا بیشترین کاهش را نشان می‌دهند.

انتشار کربن دی اکسید برای چهارمین سال پیاپی بالا رفت. با این حال رشد آن در سال گذشته فقط 0,5 درصد بود که کمتر از میانگین رشد آن طی 10 سال گذشته است. از زمان پروتکل 1997 کیوتو برای مهار گازهای گلخانه‌ای، انتشار کربن دی اکسید 50 درصد افزایش یافته است.

مصرف نفت نیز با رشد تقاضای چین رکورد زد. اما تولید جهانی نفت برای بار نخست طی دهه اخیر افت کرد. با این که تولید آمریکا بیش از جبران کاهش آپک بود.

در سال 2019 مصرف گاز طبیعی 2 درصد بالا رفت و به حد نصاب 24,2 درصد از کل مصرف انرژی رسید. دوسوم از رشد مصرف به امریکا تعلق داشت.

تولید زغال سنگ جهان با افزایش مصرف چین و اندونزی 1,5 درصد افزایش یافت، اما مصرف جهانی زغال تا 0,6 درصد پائین آمد و سهم زغال در انرژی اولیه به پائین‌ترین حد خود در 16 سال اخیر رسید. تقاضای زغال سنگ کشورهای توسعه و همکاری اقتصادی OECD به پائین‌ترین سطح تاریخ مرور (سال 1965) تقلیل یافت.

انرژی تجدیدپذیر به رشد چشمگیر خود ادامه داد. استفاده از نیروی باد بالاترین سهم را داشت و انرژی خورشیدی آن را دنبال می‌کرد. چین باز هم از همه کشورهای دیگر در مصرف انرژی تجدیدپذیر پیش افتاد و در پی آن امریکا و ژاپن قرار گرفتند .

سهم تجدیدپذیرها در تولید برق به 10,4 درصد افزایش یافت و برای نخستین بار از نیروی هسته‌ای جلو افتاد. [چنانچه در این رقم نیروگاه‌های برقابی نیز لحاظ شده باشد، جای تردید و مناقشه خواهد داشت.]

مصرف نیروی هسته‌ای با ایفای نقش چین و ژاپن به بالاترین حد خود از سال 2004 به بعد رسید.

20 ژوئن 2020 forbes.com

بیشترین کاهش مصرف زغال سنگ به امریکا با منفی 1,1 درصد و آلمان با منفی 0,3 درصد تعلق دارد.

تولید انرژی الکتریکی 1,3 درصد رشد داشت. بیش از 90 درصد از این رشد سهم چین بود.

سهم زغال سنگ در تولید برق 1,5 درصد پائین آمد و به 36,4 درصد رسید؛ پائین‌ترین مقدار از سال 1985.

گزارش سال 2018 bp.com

مصرف انرژی چین، درصد بر حسب منابع

سال 2018 ، سال 2008

زغال سنگ 59 درصد، 71,5 درصد

نفت خام 18,9 درصد، 16,7 درصد

گاز طبیعی 7,8 درصد، 3,4 درصد

نیروی آب، هسته‌ای، و باد 14,3 درصد، 8,4 درصد Statista.com

مصرف انرژی زغال سنگ چین

سال 2019 برابر 81,97 اگزاژول معادل 22796,44 تراوات ساعت

سال 2015 برابر 80,13 اگزاژول معادل 22258,44 ترا وات ساعت

سال 2010 برابر 73,22 اگزاژول معادل 20338,88 ترا وات ساعت

سهام هر یک از بزرگترین منتشرکنندگان کربن دی اکسید جهان در سال 2018

چین 27,52 درصد

امریکا 14,81 درصد

هند 7,26 درصد

روسیه 4,68 درصد

ژاپن 3,18 درصد

آلمان 2,08 درصد

ایران 1,97 درصد

کره جنوبی 1,8 درصد

عربستان سعودی 1,7 درصد

اندونزی 1,68 درصد

مصرف انرژی زغال سنگ امریکا برای تولید برق

برحسب میلیون شورت تن امریکا tons و متریک تن tonnes

سال 2019 برابر 539,42 معادل 489,3536

سال 2015 برابر 738,44 معادل 669,9015

سال 2010 برابر 975,05 معادل 884,5505 سال 2020 statista.com

مصرف زغال سنگ چین در سال 2013 به 4,24 میلیارد تن و بالاترین حد خود رسید. سپس با تلاش دولت برای بهبود ساختار منابع انرژی و غلبه بر آلودگی، مصرف زغال سنگ رو به کاهش نهاد. اما با کمی افزایش در سال 2017 دوباره در سال 2018 خیز برداشت.

فزونی مصرف زغال سنگ انتشار کربن دی اکسید را بالا برد. بنا به برآورد صلح سبز، انتشار کربن دی اکسید چین در سال گذشته 3 درصد بیشتر شد. در سال 2018 زغال سنگ 59 درصد از کل مصرف انرژی چین را تشکیل می داد.

گاز طبیعی همراه با انرژی‌های برقی، خورشیدی، و باد 22,1 درصد از کل مصرف انرژی را تامین کردند.

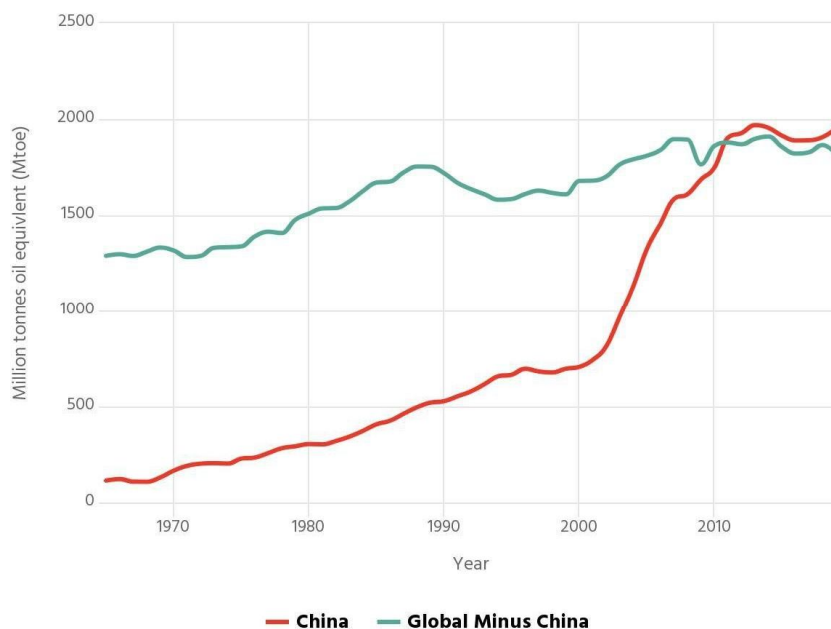
در سال 2018 تولید برق چین 7,7 درصد افزایش تولید و 8,5 درصد افزایش مصرف نشان داد. 1 مارس 2019 chinadialogue.net

چین ظرفیت تولید برق زغالی خود را با 4,5 درصد افزایش طی 18 ماه منتهی به ژوئن 2019 به مقدار 42,9 گیگا وات افزایش داد. همچنین 121,3 گیگا وات ظرفیت دیگر در حال ساخت دارد. در حالی که طی همان دوره ظرفیت نیروگاه‌های زغالی سایر کشورها 8,1 گیگا وات کاهش یافت.

چین قول داده بود که به منظور مقابله با آلودگی هوا و انتشار گازهای گلخانه‌ای "انقلاب انرژی" انجام دهد و وابستگی به زغال سنگ را کاهش دهد. سهم زغال سنگ از کل مصرف انرژی کشور از 68 درصد در سال 2012 به 59 درصد در سال گذشته رسید و پژوهشگران پیش بینی می‌کنند که تا سال 2020 به 55,3 درصد برسد. با این حال مصرف مطلق زغال سنگ همچنان رو به فزونی است و گروه‌های محیط زیستی پکن را به سهل‌انگاری متهم می‌کنند. چین در سه ماهه نخست سال 2019 مجوز استخراج زغال سنگ از 40 معدن جدید را صادر کرد.

کل ظرفیت تولید برق چین از نیروگاه‌های زغالی بیش از 1000 گیگا وات است. سازمان نظارت انرژی جهان می‌گوید که برای کاهش گازهای گلخانه‌ای و حفظ گرمایش جهانی زیر 2 درجه چین باید 40 درصد از نیروگاه‌های زغال سنگی خود را تعطیل کند. 19 نوامبر 2019 reuters.com

Mainland China vs Global Coal Consumption

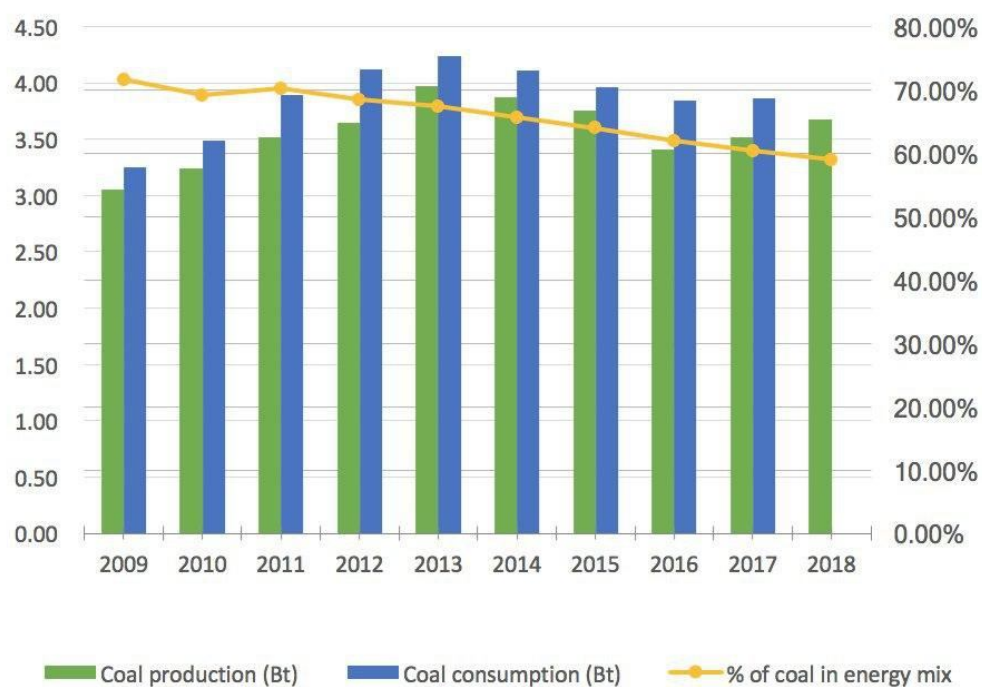

CSIS China Power Project | Source: BP Statistical Review of World Energy

مصرف زغال سنگ چین و جهان منهای چین

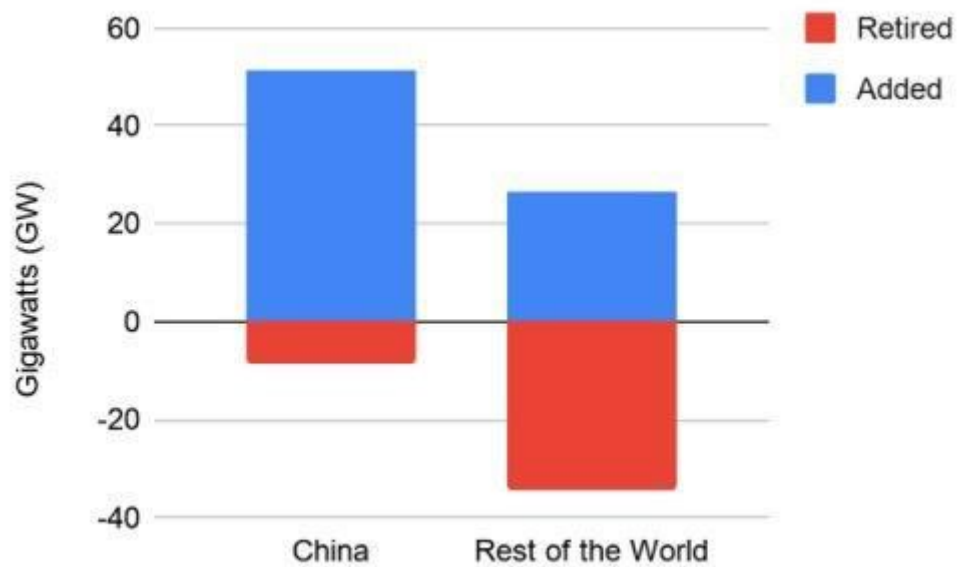
جمعیت اضافی، مصرف بی‌رویه برق و اجناس، و گردش و جابجایی غیرضروری و زیانبار در یک شهر شلوغ

نمودار مصرف زغال سنگ در چین تولید، مصرف، درصد از تولید انرژی

یک معدن زغال سنگ رو باز در چین

چین از ژانویه 2018 تا ژوئن 2019 ظرفیت نیروگاه‌های زغال سنگی خود را 42,8 گیگا وات افزایش داد و سایر کشورهای جهان 8,1 گیگا وات کاهش دادند. نیروگاه‌های برق زغال سنگی از عوامل اصلی تولید گازهای گلخانه‌ای و گرمایش جهانی اند.

فصل هشتم

شرکت‌های چند ملیتی و سرمایه‌گذاری خارجی

شرکت‌های چند ملیتی و سرمایه‌گذاری خارجی

قسمت اول

سهم از بازار شرکت‌های چند ملیتی از 30 برند اصلی در چین، سال 2017

مراقبت‌های شخصی و زیبایی	73 درصد
کفش و پوشاک	49 درصد
بازی و اسباب بازی	47 درصد
خوراک بسته‌بندی شده	45 درصد
لوازم شخصی	42 درصد
بهداشت و آسایش	38 درصد
مراقبت‌های خانگی	37 درصد
نوشیدنی‌های ملایم	31 درصد
لوازم الکترونیکی مصرفی	21 درصد
لوازم خانگی مصرفی	19 درصد
میانگین	40 درصد

چرا امریکا چین را به هر جای دیگر ترجیح می‌دهد؟

در میان تمام بازارهای نوظهور، چین از لحاظ تولید دانش فنی، قابلیت اعتماد، ثبات ارز، امنیت، و وجود بازار رو به رشد، اول (نامبر وان) است و سایرین در فاصله‌ای دور مثل 100.

هفته پیش یکی از لابی‌های چند ملیتی امریکا به نام شورای تجاری امریکا - چین نتایج نظرخواهی از اعضای خود را منتشر کرد. چین هنوز بسیار بیشتر از بازارهای نوظهور دیگر سودآور بود. فقط 3 درصد خواهان تغییر مکان بودند و کمتر از 7 درصد گفتند که چین را ترک می‌کنند.

چرا شرکت‌های امریکایی اینقدر چین را دوست دارند؟ فقط به دلیل حجم بازار نیست. در مقایسه هند نیز بزرگ است و دوست امریکا. برزیل نسبتاً بزرگ است و نزدیک و مکزیک نزدیک‌تر.

سیاست بازی را رها کنید. فراموش کنید که با یک دولت تک‌حزبی طرف هستید که مردم را کنترل می‌کند و نیز اقلیت‌های مذهبی را در غرب چین، جایی که بسیاری شرکت‌ها مانند اپل سرمایه‌گذاری کرده‌اند.

برای سرمایه‌گذاران، چین بهتر از جاهای دیگر است، زیرا:

مالیات: مالیات شرکت‌ها در چین 25 درصد است. در حالی که در هند 35 درصد، در برزیل 34 درصد، و در مکزیک 30 درصد. روشن است که در چین دست کم 5 درصد کمتر است.

نیروی کار: چین یک کشور کمونیستی [مثلاً] است. بنابراین می‌توان انتظار داشت که کارگران حقوق و دستمزد پائینی داشته باشند. هرچند حقوق کار اکنون نسبت به 5 سال پیش بیشتر رعایت می‌شود و دستمزدها در حال افزایش اند، با این حال دستمزدها در چین هنوز از مکزیک و برزیل پائین‌تر اند.

بنا به فدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری از منظر حقوق کار، چین در ردیف 5 در مقیاس یک تا پنج قرار می‌گیرد و یکی از بدترین کشورها برای کارگران است. هند هم در شرایط بدی است. به این معنی که صاحبان کسب و کار هر چه بیشتر کارگران را استثمار می‌کنند. مکزیک در ردیف 4 و برزیل در ردیف سوم قرار دارند؛ اتحادیه‌های کارگری مدافع حقوق کار قوی دارند اما سرمایه جهانی در جست و جوی هزینه کم و دردسر کم است.

چین به طور نسبی از یک طرف حمایت کارگری ضعیفی دارد و از طرف دیگر سکوی پرش استعدادهاست. صدها و هزاران اپراتور ماشین ابزار پیشرفته همواره در دسترس اند. هیچ کشور دیگری چنین نیست. حتی هند چنین وضعیتی ندارد، چون تمرکز و تصمیم دولت بر توسعه نرم‌افزار و خدمات آی‌تی است. شگفت‌آور است که شرکت علی بابا و یا تین‌سنت هنوز امور آی تی خود را برای رقابت با شرکت معروف چند ملیتی هندی اینفوسیس برون سپاری نکرده اند.

زنجیره تامین و لجستیک: همواره هزینه‌های پنهانی کسب و کار در هر کشوری وجود دارند. از این رو مالیات‌ها با دست‌کاری صورت‌حساب‌ها نقصان می‌یابند. در برزیل دور زدن مالیات‌ها بسیار سخت است، اما در چین بنادر آزاد و جهانی اند. هیچ جای دیگر در امریکای لاتین یا هند چنین نیست. هزینه‌های لجستیک در بنادر هند با اینکه به چین

نزدیک اند، بالاست. در بنادر مکزیک باندها و کارتل‌ها حکومت می‌کنند و درگیر فساد اند. فساد و تبه‌کاری روند کسب و کار را در کشورهای دیگر مختل و سخت و پیچیده می‌کند.

در چین نیز فساد هست اما نه به اندازه دیگر بازارهای نوظهور. بنا به گزارش سال 2018 سازمان بین‌المللی شفافیت چین بین 180 کشور در ردیف 87 قرار دارد. هند وضعیت بهتری دارد و در ردیف 78 است. برزیل در ردیف 105، و مکزیک در ردیف 138، هم‌ردیف روسیه، جای دارند.

کشورهای جنوب شرق آسیا که از ساز و کار تولیدات چین بهره می‌برند وضع بهتری ندارند. ویتنام در ردیف 117 قرار دارد. فساد بالا اغلب به معنی مواجهه شرکت‌ها با رشوه و رویه‌های نظامی سیاستمداران در کسب و کار است. میزان جرم و خلاف و تبه‌کاری در چین پائین است و مانند سایر بازارهای نوظهور فراگیر نیست. هند، برزیل، و مکزیک خطر ساز اند. چنانچه کیفیت زندگی کارگران در این کشورها رضایت‌بخش نباشد، ساخت کارخانه امنیت کمتری از چین خواهد داشت.

هوای بد: هوای چین ناسالم و آلوده است. با این حال چین از جاهای دیگر جذاب‌تر است. چینی‌ها در خطوط ریلی سریع سرمایه‌گذاری کرده‌اند و بزرگ‌ترین تولیدکننده خودروهای برقی اند. دولت از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان زغال سنگ مالیات می‌گیرد و سعی می‌کند مصرف سوخت‌های فسیلی را کاهش دهد. راه طولانی و بلندی پیش رو دارند، اما همه این‌ها برای آن شرکت‌های امریکایی که می‌خواهند در بازار چین خدمات ارائه دهند، فرصت خلق می‌کنند.

هزینه پائین انرژی: اگر نگران قیمت‌های برق هستید، چین بهترین مکان است با فقط 0,08 دلار برای هر کیلووات ساعت. بالاترین مالیات برق در برزیل گرفته می‌شود.

آیا به دلیل ساخت سد سه دهانه بر روی یانگ‌تسه است؟ احتمالاً نه. آیا به دلیل سوبسید دولتی است؟ شاید. به هر حال برخورداری از برق و روشنایی در چین از برزیل و مکزیک ارزان‌تر است.

نیروی کار فراوان از ماهر تا غیر ماهر، اتحادیه‌های کارگری ضعیف، سیاست و ارز باثبات، لجستیک در سطح جهان، و مکان امن برای کسب و کار چین را بهتر از جاهای دیگر ساخته است.

نگاه به دیگر بازارهای نوظهور به عنوان جایگزین احتمالی نشان می‌دهد که حتی اگر برزیل، مکزیک، و هند نرخ و دردهای مالیاتی را اصلاح کنند، زیرساخت‌های خود را برای صادرکنندگان بهبود بخشند، و به طور چشمگیری میزان جرم و جنایت را کاهش دهند، هرگز قادر به رقابت با چین برای جذب سرمایه خارجی نخواهند بود.

3 سپتامبر 2019 forbes.com

شمار قابل اعتنایی از شرکت‌های چند ملیتی در چین مشغول به کار اند.

اقتصاد چین رشد سریعی دارد و جمعیت آن حدود 20 درصد جمعیت جهان است. از وقتی چین به پیروی از روش بازار آزاد روی آورد، به یکی از مناطق جذاب برای سرمایه‌گذاری تبدیل شد. روند افزایشی شرکت‌های چندملیتی در کشور،

علیرغم تردید و دودلی‌های مرتبط با جنگ تجاری چین و آمریکا، احتمالاً طی سال‌های آتی ادامه خواهد یافت. زیرا اقتصاد بازار چین فرصت‌های نویدبخشی در اختیار شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران قرار می‌دهد.

نکات کلیدی:

- چین یکی از بزرگ‌ترین اقتصادهایی است که شرکت‌های چندملیتی در آن کار می‌کنند.
- برندهای رستورانی مانند KFC، McDonalds، و Starbucks به سرعت در چین رو به گسترش‌اند.
- بعضی شرکت‌ها مانند AT&T و GE حدود 20 یا 30 سال است که در چین حضور دارند.
- فروشگاه‌های زنجیره‌ای Walmart، Target، و دیگر فروشندگان در چین فعالیت دارند.
- مثال‌هایی از حضور شرکت‌های چندملیتی در چین شامل Huawei، Lenovo، و NIO هستند.
- فروش مرغ شرکت کی اف سی در چین بیشتر از آمریکا است. شرکت جنرال موتور GM به همراه شریک چینی‌اش هر سال بیش از 3 میلیون خودرو در چین می‌فروشد. شرکت هند بنیاد (CMI) Cummins، سازندهٔ موتور خودرو، حدود 40 درصد تولیدات خود را در سال 2019 در چین فروخت.
- در واقع شرکت‌های چندملیتی مانند yum که مالک KFC، Pizza Hut، و Taco Bell است به سرعت در چین دامن گسترده‌اند.
- تعداد شعبه‌های پیزاهات از سال 2009 تا 2019 دو برابر شده است. در همین حال شرکت مک‌دونالد که سال 2014 تعداد 2000 فروشگاه باز کرد، حالا حدود 3000 فروشگاه دارد. استارباکس به سرعت در حال رشد است و حالا 4100 فروشگاه در 160 شهر چین دارد. شرکت‌های فناوری غربی مانند اپل توفیق‌های بزرگی کسب کردند. چین اکنون بعد از آمریکا و اروپا سومین بازار بزرگ اپل است و حدود 20 درصد درآمد اپل از این کشور کسب می‌شود.
- شرکت‌های Dell، Intel، و Texas Instruments نیز در میان سایر شرکت‌هایی که ردپایی در چین دارند، قرار می‌گیرند. فروشندگانی مانند وال‌مارت، Trade Joe's (غذایی)، و Home Depot (لوازم منزل و ساختمانی) در آنجا فعالیت دارند. چین یک منبع مهم درآمد برای شرکت‌های کفش و پوشاک مانند نایک، Gucci، و Abercrombie & Fitch نیز به حساب می‌آید. سایر شرکت‌های قابل توجه کالاهای مصرفی که در چین فروش دارند عبارت‌اند از: Avon، Colgate Palmolive، Tyson، Nabisco، Kellogg's، Danone، Conagra، و Tupperware. در زمینهٔ مراقبت‌های بهداشتی جانسون اند جانسون، Pfizer، و Eli Lilly نیز فعال‌اند.
- تعداد زیادی از شرکت‌های چندملیتی غیرغربی نیز در چین فعال‌اند. برای مثال خودروسازان ژاپنی تویوتا، میتسوبیشی، سوبارو، و غول‌های چندملیتی کرهٔ جنوبی؛ سامسونگ، هیوندای، ال جی، و کیا نیز علاقه و منافع دارند.

برخی شرکت‌ها رشد سریعی داشته‌اند از جمله DJI innovations, Haier, لنوو, Huawei, Datang Telecom, و سازنده خودروهای برقی NIO.

درآمد خالص شرکت لنوو بیش از یک میلیارد دلار است. شرکت DJI که انواع پرنده‌های تصویربرداری و هواپیماهای هدایت شونده بدون سرنشین می‌سازد به دلیل بازار در حال گسترش رشد سریعی داشته است.

3 فوریه 2020 investopedia.com

سال گذشته سرمایه خارجی جذب شده در شانگهای به بالاترین حد و سطح رسید؛ بیش از 10 میلیارد دلار و 10 درصد بیشتر از سال قبل.

به گزارش مقامات دولتی شهر شانگهای به طور میانگین روزانه 52 میلیون دلار سرمایه‌گذاری شد و 50 دفتر منطقه‌ای شرکت‌های چندملیتی در شانگهای مستقر شدند.

در کل دفاتر منطقه‌ای 720 شرکت چندملیتی و 461 مرکز تحقیق و توسعه خارجی تا پایان سال 2019 در شانگهای گشایش یافتند.

آمارهای رسمی نشان می‌دهند که 6800 پروژه سرمایه‌گذاری جدید، 21,5 درصد بیشتر از سال قبل، به شانگهای افزوده شد. مقدار و مبلغ پیمانکاری سرمایه خارجی 50,25 میلیارد دلار برآورد شده است با 7,1 درصد افزایش.

خدمات تجاری پیشتازی خود را در جذب سرمایه‌گذاری خارجی ادامه داد. در عین حال خدمات اطلاعات، تجارت، خدمات مالی و مالکیت به توسعه موزونی دست یافتند. 10 ژانویه 2020 xinhuanet.com

نمونه‌ای از برندهای معروف غربی در چین

خیابان پیاده راه در shangxiajiu

فروشگاه زنجیره‌ای امریکایی وال‌مارت در چین

ساختمان شرکت چندملیتی فناوری لنوو در چین

گردش مالی بازار کفش و پوشاک چین نزدیک به 300 میلیارد دلار است، بزرگترین در جهان.

تعداد رستوران‌های مک‌دونالد در سال 2019 در چین به 3383 عدد رسید.

شرکتهای چند ملیتی و سرمایه گذاری خارجی

قسمت دوم

شرکتهای برتر چینی و سهمشان از درآمد بازار بین المللی، سال 2019

DJI 80 درصد

Lenovo 75 درصد

UBTech 60 درصد

Huawei 47 درصد

ZTE 43 درصد

Petrochina 35 درصد

Air China 33 درصد

Midea 32 درصد

China Eastern Airlines 32 درصد

Xiaomi 28 درصد

سایت آمار [statista.com](https://www.statista.com)

درآمد آبل از چین در سه ماهه آخر سال 2019 به 13,17 میلیارد دلار رسید که نسبت به مدت مشابه سال قبل حدود 5 میلیارد دلار (27 درصد) کاهش داشت. معمولاً درآمد آبل در این فصل به بالاترین حد خود در میان سایر فصلها می رسید.

درآمد آبل از چین در سه ماهه سوم سال 2019 برابر 11,41 میلیارد دلار بود. درآمد آبل در اروپا و ژاپن نیز افت کرد.

مدیر آیفون تنش تجاری بین امریکا و چین را در این عملکرد موثر دانست و گفت که در مورد توافق تجاری جدید امریکا و چین خوش‌بین است.

آپل همچنین در برابر شرکت Qualcomm با چالش‌های قانونی مواجه بود.

[کوالکام شرکت فناوری و تجهیزات ارتباطی و مخابراتی امریکایی است و محصولات خود را به شرکت‌های دیگری مانند سامسونگ، سونی، هواوی، شیائومی، ال‌جی، نوکیا، و غیره عرضه می‌کند؛

محصولاتی مانند سیستم‌های تراشه و پردازنده‌های موبایل.] 29 ژانویه 2019 cnc.com

اندازه بازار آپل در چین؛ شامل هنگ‌کنگ و تایوان، سال مالی آپل آخر سپتامبر است. درصد از درآمد جهانی

سال 2010: 2,8 میلیارد دلار، 4 درصد

سال 2015: 58,7 میلیارد دلار، 25 درصد

سال 2018: 51,8 میلیارد دلار، 20 درصد

سال 2019: 43,7 میلیارد دلار، 17 درصد statista.com 18 فوریه 2020

آپل یکی از بزرگ‌ترین کمپانی‌های جهان اعلام کرد که در سال 2018 به بالاترین فروش خود دست یافت.

این شرکت در سال مالی 2019 (آخر سپتامبر 2018 تا آخر سپتامبر 2019) در کل 260 میلیارد دلار درآمد (فروش) داشت که کمی از سال مالی قبل کمتر بود. اما از درآمد 230 میلیارد دلاری سال 2017 به طور قابل توجهی بالاتر بوده است. گوشی‌های آیفون آپل سودآورترین بخش از تولیدات شرکت آپل طی سال‌های اخیر بوده است.

سهام آیفون از درآمد آپل در چهارمین سه ماهه سال 2018 به بالاترین حد خود رسید که برابر 69,74 درصد از کل فروش آپل در جهان بود. 7 اوت 2020 statista.com

فروش گوشی‌های آیفون

سال 2019: 142 میلیارد دلار 11 فوریه 2020 kommandotech.com

سال 2018: 134,1 میلیارد دلار، 165,5 میلیون عدد

سال 2017: 141,3 میلیارد دلار، 216,8 میلیون عدد

سال 2016: 136,7 میلیارد دلار، 211,9 میلیون عدد

سهام درآمد محصولات آپل در سه ماهه چهارم سال 2019، به درصد

گوشی آیفون 60,9 درصد

خدمات 13,8 درصد

سایر محصولات 10,9 درصد

مک 7,8 درصد

آی‌پد 6,5 درصد 17 ژوئن 2020 knoema.com

شرکت آپل در ماه دسامبر 2018 تعداد 3,2 میلیون گوشی آیفون از چین صادر کرد. صادرات ماه مشابه سال قبل 2,7 میلیون عدد بود.

بنا به آکادمی تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات چین فروش گوشی‌های آیفون آپل در ماه دسامبر 18 درصد افزایش یافت.

بنا به گزارش آپل در سه ماهه اول سال 2019 درآمد آپل در چین 13,17 میلیارد دلار بود که 5 میلیارد دلار کمتر از دوره مشابه در سال 2018 بود.

سهام آپل از بازار چین در سه ماهه سوم سال 2019 فقط 8 درصد بود و کاهشی معادل 9 درصد نسبت به دوره مشابه در سال 2018 داشت. هواوی با داشتن 40 درصد از بازار در ردیف اول جای گرفت و پس از آن شرکت‌های Oppo، Vivo، Xiaomi، قرار گرفتند. 9 ژانویه 2020 cnbc.com

آپل در ماه مارس 2020 تعداد 2,5 میلیون گوشی آیفون از چین صادر کرد.

بنا به آکادمی تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات چین کل صادرات گوشی‌های موبایل اسمارت فون چین در ماه مارس 2020 برابر 21 میلیون عدد بود. این مقدار سه برابر ماه فوریه ولی 20 درصد از ماه مارس 2019 کمتر بود.

14 آوریل 2020 reuters.com

خودروهای برقی تسلا امریکا

شرکت امریکایی تسلا و گروهی از بانک‌های چینی برای پرداخت 10 میلیارد یوان (1,4 میلیارد دلار) وام با تسهیلات 5 ساله برای تولید خودروهای برقی تسلا در کارخانه خودروسازی شانگهای توافق کردند.

این کارخانه اولین واحد خودروسازی تسلا در خارج از امریکا است. مقامات دولتی شانگهای از این پروژه تسلا حمایت کردند که نشانگر علاقه دولت به گشودن بازار خودرو است. 23 دسامبر 2019 cnbc.com

تسلا فروش خود را در سال 2019 با 161 درصد افزایش بیش از دو برابر کرد و از 16360 دستگاه به 42715 دستگاه رساند. با این حال این مقدار کسری از فروش جهانی 367500 دستگاه است و از سطح فروش اروپا (احتمالاً بیش از 100 هزار دستگاه) فاصله دارد.

انتظار می‌رود موقعیت چین در سال 2020 با تکمیل مدل 3 ساخت چین بهبود یابد. [این خودروها نیز با برق تولید شده از زغال سنگ و سوخت‌های فسیلی حرکت می‌کنند، خودرو برقی نیز چسب زخم و مُسکن محسوب می‌شود.]

insideevs.com 18 ژانویه 2020

فروش خودروهای برقی تسلا

سه ماهه سوم سال 2019: 97000 دستگاه

سه ماهه چهارم سال 2019: 112000 دستگاه

سه ماهه اول سال 2020: 88400 دستگاه

statista.com سال 2020

سه ماهه دوم سال 2020: 90650 دستگاه

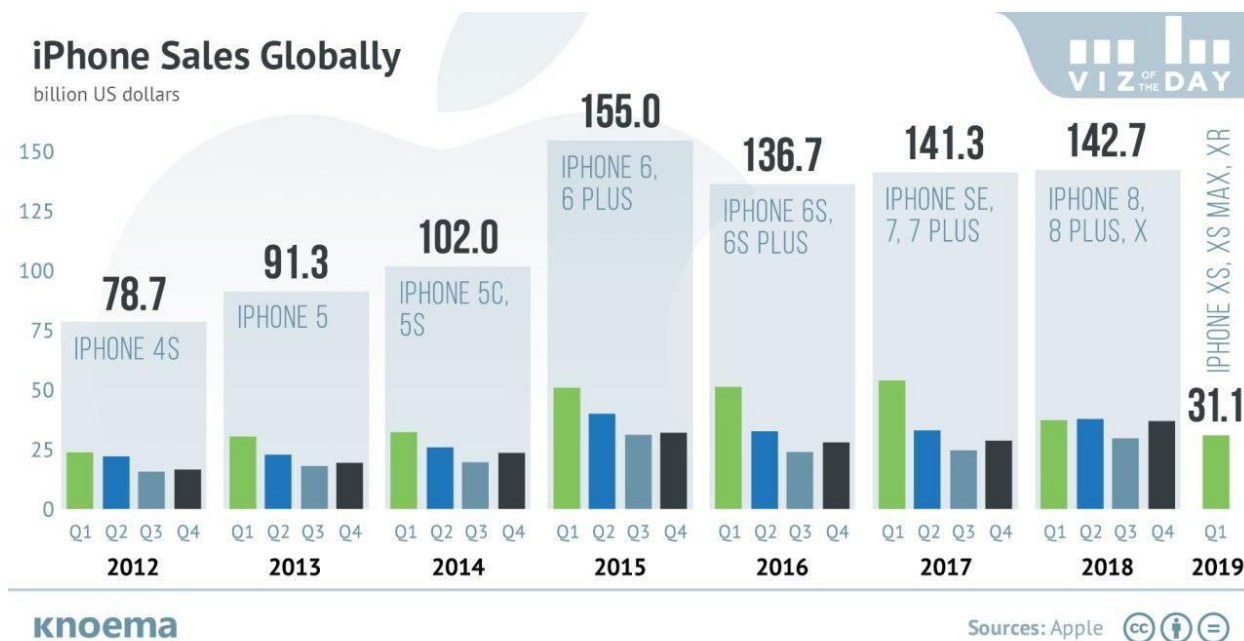
بازدیدکنندگان نمایشگاه خودرو چین در حال تماشای کادیلاک اسکالاد، سال 2018

چین بازاری بزرگ‌تر از آمریکا [گویا از غرب فقط مصرف‌گرایی و زرق و برق یاد گرفته اند.]

رونمایی از خودرو برقی تسلا آمریکا، ساخته شده در شانگهای، چین، 22 نوامبر 2019

[با مصرف برق تولید شده از سوزاندن سوخت‌های فسیلی و زغال سنگ می‌خواهند محیط زیستی رفتار کنند!]

نمودار فروش جهانی موبایل آیفون شرکت اپل

خودرو برقی تسلا مدل 3 ساخت چین با وام چین و سرمایه‌گذاری امریکا در شانگهای

شهر آیفون در چین، جایی که در آن نیمی از گوشی‌های آیفون جهان را می‌سازند.

قطعات آیفون از کجا می آیند؟

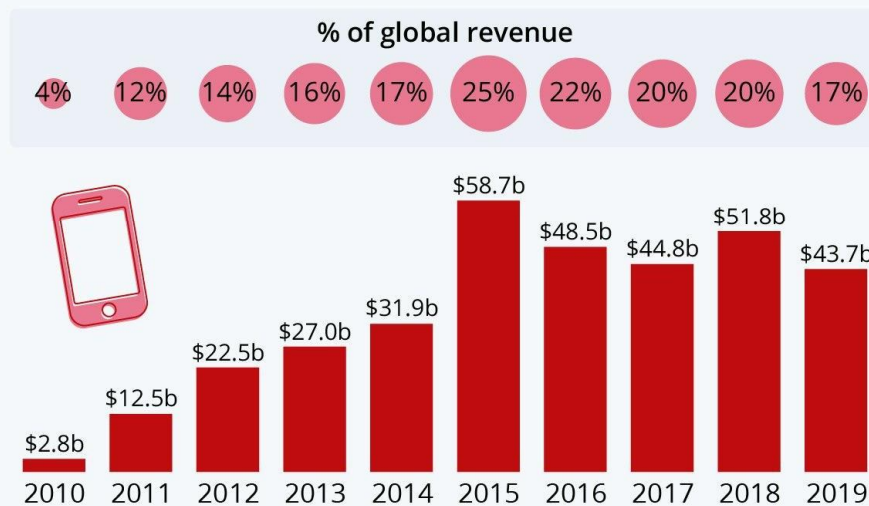
نمای بیرونی کارخانه آمریکایی تسلا در شانگهای چین 23 اکتبر 2019

کارخانه امریکایی بزرگ مونتاژ گوشی‌های موبایل آیفون در Zhengzhou چین

The Size of Apple's China Business

Apple's revenue in Greater China since fiscal year 2010*

* including Hong Kong and Taiwan; Apple's fiscal year ends in September
Source: Apple

فصل نهم

جامعه، مردم، و حکومت

جامعه، مردم، و حکومت

قسمت اول

دانشجویان و کارگران چین بار دیگر پس از گذشت 30 سال از سرکوب میدان تیان آنمن متحد می‌شوند.

رهبر سابق انجمن دانشجویان Qiu Zhanxuan مارکسیست دانشگاه پکن در 4 می 2019 می‌گوید که: ما با همدیگر مبارزه می‌کنیم، پیش می‌رویم، و عقب نشینی می‌کنیم. او که قبلاً دستگیر شده بود، در دسامبر 2018 آزاد و خواستار اتحاد دانشجویان و کارگران شد.

دانشجویان دانشگاه پکن تلاش کردند با اعتصاب کارگران شرکت جاسیک، که برای تشکیل اتحادیه بود، هم‌صدا شوند. دانشجویان سایر دانشگاه‌ها نیز برای حمایت از کارگران تحت ستم و سرکوب به جنوب چین آمدند. آن‌ها دستگیر شدند، شماری آزاد شدند، و تعدادی دیگر مانند کیو ناپدید شدند.

تظاهرات دانشجویان دانشگاه پکن در آوریل 1989 پس از مرگ Hu Yaobang شروع شد. او عضو اصلاح طلب سابق حزب کمونیست چین بود.

دانشجویان خواستار اصلاحات سیاسی و دموکراسی، و آزادی اجتماعی و برابری بیشتر بودند. به مرور کارگران سراسر چین به جنبش پیوستند. دانشجویان ابتدا به این حمایت باور نداشتند و نگران فرونشاندن جنبش بودند. اما بعد متوجه شدند که تمام شهروندان چین برای همان خواسته‌ها مبارزه می‌کنند: تحقق ایده‌های سوسیالیستی با دموکراسی و برابری بیشتر.

اعتصاب مسالمت‌آمیز دانشجویان در میدان تیان آنمن برای آنچه که حزب کمونیست ضد انقلاب می‌نامید، با اعزام نیروی نظامی 200 هزار نفری در 3 و 4 جولای خاتمه یافت.

امروز بار دیگر همان امور مطرح اند؛ برابری و عدالت در جامعه‌ای که به رؤیای سوسیالیستی دست نیافته و از بازار کاپیتالیستی خشمگین است.

با وجود رشد اقتصادی سریع چین، "رؤیای چین" شی جین پینگ برای بیش از 300 میلیون کارگر دور از دسترس می‌نماید. فعالیت دانشجویان می‌تواند ثبات رژیم را به مخاطره افکند. راه درازی در پیش رو است. هنوز حق اعتصاب و ایجاد تشکل کارگری وجود ندارد. کارگران برای عدم پرداخت دستمزد، بهداشت و ایمنی محیط کار، و برابری جنسیتی مبارزه می‌کنند.

بولتن کارگری چین CLB در سال 2018 تعداد 1701 اعتصاب ثبت کرد. کارگران علیرغم احتمال اخراج و دستگیری، و حتی سر به نیست شدن بسیار فعال شده‌اند. جنبش اخیر 996 به معنی کار از 9 صبح تا 9 شب و 6 روز در هفته نامیده می‌شود. این جنبش شامل محکوم کردن جک‌ما مرد قدرتمند شرکت علی بابا نیز می‌شود که از توبیخ و تنبیه کارگران طرفداری می‌کند. 3 ژوئن 2019 theconversation.com

جنگ اقتصادی چین و آمریکا مسائل بزرگ چین را می‌پوشاند. مثلاً حباب املاک و افزایش قیمت خانه اشراف ثروتمند می‌پرورد و این وضعیت رؤیای جوانان را برای تشکیل خانواده به باد می‌دهد. پروژه‌ها به لحاظ اقتصادی قابل اعتماد نیستند. درآمد و شغل ایجاد می‌کنند ولی اثرات چند جانبه‌ای دارند. این است که حباب‌ها می‌ترکند و انبوهی بدهی بجا می‌گذارند.

بدهی چین چقدر است؟ عدد کوچکی وجود دارد: 47,60 درصد [تولید ناخالص داخلی]. متأسفانه برآورد سخت است. زیرا بانک‌ها دولتی‌اند و به قراردادهای دولتی وام می‌دهند. یعنی بخشی از دولت به بخش دیگر وام می‌دهد. با این حال شماری تخمین‌های غیررسمی نیز وجود دارند. مانند تخمین انستیتو اعتبارات بین‌المللی که سال پیش ارائه داد و بدهی دولت چین را نسبت به تولید ناخالص داخلی 300 درصد اعلام کرد. ریسک‌های اعتباری تمرکز ایجاد می‌کنند و پتانسیل فروپاشی سیستماتیک را بالا می‌برند. 27 جولای 2019 forbes.com

فساد

وجود و مقدار فساد مالی در هر کشوری یکی از شاخص‌ها و نشانه‌های ارزیابی سالم و صالح بودن یا نبودن حکومت هاست. چنانچه در جامعه‌ای دموکراسی (آزادی تشکلهای صنفی و آزادی بیان و رسانه‌ها و انتقاد و احزاب و ..)، مشارکت اجتماعی و عمومی، برابری حقوق شهروندان و شایسته‌سالاری (به جای روش خودی و غیرخودی) وجود داشته باشد، هم اخلاق عمومی و جمع‌گرایی رشد می‌کند و هم راه فساد و سوء استفاده بسته می‌شود. بنابراین مبارزه با فساد مقابله با معلول هاست.

در این جا خلاصه شده قسمتی از گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر ارائه می‌شود:

رویدادهای چین در سال 2018، دیده‌بان حقوق بشر

رئیس جمهور شی جین پینگ قصد خود را برای حکومت نامحدود پس از اصلاحیه قانون اساسی در 8 مارس 2018 با کنار گذاشتن محدودیت‌های رئیس جمهور نشان داد. این حرکت مظهر افزایش سلطه تحت فرمانروایی شی جین پینگ است.

در ماه اکتبر 2018 Meng Hongwei رئیس اینترپل و قائم مقام وزارت امنیت عمومی چین برگشت به چین ناپدید شد. مدافعان حقوق بشر همچنان بازداشت‌های خودسرانه را تحمل می‌کنند. دولت کنترل شدیدی بر اینترنت، رسانه‌های عمومی، و دانشگاه‌ها دارد.

دولت به طور فزاینده‌ای سیستم‌های تحت نظر داشتن مردم را به کار می‌گیرد. در سال 2018 دولت در مقیاس وسیعی به جمع‌آوری مشخصات بیومتریک (زیست سنجی) افراد شامل DNA و نمونه صدا ادامه داد. این اطلاعات تحت عنوان " سیستم اعتبار اجتماعی " بدون رعایت و حفاظت موثر از حریم خصوصی قانونی یا عملی به کار گرفته می‌شود.

در سال 2018 با دمیدن روح تازه به جنبش Me Too تعدادی از زنان راه‌پیمایی کردند تا به مردم بگویند که از آزار جنسی به ستوه آمده‌اند. اما سانسور دولتی خشم عمومی برخواسته از آن را خفه کرد. تنها توافق سال، دادن اجازه به Liu Xia هنرمند و بیوه Liu Xiaobo برنده جایزه نوبل، در ماه جولای پس از 8 سال حبس غیرقانونی خانگی برای خروج از کشور و رفتن به آلمان بود. اما بستگان او از شرکت در کمپین پکن و حرف زدن و مخالفت منع شدند. [گزارش دیده بان حقوق بشر hrw.org]

امتیازها و موقعیت چند کشور در شاخص مشاهده فساد سازمان بین‌المللی شفافیت، امتیاز از 100 و ردیف در میان 198 کشور

فنلاند: ردیف 3، امتیاز 86

کانادا: ردیف 12، امتیاز 77

امریکا: ردیف 23، امتیاز 69

چین: ردیف 80، امتیاز 41

هند: ردیف 80، امتیاز 41

روسیه: ردیف 137، امتیاز 28

ایران: ردیف 146، امتیاز 23 [سال 2019 transparency.org]

جزئیات فساد مالی Lai Xiaomin رئیس قبلی شرکت دولتی مدیریت دارایی (مدیریت ثروت و سرمایه‌گذاری افراد) حقیقتاً تعجب برانگیز است.

لای مدیر سابق شرکت مدیریت دارایی Huarong هفته پیش به گرفتن رشوه به مقدار 1,8 میلیارد یوان (259 میلیون دلار) بین سال‌های 2008 تا 2018 اعتراف کرد. به عبارت دیگر طی یک دهه به طور میانگین هر روز نیم میلیون یوان رشوه گرفته است. از او حدود 270 میلیون یوان (39 میلیون دلار) نیز پول نقد کشف شد.

او مقدار زیادی اتوموبیل‌های لوکس، املاک، اشیاء قیمتی و هنری هدیه گرفته بود. لای همچنین به داشتن چند همسر و روابط ناسالم متهم شد.

لای می‌گوید که هیچ نظارتی بر فعالیت‌های او وجود نداشت، می‌توانست هر کاری انجام دهد، و وام‌های کلان بگیرد. سقوط لای نشان داد که ساختار دولتی شرکت هواآرونک پوشش ظاهری برای فرمانروایی فردی او بود.

17 اوت 2020 scmp.com

بنا به گزارش دادستان عالی پکن تعداد محکومان به فساد در چین در سال 2019 دو برابر شد.

بنا به گزارش سالانه پارلمان نیز 18585 نفر به دلیل فساد در سال 2019 تحت پیگرد قانونی قرار گرفتند. این تعداد 90 درصد بیشتر از سال قبل است.

از این تعداد 16 مورد از مقامات استانی یا وزارتی کادرهای حزب کمونیست بودند؛ شامل رئیس سابق حزب استان یوننان Qin Guangrong که به گرفتن رشوه متهم شده بود.

مورد جدید دانه درشت کمپین ضد فساد شامل Hu Wenming مدیر اجرایی سابق کارخانه کشتی سازی و Sun Lijun قائم مقام وزارت امنیت ملی بودند که هر دو برای زیرپا گذاشتن قانون تحت بازجویی قرار گرفتند.

سال گذشته موارد مرتبط با حزب کمونیست 50 درصد افزایش داشت که برای بازجویی به دادستانی تحویل داده شدند.

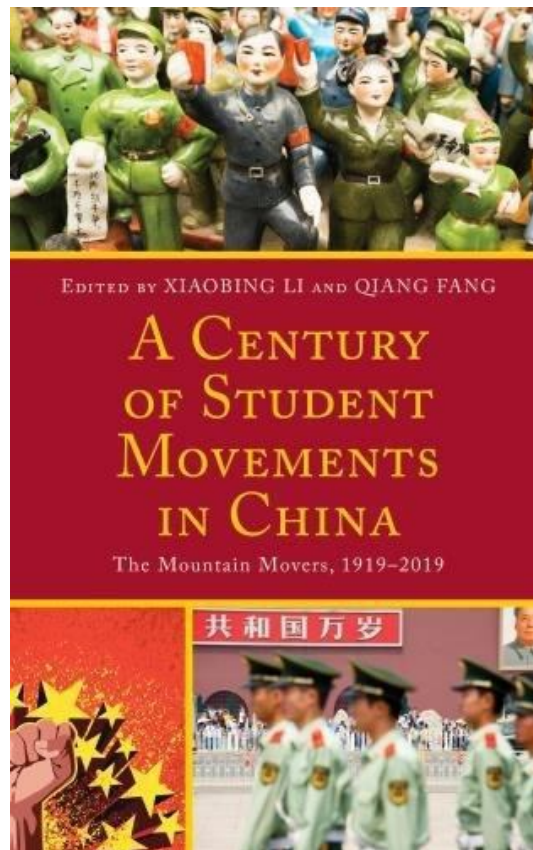
بنا به گزارش دادگاه عالی خلق، طی 25000 محاکمه و دادگاه مرتبط با تخلف، فساد، و رشوه تا پایان سال 2019 تعداد 29000 نفر محکوم شدند. [26 می 2020 japantimes.com]

تظاهرات فعالان دموکراسی‌خواه در می 2019 در هنگ‌کنگ به مناسبت اعتراض‌های میدان تیان آنمن در سال 1989

تجمع بیش از 40 فعال شامل دانشجویان علیه دستگیری کارگران شرکت چینی جاسیک Jasic؛ کارگران این شرکت در اعتراض به دستمزد پائین، ساعات طولانی کار، و شرایط کار نامتعارف درصدد تشکیل اتحادیه بودند.

کتاب یک قرن جنبش دانشجویی در چین 1919 – 2019

مدیر سابق شرکت دولتی مدیریت دارایی Huarong به گرفتن رشوه بین سال های 2008 تا 2018 اعتراف کرد.

جامعه، مردم و حکومت

قسمت دوم

میزان و مقدار جرم و جنایت در چین بسیار پائین است و می‌توان گفت که فاصله و تفاوت فاحشی با دیگر کشورها، بخصوص با کشورهای غربی دارد.

آمار قتل عمد طی سال‌های اخیر همچنان سیر نزولی داشت. شمار قتل‌ها به تدریج از 25983 فقره در سال 1999 به 7525 فقره در سال 2018 کاهش یافت.

آمار قتل‌ها:

سال 2010 برابر 13410

سال 2015 برابر 9200

سال 2018 برابر 7525

اطلس آمار جهانی knoema.com

آمار موارد ارجاعی به دادگاه عالی خلق چین در سال 2018:

تعداد: 34794

نرخ رشد: 22,1 درصد

موارد دادرسی شده و ختم یافته: 31883

نرخ رشد: 23,5 درصد

سایت دولتی دادگاه عالی چین

english.court.gov.cn

تعداد 3993 فقره قتل عمد در سال 2018 در اتحادیه اروپا به ثبت رسید. این تعداد 30 درصد از سال 2008 کمتر است. سرقت ثبت شده در اتحادیه اروپا در سال 2018 نسبت به سال 2012 برابر 34 درصد کاهش داشت.

ec.europa.eu 2020 جولای

رده بندی 50 شهر جرم‌خیز جهان بر اساس تعداد قتل در هر 100 هزار نفر در سال 2018 (پنج شهر بالای جدول):

مکزیک 111.3 Los Cabos

ونزوئلا 111.2 Caracas

مکزیک 107 Acapulco

برزیل 102.6 Natal

مکزیک 84.8 La Paz

بیشتر شهرهای جرم‌خیز جهان در آمریکای لاتین قرار دارند. شهری که در بالاترین ردیف خارج از آمریکای لاتین جای گرفته، شهر St. Louis ایالت میسوری آمریکا است که با 60,59 قتل در هر 100 هزار نفر در ردیف 13 قرار دارد. دیترویت با نرخ 39,7 در ردیف 40 واقع شده است.

بخشی از خشونت در آمریکای لاتین به دلیل قاچاق مواد مخدر و قاچاق اسلحه و درگیری‌های مسلحانه صورت می‌گیرد. تخمین می‌زنند بین سال‌های 2007 تا 2012 حدود 38000 نفر در مکزیک در ارتباط با مواد مخدر به قتل رسیده اند. در عین حال خشونت در آمریکای لاتین بر مهاجرت از شهرهای ناآرام به آمریکا تاثیر گذاشته است.

سال 2020 statista.com

رده بندی 20 کشور صلح‌آمیز جهان بر اساس شاخص جهانی صلح (پنج کشور بالای جدول):

ایسلند 1,08

نیوزیلند 1,2

پرتغال 1,25

استرالیا 1,27

دانمارک 1,28

شاخص‌های ارزیابی این رده بندی مشتمل بر شاخص‌های داخلی و بین‌المللی اند. شاخص‌های بین‌المللی به میزان درگیری نظامی یا تلاش‌های دولتی برای حل منازعات استوار است. برای مثال کشورهایی که با کمک مالی از مأموریت‌های صلح‌آمیز سازمان ملل پشتیبانی می‌کنند بیشتر از کشورهایی که سهم هزینه‌های نظامی آن‌ها از تولید ناخالص داخلی بالاست، صلح‌آمیز قلمداد می‌شوند. ایالات متحد آمریکا هرگز به 20 کشور بالای این فهرست راه نیافت که از جمله دلایل آن درصد هزینه‌های نظامی از تولید ناخالص داخلی بوده است.

شاخص‌های داخلی بر مقدار خشونت، جرم، و شمار زندانیان تمرکز دارد. در این جا هم آمریکا به سطح مطلوب دست نمی‌یابد. سال 2020 [statista.com](https://www.statista.com)

نرخ (مقدار یا ضریب) جرم و بزهکاری در کشورها

نرخ جرم و بزهکاری از تقسیم تعداد جرایم بر جمعیت و ضرب حاصل آن در 100 هزار به دست می‌آید.

نرخ جرم و بزهکاری در آمریکا 46,73 برآورد شده است. جرایم خشن در آمریکا ایالت به ایالت تفاوت دارند. مثلاً در ایالت‌های آلاسکا و تنه‌سی بالا و در ایالت‌های ماین، همپ‌شایر، و ورموت پایین است.

کشورهای سوئیس، دانمارک، نروژ، ژاپن، و نیوزیلند نرخ جرم و بزهکاری پائینی دارند.

9 کشوری که بالاترین سطح جرم و بزهکاری را در جهان دارند، به انضمام چند کشور دیگر:

1. ونزوئلا 84,49
2. گینه نو پاپوا 81,93
3. افریقای جنوبی 77,49
4. افغانستان 76,23
5. هندوراس 76,11
6. ترینیداد و توباگو 73,19
7. برزیل 68,88
8. پرو 68,15
9. السالوادور 67,96
42. ایران 49,03
50. آمریکا 46,73

67. روسیه 41,7

83. چین 36,7

سال 2020 worldpopulationreview.com

حقوق بشر در چین

گزارش سازمان عفو بین‌الملل

حقوق بشر با سرکوب سیستماتیک مواجه است. نظام قضایی با محکمه‌های غیرمنصفانه، شکنجه، و سایر بدرفتاری‌ها همچنان مزاحمت ایجاد می‌کند. کاربرد مجازات مرگ هنوز در ردیف اطلاعات طبقه‌بندی شده و سری دولتی قرار دارد.

سرکوب تحت لوای کهنه و منسوخ "مبارزه با جدایی طلبی" یا "مبارزه با تروریسم" بخصوص در منطقه اویغور و مناطق پُرجمعیت تثبیت شدت بیشتری داشت. به دلیل وجود تبعیض، امکانات رفاهی و بهداشتی و درمانی این مناطق ناکافی است. آن‌ها برای تامین نیازهای خود ناگزیر به مسیرها و منابع غیررسمی و نامناسب روی می‌آورند.

دولت به تهدید، آزار و اذیت، و تعقیب مدافعان حقوق بشر و سازمان‌های غیردولتی NGOS مستقل و یورش به خانه‌ها و دفاتر کار ادامه داد. اعضای خانواده‌های مدافعان حقوق بشر با مزاحمت پلیس، آزار، بازداشت، و محدودیت در جابجایی و سفر مواجه اند.

چین در بحبوحه مشکلات ناشی از حقوق بشر، مقداری پیشرفت در حفاظت از محیط زیست به دست آورد؛ هم با بستن یا نوسازی کارخانه‌های آلوده‌کننده، و هم با اعمال محدودیت برای انتشار گازها. بنا به اطلاعات صلح سبز آسیای جنوب شرقی و سازمان جهانی کیفیت هوا، پکن دیگر در میان 100 شهر آلوده جهان نیست.

نظام قضایی

در ماه فوریه رئیس جمهور شین جین‌پینگ تاکید کرد که سیستم حقوقی باید مطلقاً تحت رهبری حزب کمونیست باشد. بدین ترتیب اجرای قانون و نظام قضایی به صورت وسیعی تحت کنترل حزب باقی ماند.

چین بازداشت مخفیانه و خودسرانه را قانونی کرد. این رویه بازداشت‌های بدون اجازه ملاقات را مقدور ساخت و خطر شکنجه، بدرفتاری، خشونت، و اعتراف‌های تحت فشار را افزایش داد. کارگروه ویژه سازمان ملل 20 مورد جدید ناپدید یا سر به نیست شده را فقط از ماه فوریه تا ماه می یافت. مقررات جدیدی که از ماه فوریه به اجرا درآمده، با بخشودگی مسئولیت قانونی افسران پلیس در قبال هر نوع آسیب به اموال یا منافع افراد یا سازمان‌ها، دست آن‌ها را بیش از پیش باز گذاشت.

آزادی بیان

دولت محدودیت‌های آزادی بیان، تجمع‌های مسالمت آمیز، و انجمن‌ها را بیشتر کرد. مقامات با سخت‌گیری تمام شبکه‌های اجتماعی را سانسور کردند. با کمک تکنولوژی خاص و شرکت‌های اینترنتی، شناسایی چهره، سیستم ثبت اسامی، و مشخصات و داده‌های بزرگ دیگر مردم را تحت نظر دارند.

در ماه جولای پیش‌نویس مقررات مجازات انتشار اطلاعات با عنوان‌های تشویش اذهان و زیرپا نهادن اخلاق اجتماعی پیشنهاد شد. در ماه ژانویه کاربران شبکه‌ها گزارش کردند که تهدید و بازداشت شده‌اند و برای فعال بودن در توئیتر هشدار گرفته‌اند. استفاده از رسانه اجتماعی توئیتر در چین ممنوع است. چین پیوسته کنترل خود بر فضای سایبری را گسترش داده است. سال 2019 [amnesty.org](https://www.amnesty.org)

به پایان آمد این دفتر، حکایت همچنان باقی است.

پایان سخن

اگر در این مجموعه و کار نفس‌گیر توانسته باشم مخاطب را ذره‌ای از پیش‌داوری و کلیشه‌محوری به سمت شاخص‌محوری و معیارهای نو در ارزیابی کشورها سوق بدهم، احساس رضایت خواهم داشت. شهریور 1399
به یاد او و برای او، که معصوم‌ترین و شایسته‌ترین بود.

996.ICU

Work by '996', sick in ICU

The name 996.ICU refers to "Work by '996', sick in ICU", an ironic saying among Chinese developers, which means that by following the "996" work schedule, you are risking yourself getting into the ICU (Intensive Care Unit).

ضمیمه یک:

جنگل‌های آمازون، قربانی صادرات گوشت گاو

تخریب و قطع درختان جنگل‌های بارانی برزیل علت‌های گوناگون دارد؛ گسترش دامداری و تولید و صادرات هرچه بیشتر گوشت گاو از جمله عامل‌های اصلی اند. ببینیم مصرف‌کنندگان و خریداران اصلی و در واقع شریک جرم‌ها چه کشورهایی اند:

صادرات گوشت گاو برزیل در سال 2019 با تقاضای رو به افزایش چین رکورد زد و به 7,449 میلیارد دلار رسید.

مقصد‌های صادرات گوشت گاو برزیل به میلیون دلار در سال 2019:

چین 2685,6

هنگ‌کنگ 1110,7

اتحادیه اروپا 614

مصر 484

شیلی 424,9

ایالات متحد آمریکا 319,2

امارات متحد عربی 264,2

روسیه 232,3

ایران 228,2

عربستان سعودی 144,1

سال 2020 statista.com

سایر 1149,2

تولید گوشت

تولید جهانی گوشت (گاو، گوسفند، خوک، و طیور) با یک درصد افزایش در سال 2018 به 327 میلیون تن رسید. این افزایش بیشتر در گوشت گاو، خوک، و طیور بود و کمتر در گوشت گوسفند.

بیشترین افزایش تولید به کشورهای استرالیا، اتحادیه اروپا، فدراسیون روسیه، و آمریکا تعلق داشت.

امریکای شمالی بالاترین مصرف سرانه گوشت و آفریقا پائین‌ترین مصرف سرانه گوشت را دارند.

منبع: OECD/FAO 2019

مصرف گوشت در چین

با وجود افزایش قیمت گوشت گاو و آسیب مصرف زیاد به سلامتی انسان و محیط زیست، مصرف گوشت در چین شتاب گرفته است. چینی‌ها معتقدند که خوردن گوشت گاو باعث قوی شدن آدم می‌شود.

تقاضای روزافزون با واردات تامین می‌شود. چین در سال 2018 یک میلیون تن گوشت گاو وارد کرد؛ 23700 تن بیشتر از سال 2010. طی سال‌های 2015 تا 2018 صادرات گوشت گاو برزیل به چین از 58 هزار تن به 320 هزار تن جهش یافت. سال 2018 حدود 50 درصد صادرات گوشت گاو اروگوئه و آرژانتین روی میز چینی‌ها قرار گرفت.

هزینه‌های محیط زیستی

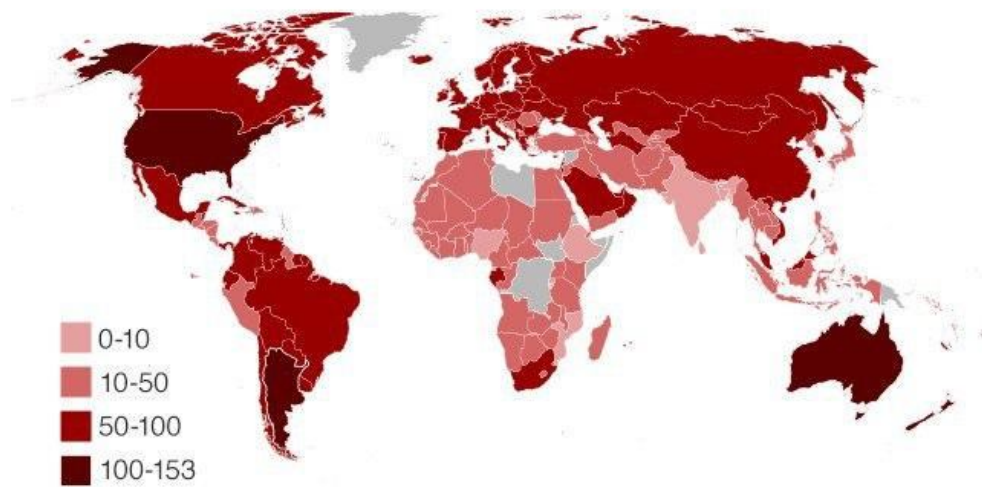
مصرف گوشت گاو انتشار کربن و آلودگی از دامداری‌ها را افزایش می‌دهد. گاوداری بیش از پرورش سایر حیوانات گاز گلخانه‌ای متصاعد می‌کند. تولید هر کیلوگرم گوشت گاو دو برابر تولید یک کیلو گوشت گوسفند و 3,5 برابر تولید طیور یا خوک گاز گلخانه‌ای ایجاد می‌کند.

امریکای جنوبی تامین کننده اصلی واردات گوشت گاو چین است. اطلاعات انستیتو جهانی منابع WRI نشان می‌دهد که تولید گوشت گاو عامل اصلی جنگل زدایی و تخریب جنگل‌هاست. عرصه‌های وسیعی از جنگل‌های آمازون برای تبدیل به مرتع از بین رفته‌اند. فقط در برزیل سه چهارم جنگل‌تراشی و جنگل‌خواری مستقیم و غیر مستقیم به دامداری مرتبط است. برزیل بیش از 209 میلیون رأس گاو دارد و 20 درصد صادرات گوشت گاو جهان از برزیل صورت می‌گیرد.

واحدهای گاوداری چین نیز طی سه دهه اخیر سه برابر شده‌اند. در ژوئن سال 2018 بازرسان محیط زیست دولت، تخطی و تخلف‌های شدیدی از مقررات انتشار گازها در گاوداری Heilongjiang در شمالی‌ترین استان چین یافتند که مصرف زیاد کود و آلودگی آب‌های تخلیه شده به مرتع را نشان می‌داد. 3 آوریل 2019 chinadialogue.net

Who eats the most meat?

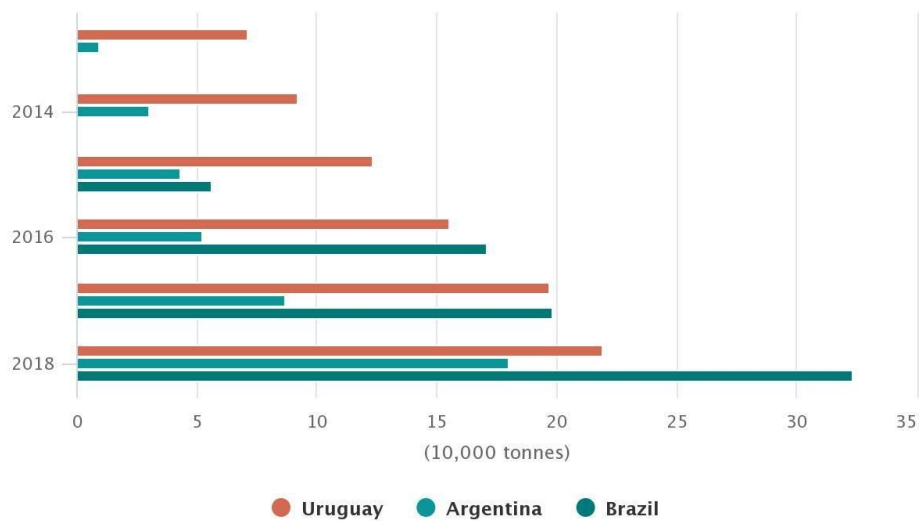
Meat consumption (kg per person per year)

Source: UN Food and Agriculture Organization / Our World in Data

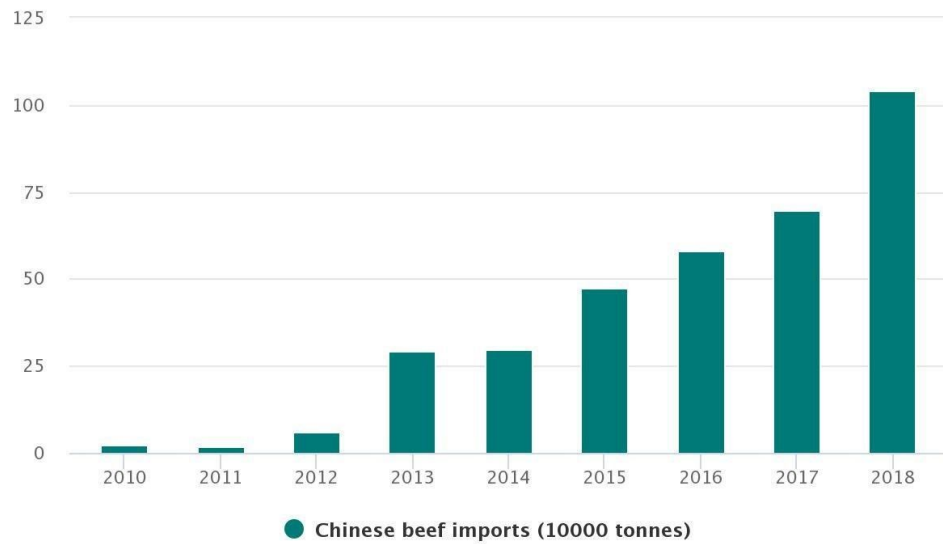
BBC

Changes in Chinese beef imports by country

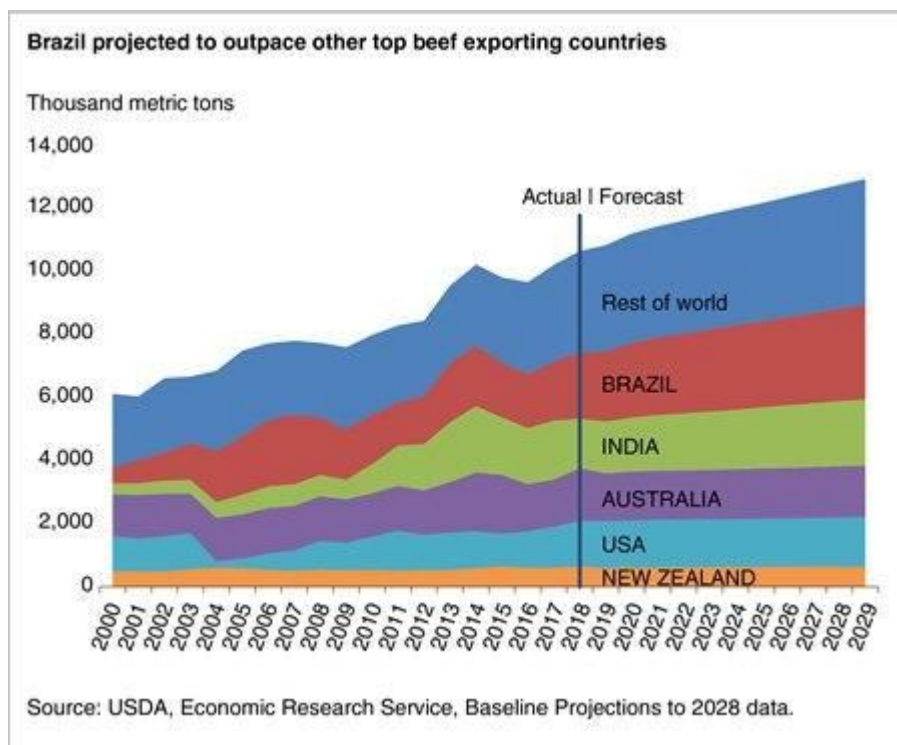

Powered by Highcharts Cloud

Chinese beef imports since 2010

Powered by Highcharts Cloud

ضمیمه دو:

تخریب جنگل‌های بارانی برزیل و اندونزی و نقش چین

نابودی جنگل‌ها برای صادرات سویا و گوشت و روغن پالم به چین

چین مدعی است که شرکت‌های چینی از خطرات و اثرات تولید و واردات روغن پالم به جنگل‌ها آگاه نبودند!

طی دهه‌های اخیر عرصه‌های وسیعی از جنگل‌های بارانی در جنوب شرق آسیا بر اثر تقاضای فزاینده جهانی به روغن پالم محو و پاک‌تراشی شده‌اند. بیشترین جنگل‌زدایی برای کشت و تولید روغن پالم در اندونزی و مالزی صورت گرفته است که با هم 85 درصد روغن پالم جهان را تولید می‌کنند.

جنگل تراشی برای تولید پالم تمام کسب و کارها را با ریسک بزرگ تغییر اقلیم مواجه می‌کند و می‌تواند با تشدید بلایای طبیعی و تغییر الگوهای آب و هوایی به کاهش تولید بیانجامد.

چین دومین وارد کننده بزرگ روغن پالم و سومین مصرف کننده بزرگ روغن پالم در جهان است.

24 ژوئن 2020 chinadialogue.net

شرکت‌های چینی باید سهم و مسئولیت خود از جنگل‌زدایی جهانی را به عهده بگیرند.

فاجعه‌ای زیست‌محیطی و اجتماعی در جنگل‌های استوایی در حال وقوع است. آتش به جان هزاران کیلومتر مربع از جنگل‌های بارانی افتاده است؛ به جان ریه‌های زمین در اندونزی و برزیل.

تقاضای رو به افزایش برای سویا، روغن پالم، و گوشت، جنگل‌های برزیل و اندونزی را به آتش می‌کشد. این فاجعه نمی‌تواند منشاء و علت طبیعی داشته باشد. شواهد حاکی است که این آتش‌سوزی‌ها به منظور تصاحب اراضی بیشتر برای کشاورزی و دام‌پروری روی می‌دهند و بزرگترین اقتصاد آسیا یعنی چین مسئول بالاترین تقاضا برای محصولات اراضی جنگل‌زدایی شده‌اند، مانند سویا و روغن پالم و گوشت گاو.

اندونزی در سال 2018 مقدار 4,17 میلیون تن روغن پالم به چین صادر کرد، که معادل 40 هزار کیلومتر مربع اراضی جنگل‌زدایی شده است.

در برزیل آتش‌سوزی برای تبدیل جنگل‌های استوایی به چراگاه و پرورش دام رخ می‌دهد. گاو‌داری به سرعت با افزایش تقاضای چین به گوشت گسترش یافت و صادرات گوشت از 5 میلیون دلار در سال 2010 به 939 میلیون دلار در سال 2017 رسید. 23 اکتبر asia.nikkei.com

سکوت چین در قبال جنگل‌زدایی در آمازون علیرغم داشتن نفوذ در برزیل

نشست دو جانبه چین و برزیل در 25 اکتبر 2019 در پکن با تمرکز بر توسعه همکاری‌های تجاری تشکیل شد. طرفین توافقی 8 ماده‌ای امضا کردند که شامل تشکیل کمیته‌ای برای افزایش صادرات گوشت برزیل بود. اما به نظر می‌آید با وجود تهدید فزاینده جنگل‌های آمازون و تشدید نگرانی از تعهد چین به توسعه سبز، محیط زیست به فراموشی سپرده شد. رشد صادرات برزیل به چین - به ویژه گوشت گاو، سویا، و سایر اقلام کشاورزی و معدنی - می‌تواند حیات بزرگترین جنگل‌های بارانی جهان را به مخاطره افکند.

چین به عنوان بزرگ‌ترین شریک تجاری برزیل موقعیت منحصربفردی در اثرگذاری بر اقتصاد کشاورزی برزیل دارد. سال 2018 صادرات برزیل به چین به 64 میلیارد دلار رسید؛ برابر با یک چهارم کل صادرات برزیل.

آتش‌سوزی جنگل‌های آمازون و تشدید جنگل‌زدایی که از اکتبر 2019 اوج گرفت، توجه جامعه جهانی را جلب کرد و زنگ خطر را به صدا درآورد.

چین و هنگ‌کنگ 44 درصد صادرات گوشت برزیل را در سال 2018 بلعیدند. آمار موجود نشان می‌دهد که 42 درصد صادرات سویای برزیل بین سال‌های 2013 و 2017 روانه چین شده است. گوشت و سویا منشاء و محرک اصلی جنگل‌زدایی در آمازون به حساب می‌آیند. 10 نوامبر 2019 international.thenewslenz.com

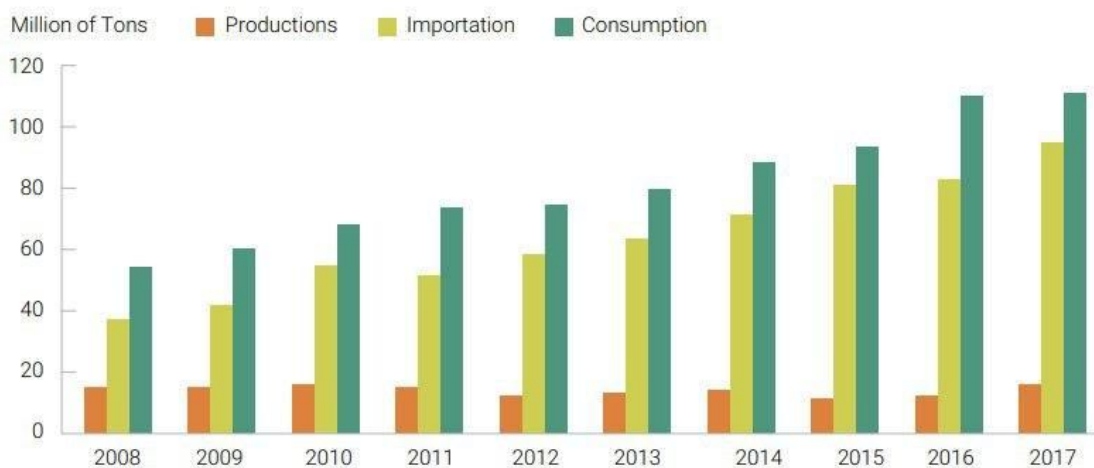

جنگل سوخته و نهال‌کاری شده با درختان نخل پالم در مرکز کالی‌مان‌تان، اندونزی؛ بعد هم صادرات روغن پالم به ...

فروافکندن آخرین بازمانده‌ها در در جنگل‌های استوایی جنوب کالی‌مان‌تان اندونزی برای کشت نخل و تولید روغن پالم

Figure 1 China's annual soy imports

Source: PRI Newswire, 2018. China Soybean Industry Report 2018: Brazil was the Largest Source of Imported Soybeans to China. Available at <https://www.prnewswire.com/news-releases/china-soybean-industry-report>

تولید، واردات، و مصرف سویا در چین در سال 2018، سال 2018 برزیل بزرگ‌ترین صادرکننده دانه سویا به چین بود.

مراسم خوش آمدگویی به بولسونارا رئیس جمهور برزیل در پکن، 25 اکتبر 2019

بازار سیاه قاچاق حیات وحش یکی از بخش‌های اصلی کسب و کار در چین است. بنا به گزارش دولت چین، ارزش مصرف و تجارت این بازار 74 میلیارد دلار است و نیروی انسانی شاغل در آن به 14 میلیون نفر می‌رسد (26 فوریه 2020). طی ده سال اخیر مقامات گمرک چین به طور میانگین هر 9 روز یک مورد قاچاق حیات وحش ثبت کرده‌اند. پنجه و کیسه صفرای خرس، پوست ببر، عاج فیل، و خفاش از موارد معمول‌اند. در میان انواع گونه‌های حیات وحش، قاچاق پنگولین در جهان سهم بزرگی دارد و چین در صف اول این بازار قرار دارد. ادعا می‌شود که پولک‌های پنگولین خواص دارویی و درمانی دارد و گوشت آن بسیار لذیذ است.

بین سال‌های 2007 تا 2016 مقامات چین 209 مورد قاچاق پنگولین ثبت کرده‌اند که حاوی 2405 پنگولین زنده و 11419 پنگولین مرده بود. بسیاری معتقدند که این تازه نوک کوه یخ است. سال 2018 گروهی از شهروندان چین گزارشی از فعالیت‌های غیرقانونی تجارت پنگولین را به مقامات گزارش دادند. بنا به این گزارش قیمت هر کیلو از یک پنگولین 5 کیلویی وارداتی در بازار قاچاق 101 دلار و پس از فروش مجدد در داخل چین به کیلویی 635 دلار می‌رسد. قیمت پنگولین آماده سرو و داخل بشقاب تا 3174 دلار می‌رسد. راستی چه کسانی و گروه‌هایی توان چنین هزینه‌هایی را دارند؟